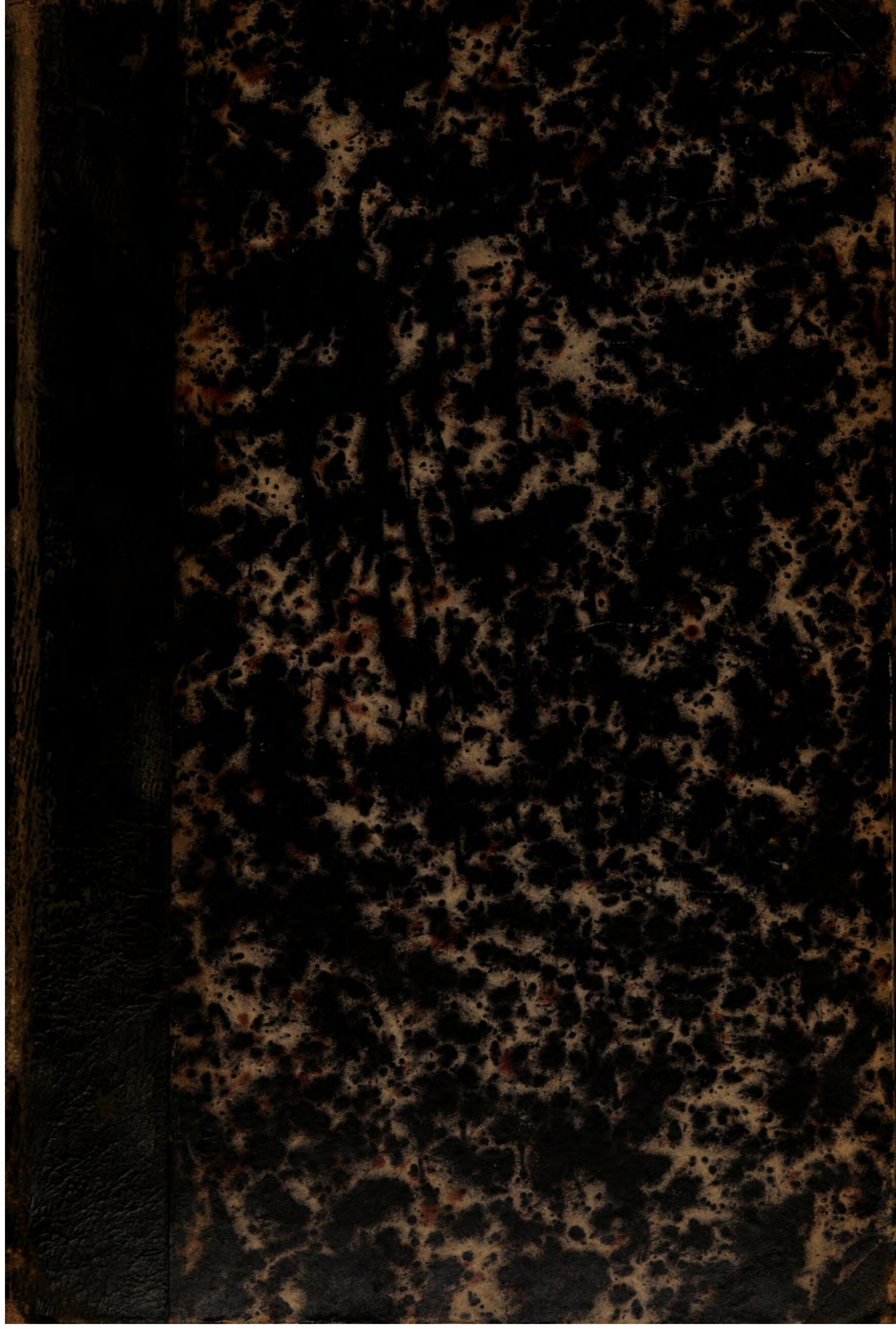

L. As.

Trumpf

404 he

H. P. Trumpp.

A

SINDHI READING-BOOK

IN THE

SANSKRIT AND ARABIC CHARACTER.

COMPILED BY THE

REV. ERNEST TRUMPP, PH. D., M.A.

MISSIONARY OF THE CHURCH MISSIONARY SOCIETY.

PRINTED FOR THE CHURCH MISSIONARY SOCIETY.

—
1858.

SINDHI READING-BOOK

REV. ERNEST THOMPSON, PH.D., M.A.

PROFESSOR OF THE SINDHI LANGUAGE

PRINTED FOR THE CHRISTIAN MISSIONARY SOCIETY

PREFACE

THE

OF

REPORT

The undersigned, who are members of the Church of the United Brethren in Christ, have the honor to acknowledge the receipt of the report of the Committee on the subject of the proposed new hymn book, and to express their appreciation of the labors of the Committee in the preparation of the same. The report of the Committee is a most valuable contribution to the cause of the Church, and it is the hope of the undersigned that it will be adopted by the General Conference. The Committee has done a most excellent work, and their report is a most valuable contribution to the cause of the Church. The undersigned are most anxious to see the new hymn book published, and they are most anxious to see it adopted by the General Conference. The Committee has done a most excellent work, and their report is a most valuable contribution to the cause of the Church. The undersigned are most anxious to see the new hymn book published, and they are most anxious to see it adopted by the General Conference.

Very respectfully,
The undersigned

PREFACE.

THIS little book, which is now offered to the Sindhi scholar, owes its origin to the Rev. HENRY VENN, Hon. Secretary of the Church Missionary Society. I myself had planned a different reading-book during my stay in Sindh, as I was led to hope, by the arrangements which had been made by the Corresponding Committee of the Church Missionary Society of Bombay with the Bombay Government, that a book containing a whole series of original and native literature would be printed at the expense of the Government of India. On my arrival in this country, the Church Missionary Society applied for the promised funds for printing a Grammar and Reading-Book in Sindhi, but to our great dismay the Court of Directors of the defunct East-India Company pleaded pauperism, and irregularity in the proceedings of their agents. As, under the prevailing circumstances, when the affairs of the East-India Company were just passing into the hands of Her Majesty's Government, nothing could be expected on the part of the India Government, the Committee of the Church Missionary Society resolved, that, in order to put a final stop to the confusion prevailing in respect to the Sindhi Alphabet, a little book, destined for the use of the Church Missionary Society's Missions in Sindh, should be printed, exhibiting the different alphabets which in future should be used in any books introduced into their schools, and in any further translation of the Holy Scriptures, or other religious books. For this reason the "Standard Alphabet" made obligatory to all the agents of the Church Missionary Society has been put in juxtaposition with the two native alphabets, to exhibit a view of the whole system, now to be used.

As is well known to every Sindhi scholar, a great confusion has hitherto been prevailing in respect to the Sindhi alphabet,

some having used Sanscrit, others Panjābī, and others Arabic characters. It would be out of place here to enter into the different systems which have been laid down for the Sindhi orthography, as I hope soon to be enabled, by a liberal Government, to print my *Comparative Grammar of the fourth great Prâcrit Dialect of India*, where I shall minutely treat of them.

As the population of Sindh consists of Hindûs and Muhammadans, two distinct alphabets will be required for them. In respect to the Muhammadans, all are agreed that only the Arabic character will do for them. In respect to the Hindûs, two characters have been proposed, the *Sanscrit*, and the Panjābī. In the *Sanscrit* character, the excellent books of the late Captain George Stack, the first Sindhi scholar, have been printed already, and will be a lasting memorial to his merits. The Panjābī characters, also, have been proposed, as some Hindû inhabitants, who have immigrated from the Panjāb, are able to read these characters, and some parts of the Gospel, &c., have been translated and lithographed by my excellent brother Missionaries, the Rev. A. Burn and the Rev. A. Matchett.

It would be going too far here to explain my reasons why I have followed Captan Stack in using the Sanscrit characters for the Hindû part of the population of Sindh : I must reserve all these details to the Introduction of my Sindhi Grammar, and will only mention here, that the Panjābī characters are less fit to be used in Sindhi than the Sanscrit, the Panjābī letters being already a corruption from the Sanscrit, and less pliable.

I have quite abstracted from the so-called *Banyā* character, which is frequently considered as the original Sindhi alphabet. I shall show, in its proper place, what these characters are, and how they have been corrupted from an ancient Sanscrit alphabet, prevailing in the western part of India prior to the shape of the present Sanscrit letters being fixed. That they are now unfit for a book-character is evident, and an introduction of the necessary characters from other alphabets would render them extremely ludicrous.

some having used Sanskrit, others Tamil, others Bengali, others characters. It would be out of place to discuss the different systems which have been devised for the purpose of printing my work, as I have not the space to do so. I have, however, of India, where I am now, and where I have been for some time.

As the population of the country is increasing, and the number of persons who are able to read and write is increasing, it is necessary to have a system of printing which will be suitable for the purpose. The system which I have proposed is, I think, the best system for the purpose. It is a system which is simple and easy to learn, and which is suitable for the purpose of printing the Sanskrit and Tamil languages. It is a system which is suitable for the purpose of printing the Bengali language, and which is suitable for the purpose of printing the English language.

It is a system which is suitable for the purpose of printing the Sanskrit and Tamil languages, and which is suitable for the purpose of printing the Bengali language, and which is suitable for the purpose of printing the English language. It is a system which is simple and easy to learn, and which is suitable for the purpose of printing the Sanskrit and Tamil languages, and which is suitable for the purpose of printing the Bengali language, and which is suitable for the purpose of printing the English language.

It is a system which is suitable for the purpose of printing the Sanskrit and Tamil languages, and which is suitable for the purpose of printing the Bengali language, and which is suitable for the purpose of printing the English language. It is a system which is simple and easy to learn, and which is suitable for the purpose of printing the Sanskrit and Tamil languages, and which is suitable for the purpose of printing the Bengali language, and which is suitable for the purpose of printing the English language.

I have given a description of the system which I have proposed, and which is suitable for the purpose of printing the Sanskrit and Tamil languages, and which is suitable for the purpose of printing the Bengali language, and which is suitable for the purpose of printing the English language. I shall show, in the next chapter, that the system which I have proposed is the best system for the purpose. It is a system which is simple and easy to learn, and which is suitable for the purpose of printing the Sanskrit and Tamil languages, and which is suitable for the purpose of printing the Bengali language, and which is suitable for the purpose of printing the English language.

The national alphabet for the Hindûs is the *Sanscrit* character, modified according to the different Prâcrit dialects which have grown out of the common mother tongue; and Sindhi is a great daughter of Sanscrit, and has preserved the virtues and facilities of the ancient mother tongue in a higher degree than any of its sister Prâcrit dialects.

In regard to the Sanscrit alphabet, as it will be exhibited in the following table, adapted to the peculiarities of the Sindhi language, I have only to state the discrepancies from the system adopted by the late Captain Stack, and used in his books. I have deviated from him only when I was compelled by philological truth so to do, and I am quite confident that he would have agreed with me had he had a knowledge of the original mother tongue of Sindhi.

1. It is very embarrassing that Captain Stack has not distinguished the two different sounds of ङ by a different mark, though he was very well aware of this fact. He thought it unimportant; but, in reality, there we have two quite distinct letters, widely differing from each other in pronunciation, and frequently in derivation too, so much that a native will never confound one with the other. It has therefore been absolutely necessary to distinguish both; as, ङ $\bar{d}$, and ङ $\bar{d}$.

2. The cerebral ङ (r) I have marked, as it has already been marked a long time since in all Hindi prints, the naked ङ being necessary to express the cerebral ङ ($\bar{d}$), which Captain Stack had confounded with the peculiar Sindhi ङ ($\bar{d}$), or at least not distinguished it from it.

3. The so-called peculiar Sindhi letters, marked by Captain Stack ङ (tr), and ङ (dr), are found, on closer investigation and comparison with the Sanscrit mother tongue, to be not at all peculiar Sindhi letters, but derived from Sanscrit according to the analogy laid down by the ancient Prâcrit grammarian, *Vararuchi*, the *dental* having been changed into a *cerebral* by a regular process. In Sindhi the *r* inherent in those letters is very quickly pronounced,

as *r* in Sanscrit and Prâcrit occupies the place of a semi-vowel; e.g. Sanscrit पुत्र *putra*, becomes in Prâcrit पुट्र *putra*, or more frequently पुत्र *putta* (by contraction); and this again पुट्र *putta*, as we really have both forms used in Sindhi, pronounced either *puṭrũ* or *putṭũ*. The same holds good in respect to *ḍr*. Wherever the letters *tr* or *ḍr* occur in Sindhi, the Sanscrit has them too in their dental state.

I have had, therefore, nothing else to do but to apply the Prâcrit rule to these letters, and to write them accordingly ट्र and ड्र.

I may add, that the *Banyã* letters quite agree with this, the letter ञ (*tr*) being the Sanscrit त्र *tr* in its *dental* state, as these letters were not changed after the pronunciation had changed from the *dental* to the *cerebral*.

In respect to the *Musalman* alphabet, I have adopted the Hindûstânî characters with modifications, for which I alone consider myself responsible. It is unnecessary to state here my reasons for doing so, but I leave it to the judgment of every scholar if I have followed the right track or not. Anybody conversant with the peculiarities of the Arabic alphabet, knows how difficult it is to adapt Arabic letters to a Prâcrit tongue of India. What had already been fixed to express the *cerebral* pronunciation, of which the Arabic is entirely destitute, is gratefully adopted, and I had only to provide for the marking of those letters which were peculiar to the Sindhi language.

✕ The greatest difficulty I had to experience was in providing a mark for the *nasal n*, the so-called *Anuswara*, in which the Sindhi so much delights, but of which the Arabic is altogether ignorant, it being, in Arabic, always a *pure dental n*. The difficulty is already great in Hindûstânî, and it has there been expressed rather unskillfully, but much more so in *Sindhi*, where, as often as two vowels meet, a *nasal n* is inserted for euphony's sake. The way in which I thought to be able to express it was to put the sign of the *hamza*

x The better way perhaps would be to distinguish the nasal sound of e
 vowel, by putting the hamza on the following vowel, as thus
 commencing a new syllable, by which method the ن is pointed
 out as belonging to the preceding syllable: as:

سائینہ سائیں, etc. ; پرینہ ; friend, etc. ;

کینہ ; ہینہ ; کبانہ ; This may be done in the case of ع, where
 we can distinguish the long ع and the short ع & the letter without
 dots. But this will not hold good in the case of گ, which would
 be rendered short by putting a hamza upon it, as: ناؤ nāu.

گائے gāi, cow. لائے lāi, devotion. So only therefore to distinguish
 گائے a brave man.

the long from the short و (ū from u) it will be necessary to write either: كُتَاتُونَ , أَتُون or to interpolate a ع with a Hamza to separate the two vowels: اَتُون هِنَاتُون, ḳātūn ḥātūn
كُتَاتُون; هِنُوتْ or هِنُوْتْ ; كُتَاتُون
The latter way will always be correct viz: to separate the vowels by the insertion of ع with superscribed hamza, but in many cases troublesome and lengthening the writing too much.

above the *n*, as ^ءآنُون $\tilde{a}\tilde{u}$, to hint thereby that *n* is not *dental*, but *nasal*, and approaching a *hamza*, with a nasal inclination. But if anybody knows a better substitute for it, he is at perfect liberty to use it. It is a mere contrivance, and may be left out in native prints. At the end of a word the dot of the ن may also be dropped, as كَنُهِن

As the distinction between *ô* and *û* is somewhat difficult for a beginner, especially a European, and, for the understanding of the language, all important, I have put the sign of [^] above the و, to express the sound of *ô*, in contradistinction from [ُ]و *û*, for which two sounds the Arabic alphabet has only one letter. For natives this distinction would be unnecessary, or would be only occasionally used to obviate a misconception.

As in Arabic the letter ي with two points has been used to express the long *i*, and without dots, or with a *hamza*, to express the short *i*, we use the same with or without dots, to express the short or long *i* in Sindhi: *e.g.* هَنْدِي *handî*, “a pot;” oblique case, هَنْدِي *hándî-ă*; هِي *hî*, “this,” هِي *hî-ă*, fem.

To distinguish ي *i* from *ê*, for which the Arabic alphabet has no provision, I have introduced the sign of ي for *e*, which may likewise be discarded in native prints, if it should not be found necessary or convenient.

Amongst the *consonants* I have only to advocate the shape of گ for the peculiar Sindhi *g*. As a distinctive mark on the گ was hardly practicable, I affixed it below, following, in some way, the practice of the Afghân language. I have fully convinced myself that this sign will completely answer its purpose, and prevent any confusion.

We now give the *Sindhi* alphabet in the *Sanscrit*, *Hindûstânî*, and *Roman* system; the last with the distinctive marks, as concerted with Dr. Lepsius. (See 2d. Edit. Stand. Alph.)

I. CONSONANTS.

	PRACRIT.					SINDHI.	ARABIC.		
<i>Faucals.</i>	{ अ । ,	. . .	ह	. . .	. . .	. . .	ع	ح	
		. . .	h	. . .	. . .	. . .	ع	ح	h
<i>Gutturals.</i>	{ क ख ग घ ङ ک کھ گ گھ گنگ k kh g gh ñ	. . .	ग	. . .	ग	ग	ق	خ	غ
		. . .	g	. . .	g	g	q	χ	γ
<i>Palatals.</i>	{ च छ ज झ ञ च छ ज झ ञ c ch j jh ñ	. . .	य	. . .	ज	ज			
		. . .	y	. . .	d'	d'			
<i>Cerebrals.</i>	{ ट ठ ड ढ ण ٹ ٹھ ڈ ڈھ ण t th d dh ñ	. . .	र	. . .	ड	ड			
		. . .	r	. . .	d	d			
<i>Dentals.</i>	{ त थ द ध न त थ द ध न t th d dh n	. . .	स श ल र	. . .	स	स	ث ذ ض ص ز ظ ط		
		. . .	s š l r	. . .	s	s	t z s d θ		
<i>Labials.</i>	{ प फ ब भ म प फ ब भ म p ph b bh m	. . .	व	. . .	ब	ब	(फ)		
		. . .	v	. . .	b	b	ف		

In respect to the purely Arabic or Persian letters, they are considered as *foreign* in Sindhi, and no regard is paid to their original pronunciation. They are therefore expressed by Sindhi letters according to the received pronunciation of such letters in India. As for instance, ح and خ are given by ह and ख, or a dot may be added to ख, to signify خ; ع is not at all expressed, and غ by ग; ق by simple क, or क with a dot, क. In the purely Arabic *dentals*, the ط is generally given by simple त; ض, ص, ظ, by स; and ز, ذ, generally by ज, which is also occasionally the case with ض and ظ.

I. CONSONANTS

Labials		Palatals		Dentals	
P	p	k	k	t	t
	p		k		t
b	b	g	g	d	d
	b		g		d
m	m	ŋ	ŋ	n	n
	m		ŋ		n
f	f	ç	ç	s	s
	f		ç		s
v	v	j	j	z	z
	v		j		z
h	h	ç	ç	ç	ç
	h		ç		ç
r	r	ç	ç	ç	ç
	r		ç		ç
l	l	ç	ç	ç	ç
	l		ç		ç
y	y	ç	ç	ç	ç
	y		ç		ç
w	w	ç	ç	ç	ç
	w		ç		ç

The following table shows the position of the lips, teeth, and tongue in the mouth when pronouncing the various consonants. The letters in the first column are the initials of the consonants, and the letters in the second column are the initials of the organs of the mouth which are in contact with each other when the consonant is pronounced.

In respect to the position of the lips, teeth, and tongue in the mouth when pronouncing the various consonants, the following table shows the position of the lips, teeth, and tongue in the mouth when pronouncing the various consonants. The letters in the first column are the initials of the consonants, and the letters in the second column are the initials of the organs of the mouth which are in contact with each other when the consonant is pronounced.

H. VOWELS.

the ancient
single vowels,
partly

and is
in the
long

The present edition of the *Handbook of Arabic* is a revised and enlarged edition of the *Handbook of Arabic* published in 1880. It contains a full and complete account of the Arabic language, including a full and complete account of the Arabic alphabet, the Arabic grammar, the Arabic syntax, the Arabic lexicology, and the Arabic phonology. It is a valuable work for the student of Arabic, and for the general reader who is interested in the Arabic language.

II. VOWELS.

The Sindhi language, as a genuine off-shoot of the ancient Prâcrit, has a great many vowels and vowel-changes, simple vowels, Guna vowels, and Vriddhi vowels; of which the Arabic is partly destitute.

(a.) *Simple Vowels.*

Short.	Long.	Short.	Long.	Short.	Long.
अ	आ	इ (f)	ई (î)	उ (u)	ऊ (û)
।	।	।	اي	।	او
a	ā	i (ē)	i (ē)	u	ū

(b.) *Guna Vowels.*

Long.	Long.
ए (ē)	ओ (ō)
اي	او (ô)
ē	ō

(c.) *Vriddhi Vowels.*

Long.	Short.
ऐ (ē)	औ (ō)
اي	او
ai (ei)	au.

The sign for the *nasality* of a vowel is called Anuswara, and is expressed in Sanscrit by a *dot* above the line, as in हिंओ, and in the character of the standard alphabet ~ as hĩō; e. g. ā̃, ã̃, ũ̃, and, long, ā̃, ã̃, ũ̃.

In order to give a survey of these three systems, we subjoin the following piece in all the three characters.

I.—HINDŪ CHARACTER.

هڪڙي پاٽشاھ ڪنھن زاهد ڪھي وڳو اوچو ۽ ڳوري مل جي
 سروپاھ ڏني ۽ هڪڙي چور هن حال تي سُدھ لھي لالچ ڪي
 هن لاءِ زاهد وٽ وڃي اُن جو پيئڻيؤ دھنڏائين ۽ پوڄا جي
 ريتن جي سڪھن مين سنڀار ڪنائين ته جي پيسن تائين
 انھين واٽ سان ڄاڻوئي ته هڪڙي رات سڄھ لھي وڳو
 ڪھني بهجي وئو ۽

II.—MUSALMĀN CHARACTER.

هڪڙي پاٽشاھ ڪنھن زاهد ڪھي وڳو اوچو ۽ ڳوري مل جي
 سروپاھ ڏني ۽ هڪڙي چور هن حال تي سُدھ لھي لالچ ڪي
 هن لاءِ زاهد وٽ وڃي اُن جو پيئڻيؤ دھنڏائين ۽ پوڄا جي
 ريتن جي سڪھن مين سنڀار ڪنائين ته جي پيسن تائين
 انھين واٽ سان ڄاڻوئي ته هڪڙي رات سڄھ لھي وڳو
 ڪھني بهجي وئو ۽

III. STANDARD ALPHABET.

*Hikirē pātsāha kāhī zāhida khē vaḡō ūcō ē ḡaurē mula jī sarō-
 pākī ḡinī. Hikirē cōra huna hāla tē sudhī lahī lālicī kī. Hina
 lāē zāhida vaṭē vaṇī una jō bēlēapō dhunēāī ē pūḡa jē rītina
 jē sikhana mē sambhāra kiāī thē jēsī tāī inahī vāṭa sā dānūī
 thiō, ta hikirīā rātī sajhī lahī vaḡō khaṇī bhaḡī vīō.*

THE HINDU CHARACTER

... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...

... ...

... ...

...

...

...
...
...
...
...

1771

1772

1773

1774

1775

1776

1777

1778

1779

1780

1781

1782

1783

1784

हिअ पोथी

हुन बान्हे चुम्प नाले साहिब

असां जे खुदावंद ईसुअ मसीह जे

कलीसा जे कसीस अइं सुवाट इंजील

जे होकारणवारे

सिंधिअ वाइअ मंफ्रि

जुझल

एं

विल्यम वत्स लोन्दुन शहर में वेठल छापी थो आहे.

ਸਿਰਿ ਕਰੀ

ਭਖੀਅਲ ਨਿਰਾ ਮਨੁ ਭਗਤ ਨਹ

ਹੋ ਭਖਿਅਲ ਕਰੁਣੇ ਭਖਾਏ ਹੋ ਭਖਾਏ

ਕਰਿਓ ਭਖਾਏ ਭਖਾਏ ਭਖਿਅਲ ਹੋ ਭਖਿਅਲ

ਭਖਾਏ ਭਖਾਏ ਹੋ

ਭਖਿਅਲ ਭਖਾਏ ਭਖਿਅਲ

ਕਰੁਣਾ

ਪੰ

ਭਖਿਅਲ ਭਖਾਏ ਭਖਾਏ ਭਖਿਅਲ ਭਖਾਏ ਭਖਿਅਲ

ਭਖਾਏ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ

ਦੇਵੀ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ

ਦੇਵੀ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ

ਦੇਵੀ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ

ਦੇਵੀ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ

ਦੇਵੀ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ

ਦੇਵੀ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ ਦੇਵੀ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ ਦੇਵੀ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ ਦੇਵੀ

SINDHI SELECTIONS

IN THE

HINDU CHARACTER.

I.

डाहप जो आरंभु खुदाइ जो इपु आहे अंदं उन खे
डिबी जो धणिअ खे डिजे थो ॥ सारी डाहप ईश्वर खां
आहे अंदं उन साणु सदाईं हुई ॥ कंहिं विचार्यो आहे
केतिरी वारी समुंद्र में केतिरा टेपा मींह में अंदं केतिरा
डींह जगट् खे थींदा ॥ कंहिं मंयो आहे केतिरो उभ जो
इधु केतिरी धर्तिअ जी वेकिराणि अंदं केतिरी दर्याह
जी ऊन्हाई आहे ॥ कंहिं खुदाइ खे सेखार्यो आहे छा
करणु घुर्जे सोकोत उन जी सिआणप मिड़िनी वथुनि
खां अगहीं आहे ॥

खुदाइ जो कलामु जो मिड़िनी खां सघाडतो आहे
डाहप जो भर्णो आहे अंदं उहो जो खुदाइ जो नेही
आहे सदा सगोरो हूंदो ॥

II.

जड्हीं ईसू यहूदह जे बेतलहम में हेरोद जे पातिशाह
जे डींहनि में जायो त डिंसु मजूसनि उभिरंदे खां
यिरुशलेमि में अची चिआंजं त यहूद्यनि जो पातिशाहु

जो ज़ायो आहे सो किये आहे. छा काणि त उन जो तारो उभिरंदे में डिसी हुन खे पूजण आया आंहुं * हिअ गाल्हि बंधी हेरोदु पातिशाहु इहकार में पिअो अंडं सजी यिरुशलेमि साणुसि *

एं सभिनी मुल्क जे वडनि काहिननि एं पडहलनि खे गडु करे पुछांडं त मसीह जो ज़मु किये थिअणु घुर्जे * उननि चिउसि त यहूदह जे बेतलहम में छोट नबिअ ईंए लिरव्यो आहे त ए बेतलहम यहूदह जे मुल्क में तूं यहूदह जे मिड़िनी गोटनि खों कीं न कीं नंढिड़ो आंहीं, हिन करे त तो मंशें सदारु निकिरंदो जो मुंहं जे इस्राएल जे कुल खे निपाइंदो *

तडिहिं हेरोद मजूसनि खे गुगु कोठाए उन्हनि खां तारे डिसण जो वेलो लखी पुछो * एं उननि खे बेतलहम डे मोकिले चयांडं त बजी बार जे लाइ डाढ्यां गोल कयो एं उन खे लही खबर डिजोमि जो आंजं पिणि हली उन्हे जी पूजा कयो * हू पातिशाह जी बंधी हली विअा एं डिसु जो तारो उभिरंदे में डिठो हुआंजं सो तिनि जे आग्यां थी हल्यो जेसीं तोणी त जिति हू बारु हो उते मथों अची बीठो * इन तारे खे डिसी घणो घणो सरहा थिअा अंडं घरि अची एं बार खे एं उन जे माउ मर्यमि खे डिसी हुन खे पेरे पई पूजांजं एं पंहं जनि खजानान खे खोले आछूं डिन्यांजंसि सोनु अंडं लोबानु अंडं मुर * अंडं सुपने में आग्या लही त हेरोद

वटि म वजिजो बी वाट वठी पंहं जे डेह मे मोटी *
विआ *

हुननि जे वजण खां पोइ डिमु त खुदावंद जो हिकिड़ो
निआपाई यूसुफ़ खे सुहुणे में पधिरो थी हिन खे चए
थो त उथी ब़ारु एं उन जे माउ खे वठु अंडं मिसिर
में भज़ी वजु अंडं उते टिकु जेसीं सूधी त आंजं तो
खे खबर न डिआं हिन काणि जो हेरोदु ब़ार खे
गोलीदो त मारे विफ़ेसि * हो उथी ब़ारु एं ब़ार जे
माउ खे वठी रातोरति मिसिर डे हली विआ अंडं
हेरोद जे मरण तोणी उते टिक्यो त जा ग़ाल्हि सांडअ
नबिअ खां चवाई हुई चे पंहं जो पुटु मिसिर खौं
कोठायुमि सा पूरी थिए * जइहीं हेरोद डिठो त
मजूसनि उन सां घबो किआो त डाढो काविड़ो एं
माणहुनि खे मुंजी जेतिरा केतिरा ब़ार बेतलहम में
अंडं तंहिं जे चौधारी बिबह्या अंडं तिंहिं खां नंढा हा,
वेले जे पटांदरि जो मजूसनि कनां लखी पुछो हुआईं,
माराए विधाईं *

तडिंहिं जा ग़ाल्हि यिरिम्याह नबिअ चयल हुई सा
पूरी थी. चे पलाउ रामह मंज़ि बंधण में आयो रोज़
एं आंह एं हाइ हाइ रखेलि पंहं जे ब़ारनिलाइ थी रुए
अंडं दिलासो न घुर्याईं सोकोत हे नाहीनि *

पर हेरोद जे मरण खां पोइ त डिमु खुदावंद जे
निआपाइअ यूसुफ़ खे मिसिर मंज़ि सुपने में पधिरो

थी चिआंसि. चे उथी बरु एं हिन जे माउ खे बठु
 अंडं इस्रएल जे डेहि वजु छा काणि त जे बार जे साह
 खे गोलडेंदा हा, से मरी विआ * तडिहिं हो उथ्यो
 अंडं बरु अंडं उन जे माउ खे वठी इस्रएल जे डेह
 में आयो * पर जडिहिं बुधाईं त अखेलाउसु पंहं जे
 पिउ हेरोद जे जाइ यहूदह में पातिशाही थो करे,
 तडिहिं उते वजण खां डिनो. पर खुदाइ खां सुपने में
 इसु वठी जलील जे डेह में हल्यो * अंडं नासर नाले
 शहर मंझि अची रह्यो, जो नब्युनि जी गाल्हि पूरी
 थिए चे हो नासरी सडिबो *

III.

उन्हें डींहें यहूना टुबाइणहार यहूदह जे थर में वजी
 होको डेई चयो, त पछुताउ कयो छोट सुर्ग जी
 पातिशाही वेजी थी आहे. छा काणि त ही उहो आहे
 जो यिशयाह नबिअ इस्यो आहे चे वाके करणवारे
 जो पलाउ थर में आहे त सांडअ जी वाट ठाह्यो अंडं
 उन जा दग सिधा कयो * अंडं उन्हे यहूना जो ओछणु
 मिलिस जो हो अंडं चेल्हि ते चम जो पटिको एं उन
 जो खाजु मकड़ अंडं मंगली माखी हुई * तडिहिं
 यिरुशलेमि अंडं सारी यहूदह एं सभोई यर्देन जो
 कन्धीपासो उन वटि हली विआ. अंडं पंहं जनि डोहनि
 खे बासे यर्देन में उन टुबाया. पर जडहीं डिठाईं त

फ़रीसी अंडं सदूकी घणा टुबाइजण लाइ उन वटि था
 अचनि चिआंनि त ए सपनि जा उपाजो कंहिं अह्नां
 खे चितार्यो त ईदड़ इमर खां भजी वजो? हाणे
 पछुताव जा जुगाइता फर उपजायो. अंडं पंहं जे हिंए
 में म चइजो जिअं त इब्रहीमु असां जो पिउ आहे
 छोट आंजं तह्नां खे चवां थो त खुदाइ हिननि पहणनि
 मां इब्रहीम खे पुट्र सिर्जे थो सघे. वणनि जे पाड़ ते
 कुहाड़ी लगी चुकी आहे पोइ जेको वणु चडो फरु न
 उपाईंदो सो वढे बाहि में विम्वो. अंडं आंजं अह्नां
 खे पाणिअ मे टुबायां थो जो पछोतायो पर जो मुंहं जे
 पुठ्यां थो अचे सो मूं खां सघाइतो आहे तिंहिं जे जुत्ये
 ढोइण जिहिड़ो आंजं न आंह्यां. उहो तह्नां खे रूह पविट्र
 में अंडं बाहि में टुबाईंदो. उन जे हथ में पंहं जो छजु
 आहे अंडं पंहं जे हलरि खे मूरहिं सुठाईंदो अंडं पंहं जी
 कणिक भांडे में मेड़े रखंदो पर बुह खे अणविसांइणिअ
 बाहिं में साड़ींदो.

उन वेल ईसू जलील खां यर्देन ते युहन्ना वटि आयो
 जो उन खां टुबाइजे. पर युहन्ना हुन खे रोक्यो अंडं
 चिआंसि त मूं खे तो टुबाइणो आहे तूं मूं वटि छो
 अचें थो. ईसूअ वराणिअ में चिउसि त हाणे मोकल
 डे छोट इएं सजी बेडोही पूरी करणु असां खे घुर्जे.
 तड़िहिं हुन मोकल डिन्यसि. अंडं ईसू टुबाइजी करे
 वहदेई पाणिअ मझें निकितो अंडं डिसु उभु उन मथे

खुली पिअो अंडं खुदाइ जो रूहु कबूतड़ जिहड़ो लहंदो
अंडं उन ते ईंदो डिठाईं. अंडं डिंसु उभां हिकिड़ो आवाजु
थिअो त हे मुंहं जो पिअारो पुटु आहे जिंहिं में आंऊं
रीझां थो ॥

IV.

अंडं ईसू सजिअ जलील में थे घुम्यो उननि जे
मज्जिसनि में सेखारींदो अंडं पातिशाहिअ जे चडिअ
खबर जो होको डींदो अंडं माड्हुनि जी सभका अण-
चडाई अंडं सभका हीणाई लाहींदो ॥ अंडं उन जो
नांउ सजिअ शाम में पखिड़ो अंडं उन वटि सभि
अणचडा आंदांऊं तरंहं तरंहं जा रोगी अंडं दुखी अंडं
राकस भर्या अंडं चर्या अंडं अर्धांगी अंडं उननि खे चडो
किअाईं. अंडं जलील अंडं देकपोलिस अंडं यिरुशलेमि
अंडं यहूदह् अंडं यर्देन जे परिअं भरि जा माड्हुं घणा
मेड़ाका करे उन जे पुठ्यो हल्या ॥

V.

हिननि मेड़ाकनि खे डिंसी डूंगर ते चड्ही विअो एं
जड्हीं हो वेठो त संदसि चेला वटिसि आया. अंडं पंहं
जे वात खे पटे उन्हनि खे सेखारण लगो, चे.

सभागा हिंए गरीब सोकोत सुर्ग जी पातिशाही उननि
जी आहे. सभाग गमाइता सोकोत दिलासो थींदुनि.

सभागा सांतीका सोकोत हो धर्तिअ जा वारिस थींदा.
सभागा सूधाइअ जा बुख्यल अंडं उज्यल सोकोत हो
ढाडबा.

सभागा बाभभर्या सोकोत उननि खे बाभ मिलंदी *
सभागा हिंए निर्मल सोकोत उहे खुदाइ खे डिसंदा.
सभागा पर्चाइणवारा सोकोत हो खुदाइ जा पुट्र चडबा *
सभागा सुपति काणि दुखोयल सोकोत सुर्ग जी
पातिशाही उन्हनि जी आहे * सभागा अहें आह्यो
तडिहिं जडिहिं मूं कारण माड्हूं अहां खे गारि
डिअनि अंडं अहां खे दुखोइनि अंडं सभ तरहं जा
लेअ कूडु चड अहां ते लार्डनि. सरहिजो अंडं रीभो
छोत सुर्ग में अहां जो पाड़ोभाड़ो घणो आहे. छा
काणि त जे नवी अवां खां अगे हुआ तिनि खे इंए
दुखोयो अथनि *

तहीं धर्तिअ जो लूणु आह्यो पर जेकडिहिं लूणु
बेसवादो थिए त छा सां सलूणो थिए? पोइ बाहरि
उछिलिजण एं माड्हुणि जे पेरनि सां लताडिजण सिवाइ
कंहिं कम जो नाहे * तहीं संसार जो सोभिरो आह्यो.
जो शहरु डूंगर ते जुझो आहे सो लिकी न थो सघे *

अंडं डिअो बारे टोए जे हेटि न था रखनि पर
डिआल ते तडिहिं जे घर में आंहिनि तिनि मिडिनी
खे सोभिरो डींदो आहे. इंए माड्हुनि जे सामुहों पंहं
जो सोभिरो चिम्काइजो जो अहां जा चडा कम डिसी

तहां जे पिउ खे जो सुर्ग में आहे साराहीनि. म भांयो
त आंजं तौरेति एं नब्बुनि जे उथिलाइण लाइ आयुसि
उथिलाइण लाइ न आयुसि पर पूरे करण लाइ.

सोड़ीतु तहां खे आंजं थो चवां त उभ एं धर्तिअ
व ~~ब~~जण तोणी तौरेति जो हिकिड़ी जरो कि हिकिड़ी
अखरु कीं न कीं वेदो जेसीं सभ पूरी न थिए. जेकोको
हिननि हुकुमनि मों हिकिड़े खे जो सभिनी खां नंढिड़ो
आहे भजे एं माइहुनि खे इंए सेखारे सो सुर्ग जे
पातिशाहिअ में सभिनी खां नंढिड़ो चडबो पर जेकोको
मजे अंडं सेखारे उहो सुर्ग जे पातिशाहिअ में बडो
चडबो. हिन कारणि आंजं तहां खे चवां थो त जे
अहां जी साधिपाई पड़ह्यलनि अंडं फारीस्युनि जे
साधिपाइअ खां वाधू न थिए त अहीं सुर्ग जे पातिशा-
हिअ में कंहिं परि न पिहंदउ.

अहां बुधो आहे त आगांभनि खे फर्मायो हो त
कीसु म करि जेको कीसु कंदो सो आचार जो डुहारी
थींदो.

पर आंजं तहां खे थो चवां जेकोको पंहं जे भाउ
ते बेकारणि कवड़िजे सो आचार जो डुहारी थींदो.
अंडं जेकोको पंहं जे भाउ खे चवे त ए भौंदू सो पंचायति
जो डुहारी थींदो. अंडं जेकोको चवे त ए अधर्मी सो
नरग जे बाहि जो डुहारी थींदो. हिन करे जेकडिहिं
तूं पंहं जी भेटा वेडिअ ते आणीं अंडं उते संभिरें त

पंहं जे भाउ खे तो सां कीं किल्किलि आहे. त पंहं जी भेटा वेडिअ जे सामुहों छडे हल्यो वजु पर्हांडें पंहं जे भाउ सां पर्चु अंडं पोड अची पंहं जी भेटा आणि ॥ जेसीं तू पंहं जे मुदइअ सां गडिजी वाट में आहीं तेसीं तिखो उन सां पर्चु मतां तुंहं जो मुदई आचारिअ जे हथि तो खे डिए अंडं आचारी तो खे बेलिअ खे डिए अंडं तूं बंदीखाने में विधो पवे ॥ सोडीतु आंजं तो खे चवां थो त तूं हुतो कीं न निकिरंदें जेसीं तूं पोडें दमिडी न भरींदें ॥

अहां बुधो आहे त आगांभनि खे फर्मायो हो त तूं जिनाहु म करि पर आंजं अहां खे थो चवां जेको जाल डे काम सां निहारे उहो पंहं जे हिंए में उन साणु जिनाहु करे चुको ॥ पोड जे तुंहं जी सजी अखि तो खे भिट्काए त उन खे कढी तो मंझों उछिलि. सोकोहु त तो खे सजायो आहे जो तुंहं जे अंगनि मंझों हिकिडो फिटे मतां सारो तुंहं जो बुतु नरग मे विधो वजे ॥

अंडं जे तुंहं जो सजी हथु तो खे भिट्काए त उन खे वढे पाण वटों विभु छा काणि त तो खे सजायो आहे जो तुंहं जनि लिडनि मंझों हेकडो फिटो वजे मतां सारो तुंहं जो बुतु नरग में विधो पवे ॥

फर्मायो आहे त जेको पंहं जिअ जोड खे तडे छडे सो उन खे तलाकामो डिए पर आंजं अहां खे चवां थो त जेको पंहं जिअ जोड खे जिनाह जे कारण

सिवाइ तडे छडे सो हुन खे जिनाहु थो कराए एं जेको
उन छझल खे पर्णे सो पिणि जिनाहु करे थो ॥

पोइ अह्मां बुधो आहे त आगांभनि खे फ़र्मायो हो
चे कूड़ो संहु म खणु पर खुदावंद खे पंहं जा संह
निभाइ.

पर आंजं अह्मां खे थो चवां त मूरहिं संहु म खणु
न उभ जो सोकोत हो खुदाइ जी गादी आहे. न
धर्तिअ जो सोकोत हुअ उन्हे जे पेरनि जी मंजी
आहे. न यिरुशलेमि जो सोकोत हुअ वडे पातिशाह
जो शहरु आहे ॥ न पंहं जे मथे जो संहु खणु छा लाइ
त तूं हेकडे वारे खे अच्छो कि कारो करे न थो सधें ॥
पर अह्मां जी चविणी हां हां कि न न हुजे. जो हिन
खां वाधू सो शैतान खां आहे ॥

बुधो अथव त फ़र्मायो हो अखि जे बदिरां अखि एं
इंद जे बदिरां इंदु ॥ पर आंजं अह्मां खे थो चवां त
मंदे माइहुअ जी सामुहार्ड न करि पर जो तुंहं जे सजे
गल ते लपाट हणे तंहिं खे बिअो पिणि फेरे डे ॥
अंडं जेको तो सां मामिलो करणु अंडं तुंहं जो अंगरखो
वठणु घुरे तंहिं खे लबातो पिणि छडे डे ॥ अंडं जेको
तो खे हरूभरू हिकिडे कोह तोणी हलाए तिंहिं साणु
ब कोह हलु ॥ जो तो खां कीं घुरे तंहिं खे डे अंडं जो
तो खां उधार घुरे तंहिं खां मुंहं म मोड़ि ॥ बुधो अथव
त फ़र्मायो हो चे पंहं जे प्रिअ खे पिअारो करि

अंडं पंहं जे वेरिअ सां खौंस रखु ॥ पर आंजं अह्नां
 खे थो चवां त पंहं जनि वेरिनि खे पिअारो कयो.
 जे अह्नां खे पिटीनि तिनि लाइ आसीस घुरो. जे अह्नां
 सां खौंस रखनि तिनि सां भलाई कयो अंडं जे अह्नां
 खे निंदीनि अंडं दुखोइनि तिनि लाइ दुआ कयो ॥
 त पंहं जे पिउ जो सुर्ग मंझि आहे तिंहिं जा पुट्र थिअो
 छोट हो पंहं जे सिज खे चडनि अंडं बुछिइनि ते
 उभिराए थो एं साधनि अंडं असाधनि ते मींह वसाए
 थो ॥ छा लाइ त जेकर जे अह्नां खे पिअारो था कनि
 तिनि खे अह्नां पिणि पिअारो कयो था त इन्हे में
 अह्नां खे केहड़ो लहणो आहे ? कि इजार्दार पिणि इं
 न था कनि ? अंडं जे अहीं रुगो पंहं जनि भाउरनि खे
 सलामु कयो त वाधू छा कयो था ? कि मूरतिपूज
 पिणि इं न था कनि ?

तंहिं करे जिअं अह्नां जो पिउ जो सुर्ग में आहे
 बेवीको आहे तिअं अह्नें पुणि बेवीका थिअो ॥

VI.

संभार्यो मतां पंहं जो साधपणु माइहुनि जे सामुहों
 कयो त डिसनि नत पंहं जे पिउ वटि जो सुर्ग में आहे
 को लहणो न थींदुव ॥ पोइ जेकडिंहिं तूं डानु करें त
 पंहं जे सामुहों तुरी म बजाइ जिअं त पाखंडी मज्जि-
 सुनि अंडं घद्युनि में था कनि जो माइहुनि खां वखाण

लहनि. सोड़ीतु आंऊं तहां खे थो चवां त उननि खे
 पंहं जो लहणो भर्जी चुको आहे ॥

पर जेकडिहिं तूं डानु करे त इएं करि त जो पंहं जो
 सजो हथु थो करे, तिंहिं जी सुधि खबे हथ खे न पवे ॥
 त तुंहं जा डान गुफा थी रहनि अंडं तुंहं जो पिउ जो
 गुफो थो डिसे सो पाण पाड़ोभाड़ो पधिरो डींदुड ॥
 अंडं जडिहिं तं निमाज करे त पाखंडिनि वांगे न थीजि
 छा लाइ त हे मज्जिसुनि में अंडं घटिनि जे कुंडुनि ते
 बिही निमाज कंदा आहीनि त माड़ूं डिसनि. सोड़ीतु
 आंऊं तहां खे थो चवां त उननि खे पंहं जो लहणो
 भर्जी चुको आहे ॥

पर जडहीं तूं निमाज करे त पंहं जिअ कोठिअ में
 व बर्जी अंडं पंहं जे दर खे बूटे पंहं जे पिउ डांह गुफाडतो
 निमाज करि अंडं तुंहं जो पिउ जो गुफो थो डिसे सो
 पाड़ोभाड़ो डींदुड ॥

पर अहे जडहे निमाज कयो त मूरतिपूजनि जिअ
 न बको. छा लाइ जो उहे भांडनि था त घणिअ बक
 साणु बंधण में ईंदा ॥ पोड अहे उननि जिहिडा म
 थिओ. हिन करे त जो अहां खे घुर्जे सो तहां जो पिउ
 तहां जे घुरण खां अगहीं थो जाणे ॥

पोड अहे हिन तरंहं निमाज कयो

ए असां जा बाबा जो आस्मान में आहीं, तुंहं जो
 नालो पविट्र थी रहे तुंहं जी पातिशाही अचे. तुंहं जी

सध जिअं आस्मान में तिअं धर्तिअ ते पिणि किजे ॥
 असां जी अजोकी मानी असां खे अजु डे ॥ अंडं
 असां जनि डोहनि खे छडे जिअं त असीं पुणि असां
 जनि डुहारिनि खे छडूं था ॥ अंडं असां खे परब में म
 आणि पर मंदाइअ खां छुटाइ. छोट पातिशाही अंडं
 सध अंडं धाक तुहुं जी आहे नितु प्रतु अमीन ॥
 सोकोत जे अह्नीं माडुहुनि जा डोह छड्यो त तहां जो
 आस्मानी पिउ पुणि अह्नां जा छडींदो ॥ पर जे अह्नी
 माडुहुनि जा डोह न छडींदउ त तहां जो पिउ पुणि
 तहां जा डोह न छडींदो ॥

जेकडिहिं सोकहडो कढो त पाखंडिनि वांगे मुंहलथल
 न थिअो. छा लाइ जो उहे पंहं जा मुंह कुढबा था
 कनि जो माडूहं समुभनि त उहे सोकहडो कढंदा
 आहीनि. सोडीतु आंजं तह्नां खे चवां थो त उननि
 खे पंहं जो पाडोभाडो मिली चुको ॥ पर जडिहिं तूं
 सोकहडो कढं त पंहं जे मथे खे मखि एं मुंहं धोउ.
 जो माडूहं न डिसनि त तूं सोकहडो कंदो आंहीं पर
 तुहुं जो पिउ जो लिकी गुभो आहे. अंडं तुहुं जो
 पिउ जो गुभो डिसे थो सो तो खे वरे भरींदो ॥

धर्तिअ ते पणि लाइ खजाना गडु म कयो जिते
 पतंगु अंडं कटु फिटाइनि था अंडं जिते चोर खाटु
 हणनि अंडं फुरीनि था ॥ पर सुर्ग में पाण लाइ खजाना
 गडु कयो जिते न पतंगु न कटु फिटाइनि था अंडं

जिते चोर खाटु न था हणनि एं न था फुरीनि * छा लाइ
त जिते तहां जो खजानो तिते तहां जो हिर्धो पिणि
आहे * सरीर जी जोति अखि आहे. पोइ जे तुंहं जी
अखि ऊजल हुजे सजो तुंहं जो सरीरु जोतिआरो
हूंदो * पर जे तुंहं जी अखि बूछिड़ी हुजे सजो तुंहं जो
सरीरु ऊंधाओ हूंदो. पोइ जेकर जोति जा तो अंदरि
आहे सा ऊंधइ थी वजे त उहा ऊंधइ केड़ी थींदी *

कोई माइहूं बिनि धणनि जो बेली न थो थी सघे
सोकोहु त जां हिकिड़े साणु वेरु रखंदो अंडं बिए
सां प्रीति. जां हिकिड़े खे चंबुडंदो अंडं बिए खे कीं
न लेखींदो. अहें खुदाइ अंडं माया जो बेलिपणु करे
न था सघो *

हिन कारणि आंऊं तहां खे चवां थो त पंहं जिअ
जिंदु लाइ उल्को न कयो चे छा खाइंदासीं कि छा
पिअंदासीं न पंहं जे सरीर लाइ चे छा पहरींदासीं ?
जिंदु खाज खं एं सररि ओछण खं कि वाधू नाहे ?

उभ जे पखिनि डे निहार्यो त उहे न पोखीनि था
न लुणनि था अंडं भांडे में गडु न था कनि त बि
अहां जो पिउ जो सुर्ग में आहे उननि खे खाराए थो.
छा अहें उननि खं वेतरि मोचारा न आह्यो ? अहां
मंशों केरु पंहं जे कद खे ताति करे हिकिड़ो हथु वधाए
थो सघे ?

अंडं ओछण लाइ अहें छो उल्को कयो था ? ऊंग

जे सोसनि खे निहार्यो किअं वधनि था. उहे न था
गहनि एं न था कतनि * पर आंऊं तहां खे थो चवां त
सुलेमानु पिणि पंहं जे सजिअ सोभा में उननि मंझां
हिकिड़े जिहड़ो पहर्यो न हो *

जेकर खुदाइ मंग जो गाहु जो अजु आहे अंडं सुभाणे
तनूर मझिं विझिजे थो तंहिं खे इएं पहराए थो छा
अहां खे वाधू न पहराईंदो ए थोरो विसहंदड़ो * हिन
करे उल्को म कयो चे छा खाडंदासीं जां छा पिअंदासीं
जां छा पहरींदासीं? छा लाइ जो मूरतिपूज हिननि
वथुनि जी गोल कनि था. अहां जो पिउ जो सुर्ग में
आहे जाणे थो त हिननि सभिनि वथुनि जी घुर्ज तहां खे
आहे * पर अहीं पहराईं खुदाइ जी पातिशाही अंडं उन
जी साधिपाई गोल्यो त उहे सभि वथूं गडि जीमिलंदचुव *
हिन कारणि सुभाणे लाइ ताति म कयो सोकोहु त
सुभाणे पाण खे तातींदो. हिकिड़े हिकिड़े डींह जो
डुखु बसि आहे *

VII.

कंहिं खे डोह न लगायो मतां तहां खे पिणि डोह
लगाइजनि * छा कारणि त जंहिं परि अहें डोह लगायो
था तंहीं परि अहां खे डोह लगाइबा अंडं जंहिं मइप
सां अहीं मंयो था तंहीं सां अहां खे मइबो * जा
छेति तुहुं जे भाउ जे अखि में आहे तंहिं खे तुं छो थो

निहारें एं जो काठु पंहं जे अखि में आहे तंहिं जो
सुचेतु न थो आहीं? जां तूं पंहं जे भाउ खे किअं
चवंदे त मूं खे पंहं जे अखि मंजों छेति कढणु डे अंडं
डिसु काठु तुंहं जे अखि में आहे? ए पाखंडी पहरांडें
पंहं जे अखि मंजों काठु कढु अंडं हिन खां पोड पंहं
जे भाउ जे अखि मों छेति कढण जो विचारु करि ॥

जेकी पविट्टु आहे सो कुतनि खे न डिजो अंडं पंहं
जा मोती सुअरनि जे सामुहों न विज्जिजो मतां उन्हनि
खे पंहं जनि पेरनि साणु लताडीनि अंडं मुंहं मोडे
अहां खे फाडीनि ॥

घुरो त अहां खे डिबो. गोल्यो त अहें लहंदउ.
ठुङ्कायो त तहां लाड उपटिबो ॥ छा काणि त जेको
घुरे थो सो वठे थो अंडं जो गोलें थो सो लहे थो अंडं
जो ठुङ्काए थो तंहिं लाड उपटिजे थो ॥

अहां मंजों केरु इहडो आहे जो जड्हीं पंहं जो पुट्टु
मानी घुरेसि त तंहिं खे पहणु डिए? अंडं जड्हीं मछी
घुरेसि त सपु डिएसि?

पोड जेकर अहें बुछिडा पंहं जनि बारनि खे चडा
दान डेई था जाणो त अहां जो पिउ जो सुर्ग में आहे
केतिरो वाधू तिनि खे चडा दान डींदो जे उन खां
घुरनि था? पोड जेके सभि कम अहीं घुरो था त
माड्हुं तहां सां कनि सेई अहीं पिणि उनजि सां कयो
छा लाड त इंए तौरिति अंडं नब्युनि में आहे ॥

सोइहे दरों पिहो सोकोहु त वेकिरो उहो दरु आहे
अंडं मोकिरी उहा वाट जा नरग डे हलाए थी अंडं
घणा उन मों पिहनि था * हिन लाइ त उहो दरु
सोइहो अंडं उहा वाट सीदल आहे जा जिआपे डे
हलाए थी अंडं थोरा उन्हे खे लहनि था *

कूड़े नब्युनि खां सुर्ति कयो जो रिहुनि जे वेस में
तहां वटि अचनि था पर अंदरि बघ्यड़ फुरींदड़
आंहीनि * उननि जे फलनि खां उन्हनि खे अहीं
सुजाणंदउ. कि सेल्हनि खां ड्राख था मेड़ीनि जां
कांडेरनि खां अंजीर? इहड़ेई सभुको चडो वणु चडो
फलु उपजाए थो एं फिटो वणु बुछिड़ो फलु उपजाए
थो * चडो वणु बुछिड़ो फलु उपजाए न थो सघे एं
फिटो वणु चडो फलु उपजाए न थो सघे * जेको वणु
चडो फलु न थो उपजाए सो वढे बाहि में विफ्रिजे
थो * हिन कारणि अहीं उननि जे फलनि खां उननि
खे सुजाणंदउ *

न जेको मूं खे चवे सांईं सांईं सो आस्मान जे
पातिशाहिअ में पिहंदो बिगिरि उहो जो मुंहं जे
सुर्गिअ पिउ जी सध करे थो *

उन्हे डींहि घणा मूं खे चवंदा सांईं सांईं कि असां
तुंहं जो नालो वठी सिधवचन न किआ अंडं तुंहं जे
नाले साणु भुतनि खे न लोध्यो अथूं अंडं तुंहं जो नालो
वठी घणा अजाइब कम न किआ अथूं? तइहीं आंऊं

उननि खे समुझाईंदुसि चे अह्नां खे कड्हीं न सुजातुमि
ए कुकर्मिओ मूं खां परे वजो ॥

तंहिं करे जेको हे मुंहं जूं गाल्हूं बंधे अंडं बजाइ
आणे तंहिं खे आंजं डाहे माड्हुअ सां भेटईंदुसि जंहिं
पंहं जो घर छिप मथे अझो ॥ अंडं ओठि पेई अंडं
लड्हा आया अंडं वाव लगा अंडं उन घर ते काह
किआंजं पर किर्यो कीं न कीं छा लाइ त उन जी
पीडिह छिप ते जुड़ी हुई ॥

अंडं जेको हे मुंहं जूं गाल्हूं बंधे पर उन्हनि खे बजाइ
न आणे अबोरे माड्हुअ जिहड़ो थींदो जंहिं पंहं जो
घर वारिअ मथे अझो ॥ अंडं ओठि पेई अंडं लड्हा
आया अंडं वाव लगा अंडं उन घर ते धिको किआंजं
अंडं हू किर्यो अंडं उन जो इहणु डाढो हो ॥

पोइ जडिहिं इसुअ इहे गाल्हूं चर्ड चुक्यूं तडिहिं
मेडाका हुन जे सेखप लाइ विसा थिआ ॥ छा काणि त
इहो उननि खे पहुचवारे वांगे सेखरींदो हो अंडं न
उननि जे पड्हालनि वांगे ॥

VIII.

एं पंहं जे बार्हनि चेलनि खे कोठाए असुधि भूतनि
खे तडण जी अंडं सभ तरंहं जे अणचडाइअ अंडं
हीणाइअ खे लाहण जी सघ डिनानि ॥ इन्हनि बार्हनि
खे इसुअ आग्या डेई मोकिल्यो चे परडेहिनि जे वाट

में म वज्रो अंडं सामरिनि जे कंहिं गोठ मंझि म पिहो.
 वरु इस्सएल जे घर जे रुल्यल रिदुनि वटि वज्रो * एं
 हलंदे होको कयो चे आस्मान जी पातिशाही वेणी
 आई आहे * अणचडनि खे चडो कयो, मुअलनि खे
 जिआर्यो, कोइह्यनि खे सुठो कयो, भूतनि खे कढो.
 मुफ्तु मिल्युव, मुफ्तु डिजो * सोनु एं चांदी एं ट्रामो
 पंहं जनि पटिकनि मंझि म रखो. एं न पंध जी झेली
 न ब ओछण न जुत्युं न लकुणु छोट पोह्यतु पंहं जे
 खाज जो जोगु आहे * जंहिं कंहिं शहर जां गोठ मंझि
 अहें पिहो तंहिं में सुधि लहो केरु उते लाडकु आहे
 एं तिति टिको वजण तोणी * एं घरि पिहंदेई उन खे
 सलामु कयो. एं जे उहो घरु लाडकु आहे त तहां
 जो सलामु उन ते लहंदो पर जे नालाडकु आहे त
 अहां जो सलामु पाण वटि वरी ईंदो * अंडं जेको
 तहां जी मिह्याणी न करे अंडं तहां जूं गाल्ह्युं न बुंधे
 तंहिं जे घर जां उन शहर मंझों निकिरंदेई पंहं जे
 पेरनि जी धूड़ि लोडे लाह्यो * सोडीतु आंजं तहां
 खे चवां थो त किआमत जे डींह में सदोम्युनि एं
 गमोर्युनि जे डेह जी सजा इहडे शहर खां सहिणी
 थींदी *

डिस्सो आंजं तहां खे रिदुनि वांगे बध्यड़नि जे विच
 में मोकिल्यां थो तंहिं लाइ सुजाण थिअो सपनि
 जिअं एं विसूडा कबूतड़नि जिअं * पर माइहुनि खां

गाणू थिअो छा लाइ जो अह्नां खे आचार में वठी
 ईंदा एं पंहं जनि मज्जिसुनि में अह्नां खे चाबुक
 मारींदा * एं मूं लाइ हाकिमनि अंडं पातिशाहनि जे
 अग्यां अहीं आणिवउ उननि अंडं कोमनि खे साख
 डिअण लाइ * पर जडिहिं मूलींदव उल्को म कयो चे
 किअं जां छा गाल्हाईंदासीं सोकोहु त उन्हे पल जेकी
 तहां खे चवणो आहे सो डिबुव * हिन करे जो अहीं
 गाल्हाइणवारा न आह्यो पर तहां जे पिउ जो रूहु
 तहां मंजि गाल्हाईंदो आहे * एं भाउ भाउ खे अंडं पिउ
 बार खे मारे विमिजण लाइ मूलींदो अंडं बार पंहं
 जे पिउ माउ ते उथी उन्हनि खे मारे विमंदा * अंडं
 मुंहं जे नाले करे मिझेई तहां सां खौंस रखंदा पर
 जेकोको अंत तोणी खांदीरो रहंदो सो छुटाइबो * पर
 जेकडिंहिं हिन शहर में दुखोईंदव त बिए में भजी
 वजो छो त सोडीतु आंजं तहां खे चवां थो त माड्हुअ
 जे पुट्र जे अचण तोणी अहीं इसएल जे मिडिनी
 शहरनि मंजि घुमी न चुकंदउ * छो जो आंजं तहां
 खे चवां थो त जे अह्नां जो साधपणु पड्हुलनि अंडं
 फरीस्युनि जे साधपण खां वाधू न थिए अहीं सुर्ग
 जे पाशिहिअ में कीं न कीं पिहंदउ *

चेलो गुरुअ खां वडो नाहे अंडं न बेली पंहं जे
 धणिअ खां * चेलो पंहं जे गुरुअ जिहडो अंडं बेली
 पंहं जे धणिअ जिहडो थिए त बसि आहे . जे घरधणिअ

खे शैतानु सड़ींदा हुआ केतिरो बाधू करे उन जे
घराणनि खे इंए सड़ींदा ?

पर उननि खां म डिजो छोट कीं गुगो नाहे जो
पधिरो न थींदो अंड कीं छप्पो नाहे जो चिटो न
वेदो * जेकी आंऊं तहां खे अंधेरे हंध में चवां थो सो
अहीं पधिरे हंध में चओ अंड जेकी अहीं कन्सो डेई
बंधो था सो खुड़नि ते होकार्यो * अंड जे सरीर खे मारे
विहनि था पर जिअ खे मारे न था सघनि तिनि खां
म डिजो पर जो जिअ अंड सरीर बिन्हनि खे नरग
में नासु करे थो सघे तंहिं खां डिजो * कि ब चिड़ा
हिकिड़े पैसे सां न था विकिजनि ? अंड हिकिड़ो उननि
मंजो धर्तिअ ते न थो पवे तहां जे पिउ जे वस धारां *
पर तहां जे मथे जा मिड़ेई वार पिणि गणया
आंहीनि * तंहिं लाइ म डिजो घणनि चिड़नि खां
अहीं ऊचा आहो * पोइ जेको माइहुनि जे सामुहों
मुंह जी साख कंदो तंहिं जी आंऊं पुणि मुंह जे पिउ जे
सामुहों जो सुर्ग में आहे कंदुसि * अंड जेको माइहुनि
जे सामुहों मुंह जी नाकर कंदो तंहिं जी आंऊं पिणि
मुंह जे पिउ जे सामुहों जो सुर्ग में आहे कंदुसि *
अहीं म भांइजो त आंऊं धर्तिअ ते सांतीकाइअ
आणण आयुसि सांतीकाइअ आणण लाइ न आयुसि
पर तरारि आणण लाइ * छो जो आंऊं माइहूं पंहं
जे पिउ सां अंड धिअ पंहं जे माउ सां अंड नुहु पंहं

जे ससु सां फिटाराइण आयुसि * अंडं माइहुअ जा
वेरी संदसि घराणा थींदा *

जेको पंहं जो पिउ जां पंहं जी माउ मूं खां वाधू
पिअारो थो रखे सो मुंहं जे जोगु नाहे * अंडं जेको
पंहं जो सलीबु खणी मुंहं जे पुठ्यां न थो हले सो
मुंहं जे जोगु नाहे * जो पंहं जे जिअ खे पिराए थो
सो उन खे फिटार्इंदो अंडं जेको पंहं जे जिअ खे मूं
लाइ फिटार्इंदो सो उन खे पिरार्इंदो *

जेको अह्हां जी मिह्हाणी थो करे सो मुंहं जी करे
थो अंडं जेको मुंहं जी मिह्हाणी थो करे सो जंहिं
मूं खे मोकिल्यो आहे तंहिं जी करे थो * जेको नबिअ
जी मिह्हाणी थो करे नबिअ जे नाले लगि सो नबिअ
जो बदिलो लहंदो अंडं जेको साधुअ जी मिह्हाणी थो
करे साधुअ जे नाले लगि सो साधुअ जो बदिलो
लहंदो * एं जेको हिकिड़े खे हिननि नंढिड़नि मों
रुगो थधे पाणिअ जो वटो पिअारे थो चले जे नाले
करे सोड़ीतु आंऊं तहां खे चवां थो सो पंहं जो बदिलो
कंहिं परि न विजार्इंदो *

IX.

उन्हे डींहि ईसू पंहं जे घरों निकिरी समुंड्र जे कंधिअ
ते वेठो * अंडं घणा मेड़ाका गड़िजी बटिसि आया त

बेरिअ ते चड्ही वेठो अंडं सजो मेडाको कंठे ते बीही रह्यो ॥

अंडं द्रिष्टांत करे घण्युं गाल्ह्युं बंधायार्डिनि चे

डिसो हिकिड़ो पोखणहारु पोखण लाइ निकितो ॥
अंडं पोखण में के बिज वाट जे भरि ते किरी पिआ से पखी अची खाई विआ ॥

अंडं के बिआ पहणेरिअ भुंड ते किरी पिआ जिति घणी मिटी न हुयनि अंडं उतांविलो उसिया हिन करे जो मिटिअ जी ऊन्हाई न पिड़िणनि ॥ पर सिज जे उमिरेई जराया अंडं पाड़ न रखी कूमाणा थिआ ॥

के बिज कंडनि जे विचि किरी पिआ अंडं कंडनि वधी बूसाया ॥

पर बिआ बिज चडिअ भुंड ते पेई फर्या के सऊणा के सऊणा के ट्रीहूणा ॥

जंहिं खे कन बंधण जिहड़ा आंहीनि सो बंधे ॥

अंडं संदसि चेलनि वटिसि अची चिउसि त हिननि सां द्रिष्टांत करे तूं छा लाइ गाल्हाएं थो ? हुन वराणिअ में चयुन त हिन लाइ जो तहां खे सुर्ग जे पातिशाहिअ जे भेदनि जी समुझ डिनी आहे पर उन्हनि खे डिनी नाहे ॥ सोकोहु त जंहिं वटि आहे तंहिं खे डिबो अंडं म्मो बि डिबो पर जंहिं वटि नाहे तंहिं खां जेकी वटिसि आहे सो बि खसिबो ॥ हिन कारणि द्रिष्टांत

करे आंजं उन्हनि खे गाल्हायां थो छा लाड त डिसंदा
 न था डिसनि अंडं बंधंदा न था बंधनि एं न था
 परुडनि * एं जा गाल्हि यिशयाह उननि जे पेटे अगु
 में चई हुई सा पूरी थी आहे चे अही कननि सां
 बंधंदउ पर काई सुधि न पवंदचव अंडं अखिनि सां
 अही डिसंदउ पर कीं न परुडंदउ * जो हिन पीढ
 जो हिअों वाडडो थिअो आहे अंडं पंहं जा कन घबिरा
 किआंजं एं पंहं जूं अख्यूं पूर्यांजं मतां पंहं जनि
 अख्युनि सां डिसनि अंडं पंहं जनि कननि सां बंधनि
 अंडं पंहं जे हिएं में परुडनि अंडं फिरनि त आंजं
 उन्हनि खे छुटायां * पर तहां जूं अख्यूं सगोर्यूं जो
 डिसनि थिजं अंडं सगोरा तहां जा कन जो बंधनि
 था * सोडीतु आंजं अहां खे चवां थो त जो अही
 डिसों था, सो घणे नब्युनि अंडं साधनि डिसणु घुर्यो
 हो अंडं न डिठांजं अंडं जो अही बंधो था सो बंधणु
 घुर्यांजं अंडं न बधांजं *

पोखणहार जो द्रिष्टांतु बुधुव * जडहीं को माडहूं
 पातिशाहिअ जी गाल्हि बंधे अंडं न थो परुडे तडिहिं
 उहो मंदो अची जो बिजु उन जे हिएं में छट्रिअो हो
 सो खसे वजे थो . जो बिजु वाट जे भरि ते पोख्यो
 सो हिउ आहे * अंडं जो बिजु पहणेरिअ भुंड ते
 छट्रिअो सो उहो माडहूं आहे जो हिअ गाल्हि बंधी
 सरहाडअ सां वठे थो * पर पाड़ न रखी जट्राऊ

नाहे अंडं जडिहिं विपति अंडं दुखु हिन गाल्हि करे
पवेसि तडिहिं कुवाटो थिए थो *

अंडं जो बिजु कंडनि मंजि पोख्यो सो उहो माड्हूं
आहे जो हिअ गाल्हि थो बंधे पर हिन संसार जो
गूंदरु अंडं माया जो छलु उन्हिअ गाल्हि खे बूसाटे
थो त हो बेफरो थो थिए * पर जो बिजु चडिअ
भुंड ते छटिअो सो उहो माड्हूं आहे जो हिन गाल्हि
खे थो बंधे अंडं समुजे . सोई पिणि फरिजे थो कोई
सऊणो कोई सळ्युणो अंडं कोई द्रीहणो *

बिअो द्रिष्टांतु बंधायांनि चे

सुर्ग जी पातिशाही माड्हुअ जिहड़ी आहे जंहिं पंहं
जे खेट्र ते चडो बिजु छटिअो आहे * पोड जड्हीं माड्हूं
सुम्ही पिआ तड्हीं उन जो वेरी अची कणिक जे
विचि रउ पोखे विअो * अंडं जड्हीं काना उसिर्या
अंडं सिटा उग्या तडिहिं रउ पिणि डिसण में आयो *
त घरधणिअ जे बेल्युनि अची चिउसि ए साईं कि
पंहं जे खेट्र ते चडो बिजु न छट्युड ? पोड रउ किथों
थिउसि ?

त चिआंनि हे वेरिअ किअो आहे . पोड बेल्युनि
चिउसि तो खे वणे त असीं हली उन खे मेडींदासीं *
त चिआंनि न मतां अहीं रव मेडण में उन सां कणिक
पिणि कढो * बिन्ही खे गडिजी लाबारे तोणी वधणु
डिअो . अंडं लाबारे जे वेल आंजं लाहार्यनि खे चूंदुसि

त पहराईं रव खे गडु कोरे गडा बंधो साइण लाइ पोइ
कणिक खे मेडे मुहुं जे भांडे में रखो ॥

वरी बिअो दिष्टांतु आणे बुंधायांनि चे
सुर्ग जी पतिशाही अहुरि जे दाणे जिहड़ी आहे
जंहिं खे हिक्डे माडहुअ वठी पंहं जे खेद्र में छट्यो ॥
सोई सभिनी बिजनि खां नढिडो आहे पर वधी
सागनि खां वडो थो थिए अंडं वणु थिए थो इहडो
त उभ जा पखी अची उन जे टार्युनि मंमि आखेडा
रखनि था ॥

वरी बिअो दिष्टांतु चिअानि
सुर्ग जी पातिंशाही खमीर जिहड़ी आहे जंहिं खे
हिक्डिअ जाल वठी ट्रिनि पणनि अटे जे में लिक्कायो
जेसीं उहो मिझोई खमीयो ॥

हे सभि गाल्हूं ईसुअ दिष्टांत कोरे मेडाकनि खे
बुंधायूं एं दिष्टांत सिवाड कीं न गाल्हायांनि ॥ त
नबिअ जी गाल्हि पूरी थिए चे दिष्टांतनि में आंजं
पंहं जो वातु उपटींदुसि जे गाल्हूं जगट्र जे उपजण
खां गुं हुयूं तनि जी उपटार आंजं कंदुसि ॥

तंहिं खां पोइ ईसू मेडाकनि खे मोकल डेई पंहं जे
घर में बिअो . अंडं संदसि चेलनि उन वटि अची
चिउसि त खेद्र जे रव जो दिष्टांतु असां खे उपटे
समुझाइ ॥ त वराणिअ में चिअानि चडे बिज जो
छट्रणवारो सो माडहुअ जो पुट्र आहे ॥ अंडं उहो

खेटु जगटु आहे . चडो बिजु पातिशाहिअ जा पुटु
 आंहीनि अंडं रउ उन्हे मंदे जा पुटु * अंडं उहो वेरी
 जंहिं पोख्युसि सो शैतानु आहे . अंडं लाबारो जगटु
 जो ओड़कु अंडं लाहार्या फिरिस्ता आंहीनि * जिअं
 रउ मेड़िजी बाहि में सड़े थो तिअं जगटु जे ओड़क
 में थींदो * त माड़हुअ जो पुटु पंहं जनि दूतनि खे
 पठींदो अंडं उन जे पातिशाहिअ मंझों पापीपणे जूं
 सभि धुतारु अंडं कुकमीं मेड़ींदा * अंडं उननि खे बाहि
 जे खूरे में विमंदा जिते आंह अंडं इंद कटेणु थींदो *
 उन वेल साधू सिज जे घति पंहं जे पिउ जे पातिशाहिअ
 में चिम्कंदा . जंहिं कंहिं खे कन बुंधण जिहड़ा आंहीनि
 सो बुंधे *

वरी सुर्ग जी पातिशाही खजाने जिहड़ी आहे जो
 बनिअ में छयो हो जंहिं खे हिकिड़े माड़हुअ लही गुंशे
 किअो . अंडं सरहो थी हली थो वजे अंडं जेकी
 अथसि विकिणी उन्हिअ बनिअ खे मुल्हि वठे थो *

वरी सुर्ग जी पातिशाही वणिजारे जिहड़ी आहे
 जो चडनि मोतिनि खे गोलींदो हो * अंडं हिकिड़े
 अमुल मोतिअ खे लही जेकी होसि विक्यांईं अंडं
 उहो मुल्हि वर्तांईं * वरी सुर्ग जी पातिशाही जार
 जिहड़ी आहे जंहिं खे समुंद्र में विझी सभ जाति जूं मछूं
 मेड़ीनि था . अंडं जेकडिंहिं हो भयो त उन खे छिके
 अंडं कंधिअ ते वेही चडिअ मछ्युनि खे थांवनि में

मेड़े रखनि था पर गंद्युनि खे बाहरि था विरुनि *
 इहड़ेई जगट्ट जे ओड़क में थींदो . दूत हली बुछिड़नि
 खे साधुनि जे विचां धार कंदा अंडं उननि खे बाहि
 जे खूरे में विरुंदा जिते आह एं इंद कटणु थींदो *
 त ईसू उननि खे थो चवे हे सभि गाल्हूं तहां जे समुद्र
 में आयूं? चिआंऊंसि त हां सांईं * तइहीं चिआंनि
 हिन कारणि सभुको पड़ह्यलु सुर्ग जे पातिशाहिअ जो
 अर्थु सिखी घरधणिअ जिहड़ो आहे जो पंहं जे खजाने
 मंजों नयूं अंडं पूराणूं वथूं कढे थो * तंहिं खां पोड
 ईसू हे दिष्टांत चई चुकाए उतां हली विओ * अंडं
 पंहं जे डेह में अची हुननि जे मज्लिसुनि में सेखार्यानि
 इहड़िअ परि जो विसा थी चवण लगा त हिअ डाहप
 अंडं हिअ सिधाणी सघ कियों मिल्यसि ? कि इओ
 वाढे जो पट्टु नाहे ? कि त इन्हेई जे माउ जो नालो
 मर्यमु नाहे एं उन जा भाउर यकूबु एं योसिसु एं
 सिमोनु एं यहूदह ?

अंडं हिन जूं भेणूं सभि कि असां वटि नाहीनि ?
 कियों हे सभि मिल्युसि ? हिन परि हुन जे सांगे कुवाटा
 थिआ . पोड ईसुअ चिउनि त को नबी बेमानो न
 थो रहे बिगिरि पंहं जे डेह अंडं पंहं जे घर में *
 अंडं उननि जे अणवेसाहिअ जे कारणि उते घणा
 सिधाणा कम न किआंईं *

पोड यिरुशलेमिवारनि पडह्यलनि एं फरीसिनि
ईसुअ वटि अची चिउसि त

तुहं जा चेला वडनि जी ठाह्यल रीति छा लाड
न था मजिनि ? सोकोहु उहे जड्हीं मानी था खाडनि
तड्हीं पंहं जे हथनि खे न था धुअनि * त वराणिअ
में चिअ्रांनि छा लाड अह्हीं पंहं जे ठाह्यल रीति करे
खुदाड जी आग्या न था मजो ? छो त खुदाड फर्मायो
आहे त पंहं जे पिउ एं माउ खे मानु डे अंडं जेको
पंहं जे पिउ एं माउ खे पिटे सो मरी वजे * पर
अह्हीं चओ था जेको पंहं जे पिउ जां माउ खे चवे
जेको लाहो मूं खां तो खे वठणो आहे सो घोर आहे
त तंहिं खे पंहं जे पिउ जां माउ खे मानु डिअणु न
थो घुर्जे * इअंह्हीं अह्हीं खुदाड जी आग्या पंहं जे
ठाह्यल रीति करे नासु था कयो * ए कुंगिरो चडिअ
परि तहां जे पेटे यिशयाह अगकथी करे चयो त हे
पथु चपनि सां मूं खे मानु थो डिए पर उननि जो
हिधो मूं खां परांहो आहे * अजायो मूं खे पूजनि था
एं जेकी सेखारीनि सो माड्हुनि जो हुकुमु आहे *
एं मेडाकनि खे कोठाए चिअ्रांनि बंधो अंडं समुओ
जेकी वात में थो पिहे सो माड्हुअ खे असुधि न
थो करे पर जेकी वात खां निकिरे थो सोई माड्हुअ

खे असुधि थो करे * तडिहिं संदसि चेलनि वटिसि
 अची चिउसि कि सुधि पेई अथी त फरीस्युनि हिअ
 गाल्हि बंधी मळ्यां भांयो ? वराणिअ में चिआईं
 सभुको सलो जो मुंहं जे सुर्गिअ पिउ न विहार्यो सो
 पाइ खां कढिबो * उननि खे छड्यो उहे अंधा थी
 अंधनि जा सूंहा आंहीनि * जेकडिहिं अंधो अंधे खे
 सूंहांए त बेई खड में पवंदा * पुत्रूस वरंदी डेई
 चिउसि हिउ द्रिष्टांतु असां खे उपटे समुझाइ * चिआईं
 त कि अजा तोणी अहीं अहसुर्ता आह्यो ? तहां खे
 सुधि पेई नाहे त जेकी वात में थो पिहे सो पेट
 मंझि लही पुइअ में विधो वजे थो * पर जेकी वात
 कनां निकिरे थो सो हिर्धे खां निकिरे थो उहोई
 माइहुअ खे असुधि थो करे * हिन लाइ जो हिर्धे
 खां कुगणत्यूं हचाऊं जिनाह चोर्यूं कुसाख नास्तिकी
 निकिरनि थ्यूं * इहेई माइहुअ खे असुधि थ्यूं कनि
 पर अणधोत हथनि सां खाइणु माइहुअ खे असुधि
 न थो करे *

XI.

उन्हे वेल चेलनि ईसुअ वटि अची चिउसि त
 सुर्ग जे पातिशाहिअ में केरु वडो आहे ? त ईसुअ
 हिकिडे बालक खे कोठाए उननि जे विच में विहार्यो
 एं चयाईं सोडीतु आंऊं तहां खे चवां थो जेकर अहीं

फिरी हिन बालक जिहड़ा न थींदउ त सुर्ग जे पाति
पातिशाहिअ में कंहिं परि न पिहंदउ * तंहिं लाइ
जेको हिन बालक वांगे थो निउड़े सोई सुर्ग जे पाति-
शाहिअ में वड़ो आहे * अइं जेको इहड़े बालक खे
मुंहुं जे नाले करे कबूलींदो सो मूं खे कबूले थो * पर
हे नंढिड़ा जे मूं ते वेसाहु रखनि था जेको तिनि मंशो
हिकिड़े खे डोहु कराए थो तंहिं लाइ चकिअ जो पुड़ु
उन जे गिचिअ ते टंगिजणु अइं समुंड जे ऊन्हाइअ
में बोड़िजणु सजायो आहे * हाइ हाइ जग ते डोह
कराइण लाइ . छोट जाई डोहनि जूं धुतारूं अचनि
थूं पर जो जणो डोह कराए थो तंहिं ते हाइ हाइ *

हिन लाइ जेकडिंहिं तुंहुं जो हथु जां तुंहुं जो पेरु
तो खे डोहु कराए त उन खे कढी तो खां विरु छोट
लडिड़ो जां टुड़िड़ो थी जिआपे में अचणु तो लाइ
सजायो आहे बिनि हथनिवारे जां बिनि पेरनिवारे
अनंत बाहि में विरिजण खां *

अइं जेकडिंहिं तुंहुं जी अखि तो खे पापु कराए
थी उन खे कढी तो खां विरु छोट काणो थी जिआपे
में घिड़णु तो लाइ सजायो आहे बिनि अखनिवारे
नरग जे बाहि में विरिजण खां * संभाल्यो मतां
अहीं हिन नंढिड़नि मंशो हिकिड़े खे कीं न लेख्यो
छा काणि जो आंऊं तहां खे चवां थो त उन्हनि जा
दूत सुर्ग में मुंहुं जे सुर्गिअ पिउ जो मुंहु सदाईं थ

डिसनि * सोकोहु माङ्हुअ जो पुट्टु हिन लाइ आयो
आहे त जेको विअलु आहे तंहिं खे छुटाए *

अहीं छा था भांयो ? जेकर हिकिड़े माङ्हुअ खे सउ
रिटूं हुजनि अंडं हिननि मंशें हिकिड़ी हली रुले त
नवानवे खे जबलनि में छड़े जा हली रुले थी तंहिं
खे वजी गोले थो ? अंडं हुन खे लही , सोडीत आंजं
तहां खे चवां थो जे नवानवे रुल्यूं न हुयूं तिनि खां
वाधू हिन ते सरहो थो थिए * इहड़ेई हिननि नंढिड़नि
मंशें हिकिड़ो ^वजे तहां जो पिउ जो सुर्ग में आहे
तंहिं जी सध नाहे *

पोइ जेकडिहिं तुंहं जो भाउ तो साणु कुकर्मु करे
त हुन सां हेकलो थी संदुसि कुकर्मु समुझाईसि . जे
तुंहं जी हो बंधे त तो पंहं जे भाउ खे पर्चायो *

पर जे तुंहं जी हो न बंधे त हिकिड़ो जां ब पाण
साणु वठी हलु जो बिनि जां ट्रिनि साख्युनि जे वात
खां सभका गाल्हि डाढी थिए * पर जे उननि जी
बि न बंधे त मेड़ खे चउ . पर जे मेड़ जी पिणि
न बंधे त तूं उन्हे खे मूरतिपूज जां इजार्दार जिअं
भांड * सोडीतु आंजं तहां खे चवां थो जेकी अहीं
धर्तिअ ते बंधंदउ सो सुर्ग में पिणि बंधलु हूंदो अंडं
जेकी अहीं धर्तिअ ते छोड़ींदउ सो सुर्ग में पिणि
छोड़चलु हूंदो * वरी आंजं तहां खे चवां थो जेकडिहिं
तहां मों ब ज़णा धर्तिअ ते कंहिं वथु खे घुरण लाइ

हिकमता थिअनि सा मुंहं जो पिउ जो सुर्ग में आहे
तंहिं खां थिंदचन ॥ छोट जिते ब जां ट्रे मुंहं जे नाले
ते गडिजी मिडनि था तिते आंजं उननि जे विच
में आंहां ॥

दऊद जो सबूर सार जे सांगे ॥

ए यिहोवाह पंहं जे डुमर में म छींभींमि अंदं पंहं
जे कावडि मंझि म सूटींमि ॥ छोट तुंहं जा कान मूं
ते लथा आंहीनि एं तुंहं जो हथु मूं ते लगलु आहे ॥
मुंहं जे सरीर में का निरोआई नाहे तुंहं जे क्रोध
करे, अंदं मुंहं जे हडनि में को सुखु नाहे मुंहं जे
डोहनि जे कारण ॥ छा लाइ जो मुंहं जे अपिराधनि
मुंहं जो मथो ब्रोझो आहे, गरे बार वांगे मूं ते वधीक
गौरा थिआ आंहीति ॥ मुंहं जा फट छटारा एं पूंइवारा
थिआ आंहीनि मुंहं जे अधर्म लागि ॥ आंजं निउडां
थो, आंजं घणो पीझो आंहां, आंजं सजो डीहु
गमाइतो हलां थो ॥ सोकोहु त मुंहं जो हिआं होछाइअ
साणु भयो आहे, अंदं मुंहं जे बुत में निरोआई
कान्हे ॥ आंजं गेरो अंदं घणो गहलु थिउसि. मुंहं
जे हिएं जे कंझिकंझि लाइ आंजं रझुसि ॥ ए खुदावंद
तूं सामुहों मुंहं जी सजी सध आहे अंदं मुंहं जा शूकारा
तो खां गुहा नाहीनि ॥ मुंहं जो हिंआंउ घणो धडके

थो अंडं मुंहं जी सघ मूं खां हली वेई आहे अंडं मुंहं
 जे नेणनि जो सोझिरो सोई पिणि चटु विओ आहे *
 मुंहं जा प्री ए सेंधा मुंहं जे धक खां डूरि बीठा
 आंहीनि अंडं मुंहं जा माइट परांहीं ठहर्या आंहीनि *
 अंडं जे मुंहं जे साह खे गोलिनि था से मूं लाड
 फासी रखनि था अंडं जे मुंहं जी विपति था घुरनि
 से लाईचाई था कनि अंडं सजो डींहु छल छिट्
 ठाहीनि था * पर मूं बोड़े वांगे न बुधो अंडं गुंगे
 माड्हुअ वांगे जो पंहं जे पात खे म थो उपटे *
 ए आंऊं माड्हुअ जिहड़ो होसि जो न थो बुंधे अंडं
 जंहिं जे वात में डोरापा नाहीनि * छा लाड जो
 तो ते ए यिहोवाह आस रख्यमि तूं मुंहं जो बुंधें
 ए खुदावंद खुदाइ * हिन करे जो चयुमि मतां मूं
 लाड सरहिजनि . जड्हीं मुंहं जा पेर थिड्कनि था
 त मतां मूं ते आकिड्जनि * सोकोहु त आंऊं किरण
 जिहड़ो आंहां ए मुंहं जो सोगु सदा मूं सामुहों आहे *
 छा लाड त आंऊं पंहं जो अपिराधु बासींदुसि अंडं
 पंहं जे डोह लाड डिजंदुसि * पर मुंहं जा वेरी साआ
 थी बली आंहीनि अंडं जे मूं सां बेकारणि खौंसनि
 था से वधनि था * ऐ जे भलाइअ जे वदिरां मंदाई
 था भरीनि से मूं सां वेरु रखनि था हिन करे जो आंऊं
 भलाइअ जो माजू आंहां * मूं खे न छडि ए
 यिहोवाह, ए मूं खां परांहूं न थिउ ए मुंहं जा

होना है तबकि नर भूत सार सार सार सार सार सार सार
जा सारा सार सार सार सार सार सार सार सार सार सार
सारा सार सार सार सार सार सार सार सार सार सार

जिह्वा विहोनाह कीतुन का बली बराया तबकि
जमी सुपनेमारनि जिह्वा सुपना • समे मेल कान
से माह विहोनाह गारिह सां भयेह दो संद कान की
मिम सार सां • समे मेल पीपुनि मे समो दी त
विहोनाह उरनि सां अचुन कम किया • विहोनाह
असां सार अचुन कम किया तबि आह बली सार
सुपना • ये विहोनाह असां सार मंदपुनि से बराह
असां मे अचुनि सांगुह • ये आसुनि सां पीपुनि
या से मिलकुनिह सां लुभरा • जेजे हने सार
विहोनाह निजु बदी • सो विहोनाह सां बदी बदी
सं का सार सारी

सारा सार सार सार सार सार सार सार सार सार सार
सारा सार सार सार सार सार सार सार सार सार सार

मुसा सुदाह ने वेमिह जी सुपना सुपना सुपना
सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह
सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह
सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह
सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह
सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह सुदाह

खुदाइ ॥ तकड़ि करे मूं खे वाहर डे ए खुदावंद मुंहं
जा छुटाऊ ॥

जड़िहिं यिहोवाह सीहून जा बंदी वराया तड़िहिं
असीं सुपनेवारनि जिहड़ा हुआ ॥ उन्हे वेल असां
जो वातु खिलखाबारिअ सां भर्यलु हो अंडं असां जी
जिभ राग सां . उन्हे वेल पीढुनि में चयो हो त
यिहोवाह उननि सां अचुर्ज कम किआ ॥ यिहोवाह
असां साणु अचुर्ज कम किआ तंहिं लाइ असीं सरहा
हुआ ॥ ए यिहोवाह असां जनि बंद्युनि खे वराइ
इखिण जे छड़हुनि वांगुरु ॥ जे आसुनि सां पोखीनि
था से खिलखुशिअ सां लुणंदा ॥ जेको हले रुअंदे
खिंडिरणो बिजु वठी , सो खिलखुशिअ सां वरी ईंदो
पंहं जा गड़ा खणी ॥

मूसा खुदाइ जे बेलिअ जी दुआ ॥

ए खुदावंद तूहीं असां जो अशो हुए सभिनी
पीड़िहनि मंझि ॥ जबलनि जे उपजण खां अगे अंडं
जंहिं वेल धर्ती एं जगटु जोझुड तंहिं खां अगे तूही
नितु प्रतु खुदाइ हुए ॥ तूं माड़हुअ खे वरी धूड़ि थो करे
एं तूं फर्माएं त वरी अचो ए माड़हुअ जा पुट्रो ॥ छोट

सहस्र वर्ष तुहं जे नेणनि में कार्होके डींहे वांगे
 आंहीनि जड्हीं हो विअो आहे अंडं राति जे पहर
 जिअं * तूं उननि खे कढी खसें थो सुपने जिअं था
 वजनि. गाह जिअं आंहीनि जो सुभुअ जो थो फुले *
 सुभुअ जो हो खिड़े एं फुले थो सांझिअ जो वढिजे अंडं
 कूमाइजे थो * छा काणि त तुहं जे इमर करे असी
 चटु थिऊं था तुहं जे क्रोध करे असीं हली नासु थिऊं
 था * तूं पंहं जे समुहों असां जा डोह थो रखें, असां
 जा गुग्रा अपिराध पंहं जे मुंह जे सुहाव में * तंहिं लाइ
 असां जा डींह तुहं जे कावड़ि करे लंघनि था पचर
 जिअं असां जा वर्ष सुसनि था * असां जे वर्षनि जे
 डींहनि में सतरि वर्ष आंहीनि अंडं जेकर असां जी
 सघ डाढी हुजे असी वर्ष त बि उननि जो तेजु कशालो
 अंडं विपति आहे सोकोहु तकड़ि करें हलिबो एं असीं
 उडामी वजूं था * केरु तुहं जे इमर जी डाढाई जाणे
 थो? जिअं तुहं इपु तिअं तुहं जो क्रोधु आहे * असां
 जे डींहनि खे गणणु असां खे सेखारि त पंहं जे हिर्धे में
 असीं डाहप पिरायूं * फिरु ए यिहोवाहु केसी तोणी
 (तूं न फिरें) अंडं पंहं जनि बान्हनि ते ब्राऊ करि *
 वडे वेले में असां खे पंहं जे दया सां भरि त असीं
 रीऊंदासीं अंडं सरहा हुंदासीं असां जनि सभिनी
 डींहनि में * जेतिरा डींह असीं तो दुखाया हुआ एं
 जेतिरा वर्ष सोसु डिठो अथूं तेतिरा असां खे सरहाइ *

तुहुं जा कम पंहं जनि बान्हनि ते पधिरा थिअनि एं
 तुहुं जो पर्तापु उननि जे पुट्रनि ते ॥ अइं यिहोवाह
 असां जे खुदावंद जो एछिपो असां ते हुजे अइं असां
 जे हथनि जो कमु असा ते सभागो करे वरु असां जे
 हथनि जो कमु उहो सभागो करे ॥

इह हुकुम खुदाइ जा ॥

खुदाइ हे गाल्हुं कयूं चे

१

आंजं यिहोवाहु तुहुं जो खुदाइ आंह्यां. मूं सामुहो
 बिअनि खुदाइनि खे म रखु ॥

२

तूं पाण लाइ उखती मूरति कि कंहिं वथु जो डौलु
 जा मथे उभ में आहे कि हेठि धर्तिअ जे हेठों कि
 पाणिअ में धर्तिअ जे हेठां म जोड़ि ॥ तूं उननि जे
 अग्यां मथो म टेकि अइं उन्हनि जी पूजा म करि छा
 काणि त आंजं यिहोवाहु तुहुं जो खुदाइ साड़ेखाधो
 खुदाइ आंह्यां पिउरनि जे डोह लाइ पुट्रनि में वेरु
 वठंदडु टिअ एं चोथिअ पीड़िहअ तोणी तिनि जे जे
 मूं साणु खैंसनि था एं बार् कंदडु सहसें ते जे मूं खे
 पिअारो था कनि अइं मुहुं जा हुकुम मजनि था ॥

तूं यिहोवाह तूंहुं जे खुदाइ जो नालो अवाड़ म
वठु छोट पिहोवाहु तंहिं खे बेड़ोहो न ठहराईंदो जो
उन जो नालो अवाड़ वठे थो ॥

शबस जो डींहु संभिरि जो उन खे पविट्टु रखें.
छह डींह तूं पोह्यो करि एं सभु तूंहुं जो कमु निबाहि.
पर डींहु सतों शबसु यिहोवाह तूंहुं जे खुदाइ जो आहे
उन्हे में कोई कमु म करि न तूं न तूंहुं जो पुट्टु न
तूंहुं जी धिअ न तूंहुं जो चाकरु न तूंहुं जी चाकियाणी
न तूंहुं जा ढोर न धार्यो जो तूंहुं जे दरनि जे अंदरि
आहे ॥ हिन करे जो यिहोवाह छेहें डींहे आस्मान
एं धर्ती एं समुंडु एं जेकी उननि में आहे जोड़यो अंडं
सतें डींह वेसांहीं की अथसि; हिन लाइ यिहोवाह
सतों डींहु सगोरो एं पविट्टु किअो ॥

तूं पंहं जे पिउ एं माउ खे मानु डे त तूंहुं जा डींह
वधनि डेह में जो यिहोवाहु तूंहुं जो खुदाइ तो खे
डिए थो ॥

तूं खुनु म करि ॥

तूं जिनाहु म करि ॥

तू येह जे पादेतारे जे मरह ते मरि सिखु. संजै जे
पादेतारे जी जीव ए. उन जो पादस के बाल की
बालिकाणी ए. उन जो हां दु ए. उन जो राहु संजै मरह
वयु उन जी बाले म सिखु.

तू येह जे पादेतारे जे मरह ते मरि सिखु. संजै जे
पादेतारे जी जीव ए. उन जो पादस के बाल की
बालिकाणी ए. उन जो हां दु ए. उन जो राहु संजै मरह
वयु उन जी बाले म सिखु. तू येह जे पादेतारे जे मरह
ते मरि सिखु. संजै जे पादेतारे जी जीव ए. उन जो
पादस के बाल की बालिकाणी ए. उन जो हां दु ए. उन
जो राहु संजै मरह वयु उन जी बाले म सिखु. तू येह
जे पादेतारे जे मरह ते मरि सिखु. संजै जे पादेतारे
जी जीव ए. उन जो पादस के बाल की बालिकाणी ए.
उन जो हां दु ए. उन जो राहु संजै मरह वयु उन जी
बाले म सिखु.

तू येह जे पादेतारे जे मरह ते मरि सिखु. संजै जे
पादेतारे जी जीव ए. उन जो पादस के बाल की बालिकाणी
ए. उन जो हां दु ए. उन जो राहु संजै मरह वयु उन जी
बाले म सिखु.

मोक म तुलु तु

मोक म तुलु तु

तूं चोरी म करि *

तूं पंहं जे पाड़ेवारे ते कूड़ी साख म डे *

तूं पंहं जे पाड़ेवारे जे घर खे म सिकु. पंहं जे
पाड़ेवारे जी जोड एं उन जो चाकरु एं. उन जी
चाकिर्याणी एं उन जो डांदु एं उन जो गडहु अंडं जेका
वथु उन जी आहे म सिकु *

डिडि डिडी

डिडी डोडाड डि डोतं डोडाड डि डिड

डोतं डोडाड डि डिड डिड डिड डिड डिड

डिड डिडीड डिड डिड डिड डिड डिड डिड

डिड डिडीड डिड डिड डिड डिड डिड डिड

डिडि डिडी

डोडाड डिडीड डिड डिड डिड डिड डिड डिड

डोडाड डिडीड डिड डिड डिड डिड डिड डिड

डोडाड डिडीड डिड डिड डिड डिड डिड डिड

डोडाड डिडीड डिड डिड डिड डिड डिड डिड

सोरठि जा डोहा .

हिकिड़ो डोहो

तूं आंहिं तूं प्रभू तूंहिं मिहिरबानु
कवी चवे सुल्तान खे कूडु बंधी कुलुबानु
सुल्तानी सुल्तानु
को दाने स्वरी डेह में *

बिअो डोहो

दाने स्वरी डेह में राजा भोजु सुजाणु
सुं संकल दीप में तंहिं जी अवचल फिरे आण
तंहिं हुकुम से हलाया दानह दार दीवान
परमार्थी पाण परडुख मेटे पात्शाहु *

टिअो डोहो

परडुख मेटे पात्शाहु तंहिं जी अग़राई हिअ
डींदो दानु मंगतनि खे लाल लखाए लीह
तिते ताम वर्त्तनि ट्रीह तिते भोज़ विउटिनि पीह
तंहिं घरि ज़ाई धीअ बट्रिह लखिणी बालिकी *

चोथों डोहो

बट्रिह लखणी बालिकी अमुल जहिड़ी आहि
तंहिं खे बरनि माणिक मुंह में पूनवं जहिड़ी आहि
डिस्यो डातारनि में सरहा सभि थिआ
पुछो पंडितनि खां त नक्षत्र कहिड़ा नारि खे *

पहली दोहा

पंडित पंडितो योचिके जगो पगो चिचकार
मगध दिन मारि से भारी आदाम मुनी
पंडित यही भी बालिको जगो पगो चिचकार
मुक नके ही आद से मुक हाड सम होड

दोहा दोहा

रा । पीरो एक जो
पीरो कारगनु पीरो
मगर मनेही पीरो
जहिं जो नाजो सोरठि नहिंजो

सली दोहा

नाजो सोरठि नहिंजो तहिं जो अंगवत रसिनि भवम्
राजा रति रत में जो जो गुरुह गम्
उते हिंदु हवा न करे पीरो जे मन अंदरि निम्
दानह हणी रामु कुटुम् कपीजो कोठिजो

अदो दोहा

कुरिनु कपीजो कोठिजो राजा मति गिहो
वेही निहांक मगधत मति दीविके भवम्
एक कपी प्रमायु मगध मति मगधत मगधत
यह मय पाय मति मगधत मगधत मगधत

पंजों डोहो

पंडित पद्यो पोथिजं कयों कर्म विचारु
नक्षत्र हिन नारि खे भारी आहान सभोइ
बाहें वहीं जी बालिकी जड्हीं थोदी जोइ
कूक बर्क दी कोट में हुल हाइ गम होइ *

छहों डोहो

रों । थोदी रुक जो
थोदी करगलु कोइ
पधर पवंदी पोइ
जंहिं जो नालो सोरठि नडिओ *

सतो डोहो

नालो सोरठि नडिओ तंहिं जो भगवत रखिजि भरमु
राजा सँदे रह में को जो गूंदरु गमु
उते हिंदु हचा न करे जंहिं जे मन अंदरि भिर्मु
दानह हणी दमु कुडुमु कबीलो कोठिओ *

अठों डोहो

कुटिमु कबीलो कोठिओ राजा मंझि रिहाण
वेही किआंजं मसलत सभिनी तंहिं साणु
पर कथ्यो प्रमाणु त पहु कयू पाण में
पहु कयू पाण में विमाने वेही *

नांओ डोहो

पठी मसलत मन में पहति तिनि पेई
बहिरि लँघायो बालकी कन्या नेई
सांढीनिसि सेई जिते मुंह चड़हंदी मानु खे ॥

इहों डोहो

मुंहि चड़हंदी मानु खे उते खललु न थीदो खूनु
राण्युं राजा भोज खे रोयो हिंअं चवनि
उथ्यो हिंअं चवनि त बालकि
बाहरि न कढिजे ॥

यार्हीं डोहो

बालकि कत्यांऊं बाहरि
उति ओयूं खर हारीनि
मोकिलानि माउ मासियूं
हार हजारें डीनि ॥

बाहों डोहो

उथ्यो हिंअं अदब सां
बर बर बाकारीनि
हीरा जाकूद जहार
पेतिअ पहिराईनि ॥

तेहों डोहो

उभ्यो नदिअ तारीनि सोरठि संकल दीप में
सोरठि संकल दीप जी जानि भली जहार

बेटी राजा भोज जी पाली रत्न कुंभार
आई अनेराइ खे भोगी राइ खंधार *

चोडेहां डोहो

साहिब तूं सतारु तूं राजाऊनि जो राइ
अदल बदल जो तूं करी डिजि पंहिं जी ठाह
पुछे थो वजीरनि खां त को मड़िदु मथेरु आइ
चड़ही जे चोट डियां तकि ताकिअनि जे ताइ *

पंढिहों डोहो

जिन्ही मुंह माराया तिनि भिरी भलेरा भेह्या
अनेराइ इन्हे गालि जा जे तूं पुछी पारे
उते हिंदु सुमे हिकिड़ो जो गजे मंझि गिरिनारि
तंहिं बेदूए वर्ह थिआ खांधीरे खांधार *

सोहों डोहो

इकणु इपु डियाच जो चौखड़े चउधाह
हाणे घणा हलाइ हस्ती लख हजार
त कोट न लगे कड़हीं संहि लोह लगार
जे चड़हनि मइद मथेर ते त छुगेरा छेहूं थियूं *

सतिहों डोहो

तूं की रहिड़ो भाइएं त सिघो चड़हु वजीर
हुकुम सां हकिलूं करीं बंधी तरिकस तीर
सूरनि सां उछल्यूं करीं सूरिह सुतीं सुजाण
कोट हणी कीर विड़हु खपे खंधार सें *

अड़हों डोहो

विड़हु खपे खंधार से मड़िट कंहिं रिअ मति
 सुधि कारणि पूजिऊं देवु सुहारिअ पति
 डेसर जाम बि डार्या मंझें रमुवारु खपति
 पसि जान्यनि जी गति जनि मारे मनु मुको किअओ *

उणिविहों डोहो

भवरनि घेरो किअओ उते बलीहनि मुंको वासु
 आयुसि खपे खंधार ते कयूं ताति तपास
 मार्यूसि मादु कयूसि गड़हु वठूसि त गालि थिए
 हे गड़हु वठणु न सुथिरो जिते जल थल देवल पीर *

विहों डोहो

सापुर्ष सां साहि थिरा बाहर सिघो वीरु
 मुंहे सो सभिनी पर्ये नजर नूर गंभीरु
 उभो आहे असीलु कुल्हे पारा कुंदिरी *

एकीहों डोहो

कोट सुंहारा कुंगिरा तंहिं जी पिअमि सिक
 निहोडे नार्युनि सें झोरे कयूसि झिक
 पियूसि पाणिअ जिअं तांणे डीयूसि तिक
 चाड़ही कयूसि चिक उते रेला बाह्यूसि रत जा *

चौथीही डोही

उसके आत्मन में मिलि जो देखि न आवे भाग
जो आभासी कायिनि जो देखि न आवे भाग
कसों रहि आत्मन में नमन न आवे भाग

दोहीही डोही

आसी नमन न आवे भाग
करावै न आवे भाग
सुरीस करीस सासुरासा न आवे भाग
मिद पर न आवे भाग

चौथीही डोही

पुनोराव निरिनारि जो देखि न आवे भाग
या दिख जो परिषा पछिरा न आवे भाग
अनमि जुग जाकी आसा न आवे भाग
मिदहुन जो न आवे भाग

चौथीही डोही

सावित्री हिमन कवि न आवे भाग
खणी खयाला पालन न आवे भाग
साधीरे संधार जो देखि न आवे भाग
मेदी पदमे न आवे भाग

चौथीही डोही

नवीर न आवे भाग
हिम न आवे भाग

बावीहों डोहो

उतेइ आलम में जिनि जो मरणु न आहे मागु
को अभागी आखिड़ि जी चड्ही कंदो की चागु
संझों तंहिं सभागु जे नम्या उते नाथु चवे ॥

ट्रेवीहों डोहो

असां नमणु नार्युनि खे अनेराइ चवे
केरायूसि कोट खे सजोई डियूसि ट्राहि
सुरीह कर्यूसि सामुराहां वकुड़ वराए
सिर धर धुंवाए विडुंहु खपे खंधार में ॥

चोवीहों डोहो

मूनोगड्हु गिरिनारि जो उते खन्हे मुलु खंधारु
पर डिए थो परिचा पधिरा गजे गजपती गिरिनारि
अचनि जुंग जार्थी आसाउनि अघाड
विडुंहण जो वापारु मतां को मन में धरी ॥

पंजिवीहों डोहो

राड़िआ हिमथ छुड़िए वरी विआवजीर
खणी खजाना पाणसें हलु त छूहुं छीहु
खांधीरे खंधार जो सैअं पसुंडेहु
भेदी परुडे भेदु त मरे मोटूं उन खे ॥

छवीहों डोहो

वजीर वेहु न वेसिरो अथमि घुर घणी
हिन गड्हु संदी गाल्हड़ी वेई अथमि वणी

कटक चाड़ुहु कोट ते कयूँ उचे अणी
कोट एलिची उमिराह जनि जे मुंह मणा *

सतावीहो डोहो

डेई वतीफा वितिरा खजाना खणी
जाणे जाण धणी साई डेराए सोभ किनि खे
करे कूम कटक जी अनेराई आयो
दावगीर दोड़िया पसी गड़ुहु पायो *

अठावीहो डोहो

हड़ जा हजार हारियो खजाना खायो
हुर डाहो त आछिजि निविड़न वाटड़ी
पाण अनेराई नायूँ उछिल्पू भीम भरे
के ओरे आयूँ के अवल्यू थी वजो पवनि परे *

उणट्रीहो डोहो

गोरो तंहिं गिरिनारि खे लगो कीन गरे
केई वर्य हुलु थिओ उते सुधिन सार
कटक में भाजि पई केतिरा लख हजार
नायूँ पि नाज करे रह्युं गोरा धुड़ि गिरिनारि *

ट्रीहों डोहो

लगी लोहु लिखू थिओ पने पई परतार
अनेराइ अंदर में थिओ आउटिजी अंडार
खबर पई खंघार खे जो पुछाए थो पार
किनी तंबू ताणिआ नेजा अंडं नीशान *

एकट्ठीहो डोहो

मेव मिरुं की मंगिता वजनि था विडाण
सोदागर की मुसाफिर केहड़िअ रीति जुवान
आछोनि बाण वजीर विधि लही
वजरि विधि लही चिअो त वेर्युनि संदी वेड़िह *

बट्ठीहों डोहो

पाण अनेराइ आइयो खासी खणी खरि
गोरा गिरिनारि ते सटे किआंजं ढर
मथो अटिकाए शेरु जुंभी आयो जंगि ते
इमरु आयो इयाच खे खारु विअो खंधार *

ट्रेट्ठीहों डोहो

बंके वासे कढिआ घोड़नि लख हजार
अनेराइ खे वजी मारे कढो पाण
कोठाए केहर शींह खे धिके कजो धार
विड़ह्यो तंहिं वार छडे छीहु हली विअो *

चोट्ठीहों डोहो

जुपी आयो जंगि ते सो कांडरु वरी विअो
सिर माराए सैकिड़ा पर असां बुधो हंीअ
त ईदों तो दरी मथो मडण मडिणो
ट्रिअो वाड़िअ फूल जिअं खुशि थिअो खंधार *

पंजट्टीहों डोहो

आयो खण्यो अलख डां मुं धणी मोचार
त कातिअ ककरु न पवे कपणीदे कपारु
जिअं त जा दहि थिआं मरा त वैकुंठ वासु
अघाई आसाऊनि खे मुं धाणो मोचर *

छट्टीहों डोहो

अहंकारी अनेराइ जंगि छडिओ
पुछे खान खवास विडहण न आहे मिवाट
तोणे कयीं तपास कंहिं परि पुजेमि आस
जो आंऊं सोरठि जो सिरु घुरां *

सतट्टीहों डोहो

जे तूं सोरठि जो सिरु घुरीं त मोकिलु मडणहारु
तंहिं खे डेई अशरण्युं घरण्युं हीरा लख हजार
बीजल अचे बीहार मडिजि राई खंधार खां ~~डिअल खे~~ *

अठट्टीहों डोहो

चारण खे चडकरे मुंजूंसि हेडिअ रीति
अनेराइ जे अंदर में वडा विरे वाऊ
मथो मडिजि मडिणा बीजल कजि न बाऊ
कढी कोड मां किनिरो बांका विमिजि वाक *

उणेतालीहों डोहो

गड्हु पिणि गाइजि मंगिता त थिए डुडु डातार खे
मथो मडिजि मडिणा जाजिकनि जुगाइ

सुंदर हरी भाग्यो पिय के पाहुन यहाँ
 जहाँ जहाँ चारु चंद किरीट कालिदास भी
 सुलिलास सुखिल त कलित जहाँ भी वेसु विद्या

बालीको वृत्त

अनेक विषयो तू तामे सारिनि लोके
 सभी मलिन मलिन द्रव्य सारी और
 न तू कवा कही वेसु मोठी सारिनि तू यहाँ

एकतापीको वृत्त

सुखी महु साहिब भी वे लकी वी सवार
 तू भी यहाँ पिय विदितनि भी दातार
 बीजल से डराइ वीजु वी तू वेली पिछा
 वेसु दिनाई बीजल से मही निर भी सर

बासतापीको वृत्त

कहाँ कहीं कीनरी डरे काले वेसु महु
 आसार कारिणी यहाँ महु यहाँ दातार
 कौन कछुई कीनरी कछुई वेसु
 वृषु वृषु तंदु कर साधोई सुखिल

देतापीको वृत्त

सिने सिने मोहिना हलकी वेसु
 महु सही मान गहि वही मलिन
 हिनी लुई महु विषो का वी कोसारे
 सही रवि बासतु यहाँ की बासतु विषय आदि

सुई हणी सामुहों पिड में पाणु पचाइ
चखी चशी चारणु चवे मिठिअ माखिअ सां
सुलितान सुणिजो त कनि वेरी थी वेण चिअां ॥

चालीहों डोहो

अनेराइ चिअो तूं ताणे रासिजि तोड़े
मथो मडिजि मडिणा अकुल संदी ओर
न त कचा कढी वेण मोटी अचिजि मू घरि ॥

एकेतालीहो डोहो

सुणी सहं साहिब जो जे खणी डी खंधार
त थीं पाथोयें पधिरो डिसियनि में डातार
बीजल खे डेराइ बोलु डी त बेली थिअां
बोलु डिनाईं बीजल खे सही सिर जी सट ॥

ब्राएतालीहो डोहो

कंडी न ज़ाणां कीनिरो अंडं वातो वेण चई
अघाड आरिसी धणी मुं धणी दातार
कोड कट्याईं कीनिरो वजायाईं वेही
तुणु तुणु तंदूं करे सार्ह्याईं सुलितानु ॥

द्रेतालीहों डोहो

सिघो मिळु मोहिअा हखजी हैवान
मर्दु खटी मान गंढि बंधी घटिअो
खिली कुडी खुशि थिअो आयो ओतारे
चडो रंधि चारणु चवे की आसा पिणि आहे

मान डातारु डिअारे मथो मङ्गहार खे ॥

चोएतालीहों डोहो

मूले हल्पो मूगिड़ो चारणु वडे चित
जंहिं खे कहल न कटर जेतिरी कीं भि नाहे तरसु
माड़िअ हेठि मलूक जे जंहिं हर हर किअो दसु ॥

पंजेतालीहो डोहो

बंधी इजार्दार जिअं वठंदुसि कापारु
माणो कंदो मोटंदे जड्हीं खटी ईंदो खंघारु
बाहरि बीजलु रसिअो पासे कोट पेही
मानु डींदो मंगते खे सुघडु सदाई ॥

छाहेतालीहो डोहो

तंहिं वेरि राति रही विहागिड़े विअो
हो माझूं हो महल हुति खुंभी खट खंघार जी
वरी डीजे विहागु त थिए डरु डातार खे
विहागु जी वेल थी त चारण की चांघार ॥

सतेंतालीहों डोहो

तंहिं सुते सवेरो सुणयो पड़िदे मंझि पचार
अचेसि थो अओचितो संदो सडु सितार
छडि छान्व बनि माड़ियूं खुहि हीर हिंदोरा हार
मथो मङ्गहार खे सुभुव जो कोठाए डींदें ॥

गङ्गा नमः प्रियं गङ्गाती नमः
वि शक्तिप्रति

गङ्गा नमः प्रियं गङ्गाती नमः
वि शक्तिप्रति
गङ्गा नमः प्रियं गङ्गाती नमः
वि शक्तिप्रति

गङ्गा नमः प्रियं गङ्गाती नमः
वि शक्तिप्रति
गङ्गा नमः प्रियं गङ्गाती नमः
वि शक्तिप्रति

गङ्गा नमः प्रियं गङ्गाती नमः
वि शक्तिप्रति
गङ्गा नमः प्रियं गङ्गाती नमः
वि शक्तिप्रति

गङ्गा नमः प्रियं गङ्गाती नमः
वि शक्तिप्रति
गङ्गा नमः प्रियं गङ्गाती नमः
वि शक्तिप्रति

अठेतालीहों डोहों

निकितो डीहु संझों थिझो डोली मुकी डातार
चड्ही चारण चयो हलु साईं तूं वाट
राजा तो खे सैकिड़ों डींदो अजु प्रभाति
जीउ तिनी जी जाति महले आयो मंडिणो *

उणिवंशहों डोहो

महले आयो मंडिणो डिठाईं डातारु
सामुंहों सापुख सूर्ज जे जाइ उते जोड़ाइ
वढे डे वड़ा धणी कपे डे कापारु
मथो मङ्गहार खे मूल्यो तूं भला सहिजि भारु *

पंजाहों डोहो

हजम जिअं विरि विरि करे कपे डींदो कापारु
तड्हीं उदई थिंदो आडित चंडू जिअं
सो पहुचंदो सर्ग दुवार : : : :

एकवंशहों डोहो

सोरठि मंडिणे अग्यों अची गर्हो हालु
न तूं ताजिनि तुसिणो न घुरीं तूं मालु
राइ डीयाच धारां मुं सोरठि किहिड़ो हालु
जंहिं जे पुट्यां कालु सा पइ पुण्याणा किअं जीए *

बावंझाहों डोहो

हलु त चारण तो डिआं प्रीं पटोला ट्रे
ताजी तबेलनि मां जे भावें से ने
मुहुब मुंहिं जे खे मथो घुरु न मंडिणा *

ट्रेवंझाहों डोहो

सोरठि जे सरीर में लिङ्गनि पई लीह
माइट्र मुंहिं जा मंडिणा आंझां तो धर्मधिअ
खणु खजाना माल जा अदा करि न हिअं
सुघड़ माङ्हुनि सां तूं कुड़ न करि अपति *

चोवंझाहों डोहो

मिनथ मजु मंडिणा तूं वठु कुंजिनि सां कोटु
अमुल डिआंइ अणतोर्या तूं माणिक वठी मोटु
सो किअं मारी मंडिणा जो घणयनि संदो घोटु *

पंजवंझाहों डोहो *

आउ मथे तूं मंडिणा चड़ी तंहिं चौडोल
तो खे घोट घुराइओ राजा मंझि रंगमहल
बीजल तो सां बोल विहांव जे वठण जी *

छावंझाहों डोहो

राजा तूं रंगमहल में जाजिकु सरिजिमीन
वजायाईं हथनि सां बंधी भला बीन
ताजी डिओसि तकिड़ा बी नव रंग पाइ जीन
बिओ घुर्याईं कीं न सिरु सिरु किओ सड़ करे *

गौरीगंगा की स्तुति

गङ्गा नदी का जल सदा ही पवित्र रहे
 इसी कारण ही सभी लोग इसे पवित्र मानते हैं
 और इसी कारण ही इसे सभी लोग पूजते हैं ।

गङ्गा नदी की स्तुति

गङ्गा नदी का जल सदा ही पवित्र रहे
 इसी कारण ही सभी लोग इसे पवित्र मानते हैं
 और इसी कारण ही इसे सभी लोग पूजते हैं ।

गङ्गा नदी की स्तुति

गङ्गा नदी का जल सदा ही पवित्र रहे
 इसी कारण ही सभी लोग इसे पवित्र मानते हैं
 और इसी कारण ही इसे सभी लोग पूजते हैं ।

Compare this Vene with Sh. for. 11, 31

गङ्गा नदी का जल सदा ही पवित्र रहे
 इसी कारण ही सभी लोग इसे पवित्र मानते हैं
 और इसी कारण ही इसे सभी लोग पूजते हैं ।

गङ्गा नदी की स्तुति

गङ्गा नदी का जल सदा ही पवित्र रहे
 इसी कारण ही सभी लोग इसे पवित्र मानते हैं
 और इसी कारण ही इसे सभी लोग पूजते हैं ।

सतवंशहों डोहो

माड़िअ हेठि मलूक जे क्यो कुमांचिअ गाहु
 हात राजा रंगमहल में सुघड़ संभायो साहु
 सोरठि ओड़ी आउ त मथो डिआं मङ्गणे खे ॥

अठवंशहों डोहो

सिरु कयो धड़ धुब्यो रतु जालारा डे
 बाई सिर जे वात में तूं ने डे चारण ने

उणहठिओं डोहो

माड़िअ हेठि मलूक जे रेला बह्या रत
 आया सोरठि सांमुंहां जम जोराणा जत
 हए हए क्यो हणनि हथ अजु मुहुबु मार्यो मङ्गणे ॥

सठिओं डोहो

गुलु म छिनु गिरिनारि जो तो खे पिनिणा सभि पिटीनि
 सउ सउ सोरठि जेड़ियूं तो खे उभ्यो उोसारीनि
 भाउर भाइछा लालु लशिकरु जानी जर हारीनि
 सिरु सिंगार्यो डींनि मथो मङ्गणहार खे
 नार्यूं नाद भरीनि राति राजा रमि रह्यो ॥

ਤਿਹਿ ਤਿਆਰੇਨਾਲ

ਭਾਵ ਲਾਜੀਸਕੁ ਕਿ ਤਿ ਕਾਨੁਲ ਠੀਉ ਲਾਹੀਲ
 ਭਾਸ ਤਿਆਰੇਨ ਹਮਲੁ ਤਿ ਲਾਹੀਲਾਏ ਆਪੁ ਨਾਹੁ
 ਤਿ ਭਿਯਨ ਪਾਏਹੀ ਭਿਲ ਨ ਚਾਹੁ ਤਿਹਿ ਠੀਉਲਿ

ਤਿਹਿ ਤਿਆਰੇਨਾਲ

ਏ ਆਲਾਹੁ ਨਾਹਿ ਭਿਯਨੁ ਹੁਖ ਭਿਯਨੁ ਰਸੀ
 ਤਿ ਕਾਨੁਲ ਏ ਤਿ ਨ ਤਿ ਨਾਹਿ ਤਿ ਰਸੀ ਭਾਹੁ

ਤਿਹਿ ਤਿਹੀਭਾਏ

ਨਾਹਿ ਭਾਏ ਭਾਏ ਤਿ ਕਾਨੁਲ ਠੀਉ ਲਾਹੀਲ
 ਨਾਹਿ ਭਾਏਭਿ ਸਾਏ ਭਾਏਭਿ ਠੀਉਲਿ ਆਪੁ
 ਭਿਯਨ ਪਾਏਹੀ ਭਿਲ ਨ ਚਾਹੁ ਤਿਹਿ ਠੀਉਲਿ

ਤਿਹਿ ਤਿਹੀਭਾਏ

ਨੀਤਿਭੀ ਭੀਲ ਭਾਏਭੀ ਤਿ ਤਿ ਤਿ ਭੀਲਭੀਭੀ ਭੀਲੀ ਤਿ ਭੀਲੁ
 ਨੀਤਿਭੀਭੀ ਭਿਯਨ ਤਿ ਤਿ ਭੀਲਭੀ ਠੀਉਲਿ ਭਾਏ ਭਾਏ
 ਨੀਤਿਭੀ ਤਿ ਭੀਲ ਭਾਏਭੀਭੀ ਭੀਲੁ ਭਾਏ ਭਾਏ
 ਤਿ ਭਾਏਭੀਭੀ ਭਿਲ ਨੀਤਿ ਭੀਲਭੀਭੀ ਭੀਲੀ
 ਤਿ ਭੀਲ ਭਾਏਭੀਭੀ ਭੀਲੁ ਭੀਲਭੀਭੀ ਭੀਲੁ

MEMORANDUM FOR THE RECORD

1. Subject: [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

5. [Illegible]

6. [Illegible]

7. [Illegible]

8. [Illegible]

9. [Illegible]

10. [Illegible]

the first scene.

The first scene

is a scene of deep

a scene of deep

of a scene of deep

from a scene of deep

to a scene of deep

to a scene of deep

(the first scene)

to a scene of deep

in a good

the first scene

the first scene

ANNOTATIONS TO SĪRATHE.

I.

डोहो m. 'a string of verses' (Sansk. दोरकः)

कूडु बंधी etc. The reading of the MSS. gives no clear sense. I propose, therefore, to read, कर बंधी etc., 'having his arms bound as a sacrifice,' a well-known oriental expression of deep respect.

दानेस्वरो, adj. 'liberal, munificent,' from दानेसुरु or दानेस्वरु 'a giver of presents.' Sansc.

II.

संकल दीपु it is not clear what island is meant: the name of Ceylon is Sarandîp, and can, etymologically, not be derived from it. संकलु or संकरु is a name of Siva, and संकल दीपु is properly the island of Siva. अवचलु, adj. 'not giving way; imperturbable,' आण, f. 'sway; dominion.'

दानहदारु (it ought to be printed into one word in the text) 'gifted with wisdom,' pers., परडुखु, m. 'the pain or sorrow of other people.'

III.

अगुराई or अगिराई, f. 'eccentricity; extravagance,' (in a good sense). लाल लखार लीह having caused to ascertain the worthy and unworthy ones: लालु and लीहु taken substantively.

तिति ताम वर्त्तति द्नीह 'there thirty meals are distributed.' विडटिनि in the MSS. is apparently wrong: I propose to read, वंडिनि 'divide:' the 'crowds divide food,' which gives a more consistent meaning.

धीञ्ज, 'daughter,' the *i* is lengthened on account of the verse, and in बद्रिह shortened for the same reason. बद्रिह लखिणी having the 32 qualities (of accomplishment). बालकी, f. 'a girl.' (In the text ब्र ought to be read.)

IV.

माणिकु, m. 'ruby;' the Hindú women besmear their teeth with safflower; thence the comparison. पूनंउं, f. 'the full moon;' 'she is like the full moon.'

डिस्सो, part. conj. डिसी; the reading in the MSS डातारनि में, f. is odd: a mistake must have crept in here, and I cannot make out any sense. I propose, therefore, to read, बारोतनि में, 'having seen her in her swaddling clothes, all were pleased.' पुछो or पछयो, pret. part. pass. नखत्रु or नखटु or नखयत्रु, 'horoscope.' We have here a faithful piece of Hinduism.

V.

कर्मु, m. 'worship;' the pundit in opening the books (Veds) bows down to them. भारी, adj. 'grave; heavy.'

सभोइ is left in the singular, on account of the verse, instead of सभेई. These trespasses on grammatical accuracy, I am sorry to say, are not weighed by Sindhi poets, if the rhyme is at stake. वर्क दी in the MSS. is apparently erroneous and senseless: I propose to correct, कूक वरंदी, 'a scream will go round in the castle. हाइ गम is likewise incongruous; I emendate, हंगाम, plur. 'uproar, tumult,' which gives a far better meaning.

... noise, ...

... there is no such ...
 ... asked for ...
 ... poetry: a ...
 ... the name ...
 ... or a certain ...
 ... the name of ...

... still ...
 ... the ...

... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...

... means ...
 ... context ...

... the ...
 ... the ...

... the ...
 ... the ...

... the ...
 ... the ...
 ... the ...

VI.

Instead of रौं, read रौंशो, m. 'sport ;' करगुलु m. 'noise, tumult (of an army).

नडिञ्चो in the MSS. seems to be an error, as there is no such verb in Sindhi. I read, therefore, मडिञ्चो, 'the name asked for her was Sôraṭhë, Sôraṭhë is a famous name in Sindhi poetry : a most beautiful piece in the Shāha-jō-Risālō, is known by the name of Sôraṭhë. Thence Sôraṭhë also signifies a Rāgini, or a certain musical note, with which these pieces, known by the name of Sôraṭhë, were sung, or rather declaimed.

VII.

Read here again, मडिञ्चो, instead of नडिञ्चो.

भगवत is the voc. 'O Lord.' भरमु m. 'good reputation.'

हिंदु, the u is shortened on account of the metre, instead of हिंदू

VIII.

कुटिमु in the MSS. is the same as कुटंभु, or कुटंबु, which latter is the more correct way of writing, the Sansc. word being कुटम्ब, 'family, household.'

रिहाणि f. 'conversation ; chatting.' प्रमाणु, m. 'measure ; means.' पहु, m. 'counsel.' विमाने in the MSS. gives no meaning : I correct, therefore, खुलासे वेही 'let us take counsel, sitting in secret.' खुलासो is the Arab. خلاصة.

IX.

पठी in the text is a misprint ; read, वठी. पहरति f. 'agreement.' 'Having taken counsel, they came to an agreement, or conclusion.' Instead of बालकी, read बालकी.

Instead of मंह, read 'हि. मानिखो, m. 'human state generally ; manhood or womanhood.' The sense of the verse is, they will

care for her (or bring her up) where (with whom) she will reach womanhood. They did not like to kill the infant girl; they preferred to expose her and leave it to chance, if any body would pick her up. मुंहि is not a mere pleonasm, 'she must show her मानिखो in her face, by becoming (as it is hinted by मुंहि) a fine young woman.'

Note, that मुंहि is the locative of मुंह.

X.

In बालकि the *i* has been shortened on account of the rhyme, instead of बालकी. This verse is very beautiful and picturesque.

XI.

कत्यांज is a misprint, instead of कट्यांज. ओयूं is a misprint, instead of जोयूं, 'the women.' जरु im. plur. 'tears; खर in the text is apparently carelessly written instead of जरु. मोकिलानि is a misprint, instead of मोकिलाणी, f. 'a present given on taking leave; a sort of viaticum, generally consisting of sweetmeats, but also, as the case may be, of more valuable presents.'

मासी, f. 'a mother's sister.' हजारें, the contracted abl. case plur. always used in such like expressions, *in thousands*.

XII.

बर बर or बरि बरि, an exclamation either of grief or of affirmation. पहराइणु, verb. caus. 'to distribute; to lay about.'

XIII.

तारणु v. caus. 'to make to swim.' 'The box, into which they had laid many jewels, they put upon the river.'

जानि is a misprint, instead of जाति.

With the third line the story jumps over to a quite different

relation. There is apparently a break here, as we have now here the story of Rāe Diāchu, where Sôraṭhë ceases to be the heroine. The verses are very ancient, but the bards who recited them have lost the connexion. I have three different relations of Sôraṭhë and Rāe Diāchu, and only from a comparison of all the current tales we may come to some distinct idea of what the poets have sung concerning their sad story. The account which is given in Stack's Sindhi Grammar (Appendix) is rather a confused one, and is composed by a Brahmin, rather to account for the verses, than to explain them. These verses of Sôraṭhë, in a more or less confused order, are known throughout the length and breadth of Sindh.

रत्न कुंभारु, 'the potter Ratnũ;' in Stack's relation the name is written रत्नो. Ratnũ, who found Sôraṭhë and brought her up, promised to marry her to Anerāë (who, according to some, was her own father), but Rāe Diāchu snatched her away, and thence arose a war between Anerāë and Rāe Diāchu. Anerāë besieged Rāe Diāchu in his fortress of Girinare, and, as he could not take it, he resolved to get rid of his adversary by other means.

आई अनेराइ etc. are confused words, and so is the following, as the context is here abruptly broken off.

XIV.

This verse, in its present state, is unintelligible; two different verses have apparently flown together.

XV.

The corruption of this verse is equally great: there is no clear meaning, as the verses are jumbled together from memory. The Sindhi bards can say from memory hundreds of verses, without understanding the meaning of one of them. Instead of माराया

it is perhaps better to read मण्यां, f. 'lustre;' 'in whose face is lustre.' Instead of भिरी, read भिड़ी. Instead of भेद्या, read भेट्यां; and instead of बेदर, read बेढे. In order to make out any sense, it would be the best to join the line जिन्हें etc. to the preceding verse, and to read thus:

चड़ही त चोट डियां ताजिअनि ख ताइ
जिन्हें मुंह मण्यां तिनि भिड़ी भलेरा भेट्यां॥

Anerāë, in a fit of gallantry (as it seems from our text, which is certainly very defective,) asks his Vazīrs if there is some brave man.

'To whom, having mounted and having spurred on (ताइ shortened instead of ताए), the Arab horses (I read ताजी instead of ताकी), I may give a blow:

'In whose face is lustre, having met with them, I will put them to the test, O brave man!'

Verse XV. would then begin with अनेराइ in the vocative, 'O Anerāë! the signs of the thing,' (read पार plur. of पारु), which thou askest are these.'

The meaning of खांघीरो is unknown to me: it is perhaps *tusked* from the Hindi, खांग 'a tusk.'

XVI.

Instead of चौखड़े, read चौकुंडे, as adv. 'all around the same,' as चौधार, likewise used adverbially.

Instead of हलाइ, read हलाए. The MSS. seldom distinguish between short and long vowels.

संहरी is a misprint instead of संदी. ते, which stands in the MSS., seems to be a mistake for से.

छुगेरो, m. 'a captain or chieftain.'

it is perhaps better to read with 'it is
 instead of 'it is', and instead of 'it is',
 it would be the best to read 'it is',
 verse, and in the end of the verse
 should be of interest to the reader.

THE END OF THE WORLD

Answer, in a letter, dated 18th of April, 1851,
 certainly very good, and very good, and very good,
 man, and very good, and very good, and very good,
 'To a gentleman, who is a very good, and very good,
 shortened in the end of the verse, and very good,
 of the 'it is', and very good, and very good,
 in the end of the verse, and very good, and very good,
 to the end of the verse, and very good, and very good,
 and very good, and very good, and very good.

XIX

Answer, in a letter, dated 18th of April, 1851,
 'To a gentleman, who is a very good, and very good,
 shortened in the end of the verse, and very good,
 of the 'it is', and very good, and very good,
 in the end of the verse, and very good, and very good,
 to the end of the verse, and very good, and very good,
 and very good, and very good, and very good.

XX

Answer, in a letter, dated 18th of April, 1851,
 'To a gentleman, who is a very good, and very good,
 shortened in the end of the verse, and very good,
 of the 'it is', and very good, and very good,
 in the end of the verse, and very good, and very good,
 to the end of the verse, and very good, and very good,
 and very good, and very good, and very good.

...in whose face I ...
...an attack ...
...the ...
...the ...
...the ...

...
...

...
...
...
...
...
...
...

O, ...
...
...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

...
...
...
...
...

XVII.

रहिड़ो is a misprint instead of एहड़ो. हकल, m. 'an attack.'
तर्कसु, m. 'quiver;' from the Pers. ترکش.

सूरो, m. 'hero.' Read उछलूं instead of उछल्यूं.

सूरिह, etc. is the vocative, addressed to the Vazir, as Anerāë is too prudent to expose himself.

XVIII.

It is perhaps better to read किहड़िअ instead of कहिं रिअ. सुधि gives no proper sense: I propose, therefore, to read, जुधि, f. 'fight; battle.' The first *ū* in पूजिऊं ought to be shortened, as पुजिऊं, 'let us compete for the sake of the battle.' Instead of the nom. देवु, the vocative ought to be read देव. देवु is an honourable term, generally addressed to a Brahmin, 'O Dêv of conspicuous honour!' डेसरु seems to be shortened from डेसावरु, m. 'a foreign country.' डारणु, v. a. 'to throw; to fling.' रसुवारु is a misprint for खवारु, the Arab. خوار.

XIX.

Read भंवरनि and वलीहनि. The meaning of this line is somewhat obscure. It seems to be a proverb, 'where the black bees gather together (and lay up their honey) the hermits send up a sweet smell (by burning the bee-hive, in order to get the honey).'

XX.

This verse, as it stands in the MSS., is quite unintelligible. In order to get out any meaning, we must guess at the probable reading: I propose to read thus,

सापुर्षु साहसतु थिए वाहरु सिधो वीरु

'A fine man (else) quiet, he becomes a helper and quick hero.'

The whole is a characteristic of Rāe Diāchu, or the tusked khan-gharu.

In the second line read सुहे instead of मुहे, and पारे instead of पोये. 'He is graceful in all respects, in face and feature sedate (or grave).'

In the third line read पाए instead of पारा.

'He is erect, noble, and carries a spear on the shoulder.'

XXI.

कोट सुंहारा = कोट जा सुंहारा. The sign of the genitive and dative is often dropped when it is found inconvenient for the metre. फ़िक, f. 'levelling to the ground.' Instead of चाङ्सी, read चङ्ही.

XXII.

In the second line read आकिङ्जी instead of आखिङ्जी जी.

In the third line the words, as they stand in the MSS., give no sense: we propose to read thus:

सखों तंहिं सभागु जो नमे उते नाथु चवे :

'Straight is the fortune of him who bows there, (having scaled the battlements of the castle). नमे is an allusion to चागु कंदो. We have here also the name of the poet, Nāthū. He introduces himself according to a general eastern custom.

XXIII.

In the first line we must correct thus, असों नम्यूं, 'let us bend the barrels. In the second line read डाहे instead of द्राहे. डाहिणु, 'to demolish.'

In the third line read सुरही ('completely, thoroughly,' as adv.) instead of सुरीह. सामुराहां is a mistake for सामुहां, 'directly.' In धुंवाए, the Anuswāra is not in its place; धुवाङ्गु, v. a. 'to shake.'

... according to the context, to

... instead of the sing

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

...

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

... the text is in

In the fourth line it may be better, according to the context, to read also the plural विड़हूँ instead of the sing. विड़हु.

XXIV.

Separate गूनो गड़हु 'old is the fortress of Girināri.' खन्हे gives no sense : I propose to read रहे 'there resides.' मुलु of the MSS. is senseless : read मलु or मल्लु, adj. 'courageous.' पची, m. 'proof (of friendship).' गजपति, m. 'the master or rider of an elephant.' जुंगु, m. 'a crowd,' especially a body of fakirs, moving about in their pilgrimage (जारती and not जार्थी, as in the text.) Instead of धरी, read धरे. This verse is apparently not in its proper place.

XXV.

This verse is very corrupted, and we must undertake considerable corrections to get out any meaning. There is apparently another gap in the narration, as the story jumps at once over to Bīchalū, who, after the useless siege, is sent to ask the head of Rāe Diāchu.

Instead of the senseless रुड़िआ in the text, we correct हिंए, 'having given up all courage in their heart, the vazīrs come again.' छड़िए is a lengthened form instead of the prosaic छड़े. Instead of छहुं, read छुटु, 'quick.' Instead खांधीरे, read खांदीरे. Instead of सैअं, read संअं, 'straight.' Read separately पसु डेहु, 'look straight out for the country of the patient (or खांधीरे tusked) Khānghārū.' In पखुड़े put an Anuswār on the ē, 2d per. sing. 'O confidential man, thou understandest the secret : having killed him, come back again.' Instead of मरे, read मारे; and instead of मोदुं, read मोटु.

XXVI.

Instead of उची, I propose to read ऊची, 'let us make the edge (of our swords) excellent.'

The fourth line undoubtedly has been misplaced: it is against the sense of the context, and against the metre: I feel, therefore, inclined to strike it out here. At any rate, instead of मणा must be read मण्यां.

XXVII.

This verse likewise is in a sad confusion: it strikes me that the first line must be drawn over to the preceding verse, as it stands in no connexion with the following lines. वतीफा gives no sense: I propose to read,

डेई वढी वितिरी, 'having given a very large bribe.'

जाणधणी, m. 'God.

The last line, in its present state, is quite confused, as the whole verse.

XXVIII.

हड़, f. 'property; 'having expended thousands of his property.'

The second line is thoroughly corrupted and unintelligible.

In the third line read वजी instead of वजो.

XXIX.

Separate सधि न सार, there is no intelligence and no remembrance (of what happened during those years.) भाजि, f. 'flight; desertion.'

The fourth line is again doubtful: I propose to read,

नार्यें पि नाज (or better नाच) करे रहूं घोरां धुरि गिरिनारि

'The women also continued making coquetry (or dances) with

...the siege, that
...their usual amusements.

XXI

...and so awfully cor-
...the morning with-

XXII

...the line ready to
...cannon-

...the morning

...the morning

XXIII

...the morning

XXIV

...the morning

...the morning

...the morning

...the morning

the tambourine in Garināri itself: so ineffective was the siege, that the women did not lay aside their usual amusements.'

XXX. XXXI.

These two verses are altogether misplaced, and so awfully corrupted, that I am not able to get out any probable meaning without altering the whole.

XXXII.

In the first it will be necessary to emendate thus:

खासा खणी खेड़ा

'having taken excellent shields;' and in the second line read, to restore the metre, ढेरं 'in heaps:' 'they went on throwing cannon-balls in heaps on Girināri.'

In the third line read जुंबी ('being deeply employed zealously') instead of जुंभी.

XXXIII.

In the first line we must alter the words thus:

बांके वसाए कटिआ गोरनि, etc.

'By the brave man lakhs and thousands of balls were, like a shower of rain, thrown.'

The words, as they stand in the text exhibit no sense.

In the second line I would read कड़्ही instead of कढो, at times.

In the third line it seems better to read तिखी कजो धार, 'make the edge of your swords sharp.'

In the fourth line छीहु is doubtful: I should read फेड़ो, 'having fought that time, he went away, giving up the strife.'

XXXIV.

In the first line read जुंबी instead of जुपी. कांडरु, 'a coward,'

seems out of its place: in reference to verse 32 we may, perhaps, better supply here केहरु, m. 'lion.'

The second line is again more than doubtful: the first half of it is plain enough, but the other half is lame and against the metre: *but we have heard thus*, is not in its proper place. I feel inclined to emendate thus, पर्चाए बुधि हिंओ, which will correspond with the preceding metre: 'appeasing his mind and his soul' (*i. e.* the rage of).

दरी, 'a small window or lattice.'

वाड़ी, f. 'a field where vegetables are sown; a green field.'

XXXV.

The verses are unconnected, and it is therefore difficult to make out to whom they refer. In the first line I should propose to emendate अख्यं instead of आयो. अलखु, 'an attribute of God; the imperceptible.' Instead of मुं, read मूं.

In the third line read जिआं, 'if I live, then may I be remembered (famous).' जादि or जादहि, adj. मरां, 'if I die, there is a place (for me) in Paradise.' वैकुण्ठ, m. 'Paradise.'

In the fourth line read again मूं instead of मुं, and धणी instead of धाणो.

XXXVI.

'O proud Anerāë, give up the war!'

In the second line खान खवास is vocative, 'O Khan and nobles!' खवासु is the Arab. خواص. Separate आहेमि, 'I have no way or means to fight.'

XXXVII.

Second line, read अशरफ = اشرفي, ashrafī.

Third line, अचे is a frequent vulgarism instead of अची.

seems out of its place: in reference to the
 better supply here, in the
 The second line is again more than
 it is plain enough, but the other
 metre: but we have a comparison of the
 inclined to even, but the other
 with the preceding, and the other
 the rage of
 a small, and the other
 first, a small, and the other

The verse
 out to whom
 the impression of the
 in a, and the other
 placed, and the other
 in the
 of the

which is the
 in the second
 means to fight
 and the other

Second line, read
 Third line, we is a frequent

The words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

the words being in must be
an explanation of the fact that

Instead of बीहार, read बिहार. The words डियाच खां must be struck out: they are nothing but an explanation of राइ खंघार खां.

XXXVIII.

बीजलु was by profession a चारणु bard and reciter of poems: they practice also music and dancing.

In the second line अनेराइ is a misprint instead of डियाच.

In the fourth line I propose to read कोर, 'corner,' instead of कोइ; read कीनिरो instead of किनिरो, 'having taken the fiddle from the corner, make smart speeches.'

XXXIX.

In the first line I propose to read इड, 'jealousy,' instead of डुइ, which is not a Sindhi word at all.

XL.

The first line, though in itself clear, is out of place here, as being against the metre. ताणे रसिजि तोइ, 'haste to the end,' *i. e.* 'make haste to come to your journey's end (to Rāi Diāchu's castle.)' अकुल संदी ओर, 'it is the chat of wisdom (to ask his head),' *i. e.* 'if you behave prudently, you will get it.'

XLI.

These lines are addressed by Bīchalũ to Rāi Diāchu.

संहं साहिब जो, 'an oath of God,' a well-known Oriental way of swearing, which is used in the most trivial affairs.

पाथारी, *f.* 'the race or tribe (of bards).' डिसि, *f.* 'a quarter (of the earth).' सही सिर जी सट, 'enduring (taking by his promise upon himself) the devotion of his own head.'

XLII.

'Never know I to say scandal and abuse with the mouth.'

तुणु तुणु imitative sound of the string of the fiddle.

सारहणु, or more commonly ^सहाराहणु, 'to praise, to applaud.'

XLIII.

First line, हर्खिजण, v. n. 'to be delighted.'

The second line is difficult to interpret: I translate thus:

'The man, having gained blandishments (see in the preceding verse सार्हाई,) and having bound the tie (of friendship with the bard,) was overcome.' Or it may also be translated thus: 'Would that the man, having bound the tie of friendship, may be overcome lastingly.' That मान should be here translated as adv., the following verse seems to point out. खटणु is in the latter case neutral, 'to last' (see the Hindi खटना.)

The third we translate thus: 'Who has no sloth, even as much as a mole, has also no fear.' कहल, f. 'sloth, indolence,' Arab.

XLV.

इजादरु, 'a tax gatherer.' 'I will take, like a tax-gatherer, his head and bind it up, (i. e. as my due).'

खटी ईंदो, 'he his continually (lastingly) coming.'

'When Khanghārū will come again, continuing to press his desire (for music.)

XLVI.

वेरि or वेर, f. 'time.' खुंभो shortened from खुहंभो, 'dyed with the colour of the safflower; bright red. The Hindustani is कसर or कसिंधे; Sans. कुसम्भ. विहागु, m. 'early morning; dawn of day.' चांघार, f. 'clamour; scream.'

XLVII.

पचार, 'discourse, (it refers to चांघार). सितार, f. 'guitar.'

The third line I translate thus :

‘Give up (would that) the upper-storied houses in the woods :
vigour is broken down (by staying too long in bed), and from the
cradle (or bed) comes loss.’

XLVIII.

सहास्रो, m. ‘light.’ प्रभाति, f. ‘early morning.’

जीउ ‘a respectful address—Sir.’ तिनि जाति ‘it is their nature
(to give by hundreds).’ The plural is used here respectfully, re-
ferring to राजा.

XLIX.

जोड़ाए ‘he gets made a place in front of the great man, and
of the sun’ (an Oriental exaggeration.)

वढे डे etc. मयो मङ्गहार खे मृत्यो. After ऊत्यो we must make a
stop: ‘O thou good man, endure this burden, (*i. e.* cutting off the
head).

L.

विरि विरि an imitative sound of the razor in shaving.

उदयो or उदई, adj. ‘rising like the sun; resplendent; bright.

आडितु, m. ‘sun.’ दुवारु or द्वारु, m. ‘gate; door.’

The verse is incomplete; the other lines are missing in the MSS.

LI.

गर्हणु हालु ‘to talk over one’s circumstances.’

न तूं ताजिनि तुसिणो, ‘thou art not to be gratified with Arab
horses.’

पई. m. ‘lord, husband (shortened from पति.)

LII.

These lines are addressed by Sôrathě to Bīchalũ.

पटोलो, m. ‘a silk dress.’ तबेलो, m. ‘stable.’

LIII.

धर्मधिय, f. 'adopted daughter.' अदा करणु, 'to perform; to act;' a Hindustani phrase. कुडु, m. frisk; spring; vagary.'

LIV.

मिनथ, f. 'solicitation; request;' Hindustani منت, अणतोयी, 'not weighed;' immeasurable.

LV.

चौडोलु, m. 'a kind of sedan, with two poles.' विहांडु, m. 'the time of morning;' विहांडि is the locative, 'in the morning.'

LVI.

रंगमहलु, 'a painted or decorated room; a state room.' 'O Raja, thou art in a decorated room, the Jājik (bard) sits on the (bare) ground.' These words are addressed to Rāi Diāchu by Sôraṭhē. बीन, f. a stringed instrument, a sort of lute. 'He has played with his hands, and thou, brave man, hast heard his lute.' She tries to persuade her husband that the bard will be satisfied with horses and a new saddle.

LVII.

कमांची, m. 'fiddler;' ग़ाहु, m. 'bait.' The fiddler laid a bait for him. साहु संभारणु 'to sustain life.'

LVIII.

जालारी, adj. 'abundant.' डे is an exclamation, generally denoting grief or horror.

LIX.

जोराणी, adj. 'strong; powerful.' जतु, m. not a term of reproach (as it has become now), but denoting the cultivators or

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

peasants generally ; जामु denotes, on the other hand, the landed nobility. The whole relation between जत and जामु bears a close affinity to our feudal system. (जतु=Getae, Goths.)

LX.

This last verse is of great poetical beauty.

Pluck no flower of Girināri : all the beggars will curse thee :

Hundred, hundred companions, O Sôraṭhē, stand up and condole thee :

Brothers, nephews, the whole army, friends, shed tears :

Having adorned the head, they give it to the bard.

The women fill their jars : at night the Raja has gone off!

Note.—I have purposely abstained from introducing my own corrections into the text, even in such places where the words, as they stand in the text, are utterly unintelligible. By chance, some other copy may turn up in Sindh, and by comparing the two texts together, the probable meaning may be established on a surer basis than on a mere guess. The total absence of all diacritical marks in the MSS., as few as there are, and the utter neglect of long or short vowels, causes great difficulty and perplexity in deciphering them.

I have been able to collect only four pieces written in Sanscrit characters :

1. Lālū Uḍīrō (half Sindhi and Panjābī.)
2. Sōraṭhe.
3. Sasuī.
4. Kāmasīne and Kāmarūpi..

They are all in a deplorable state as regards accuracy of writing, which, in fact, was a matter of downright impossibility characters destitute of diacritical marks altogether.

presently, we changed on the other hand the last
ability. The whole relation between we and we have a close
ability to our friends, we have a close relation.

The last verse is of great personal beauty.
I look no lower at Christ; all the beggars will curse me
thunder, but I shall stand up and condemn
them.

Brother, perhaps, the whole story, friends, shed tears:
Hating, and the man, they give it to the bird.
The women for their part: at night the birds has gone off!

Now, I have purposely introduced my own
corrections into the text, even though I have the words, as
they stand in the text are utterly unrecognizable. By chance, some
other copy may be in existence and by comparing the two texts
together, the proper meaning may be established on a surer basis
than on a mere guess. The total absence of all distinctive marks
in the text, as far as there are and the utter neglect of long or
short vowels, causes great difficulty and perplexity in deciphering
them.

I have been able to collect only four pieces written in Sanskrit

and I have been able to collect only four pieces written in Sanskrit

and I have been able to collect only four pieces written in Sanskrit

and I have been able to collect only four pieces written in Sanskrit

They are all in a deplorable state as regards accuracy of
writing, which in fact was a matter of downright impossibility
characteristic of the state of knowledge at that time.

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على

سيدنا محمد وآله

الطاهرين

الطاهرين

عليهم السلام

والصلاة والسلام

على سيدنا محمد

والصلاة والسلام

على سيدنا محمد

جَگَتِ جَوْتِ اُجَارُ آهي سَهِي هِن سَرِيرِ مِينِ
 پِيهِي پَسِجِ پَانِ مِينِ سَنَدُو جَوْتِ چِمَكَارُ
 جَنهن جُو بِيَدَ نَه پَانِينِ پارُ سَوُ گِيَانِي تَهو گَهَرِ مَوْنِ لَهِينِ *

گِيَانِي تَهو گَهَرِ مَوْنِ لَهِينِ سَتِ پِرْكَاسِي سَوُ
 چِتُ چِمَكِيُو چِتُ جَوْتِ مَانِ نَوُورُ مَنجِهِيئي نَوُورُ
 مِينْگَهَا , سَوُورُ مَه مَوُورُ جُو سَمُجِهِينِ هِنِ گِيَانِ كَهِي *

اَكِهِينِ جُو اَسْتَانُ تَنهن كَهِي جَاگَرَتِ چَوْنِ جَاگَنْدَا
 هِنِ كَايَا جِي كَنْتَه مِينِ سُونِي جُو سَامَانُ
 سَگَهَوْتِيَتِ سَرِيرِ مِينِ هَرْدُو هِكْزُو جَانُ
 كَايَا جِي كَاپَارِ مِينِ ثَرِيَا تَهَاهَرِ تَهَانُ
 هُو جُو چَوگَهَرُو چَوگانُ آهي اَتَمِ رَامِ جُو *

آتم اُنهين ڪهون پري جتي هو ميري هولي
سا خوشي سان ڪهولي جا بولي ٻاون ٻاهري *

جهڏ پير پرين جو جي پنهن جي پير پٺا
پان جهڏيانو پان مين اهي وين ڪهان ڀه وٺا
ونجي ت ت پٺا جتي آهن ناهه گا *

تڪيو تنهن جو ت جتي آهن ناهه گا
نه ڪو سمرن ساهه جو نه گا بهاءُ بهگت
اتي اُپت نه تهئي نه ڪا ست است
هي موچاري مت مينگها ملي ڪنهن ڪهي *

فقير جو فهم سو آهي نه آسان
بهنجي وجهه بهورا ڪري هي ان هندهو ابهمان
نه هو جو اگوچر استهان سو تيرتهه پسين تڪئي *

تيرتهه پسين تڪئي بهڙي تنهن جو بهان
اهوئي ساگر اتما پراتن پاران
سو تيرتهه توئي سان جي وري وسين وجود مين *

پیشانی پر لکھو کہ یہ ہے میری زندگی
 میری زندگی میری زندگی میری زندگی
 میری زندگی میری زندگی میری زندگی

۱۰۰

میرا دل میری زندگی میری زندگی
 میری زندگی میری زندگی میری زندگی
 میری زندگی میری زندگی میری زندگی

۱۰۱

میرا دل میری زندگی میری زندگی
 میری زندگی میری زندگی میری زندگی
 میری زندگی میری زندگی میری زندگی

۱۰۲

میرا دل میری زندگی میری زندگی
 میری زندگی میری زندگی میری زندگی
 میری زندگی میری زندگی میری زندگی

۱۰۳

میرا دل میری زندگی میری زندگی
 میری زندگی میری زندگی میری زندگی
 میری زندگی میری زندگی میری زندگی

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِذْ هَدَانَا لِهَذَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِذْ هَدَانَا لِهَذَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِذْ هَدَانَا لِهَذَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِذْ هَدَانَا لِهَذَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِذْ هَدَانَا لِهَذَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا إِنَّكَ لَنَدِينُكَ رَبَّنَا

پَنا پوتھی جا پڙهي تها ٻنڌهائين ٻڌن
 سي مينگها مورڪه من مين تها چتر چوائين
 سي کاغذ کوہ کڏهن جن کهي سوجهي ناھ سُخن جي *

کاغذ کڏهن کوہ آهين مورڪه مينگهو چوي
 ونجائي ويهي رهيا گري اندر جو اندوہ
 چھو تھو لٿيو رھين لوہ پارس کھون پاسو گري *

پڙهن سو پروان جنهن مين اوثر اکھر جي
 بوجهي نہ بولنهار کهي تھو پڙهي پورا کٽو پُراڻ
 هٿ تها ويد کن واکهان تهين شاستر سيل گچي مين *

پڙهئا پرجهن کي نہ کي ڏاها کي نہ ڏسن
 کال مين گريا کٽو تها سڻسي منجه سڙن
 پوء تي پٽهيرا پٽو تها ويدھن منجه بهٽڪن
 پاڻ پجهائيو جن سي غرق تھئا گريبان مين *

ٻاون مين ٻولي جيڪا باکها بيد جي

پَانُ پَنهن جو پَان مِين جن ڏيھي مَنجھ ڏٺھو
 تن لڏھو نالو نام جو مَنجھان من مٺھو
 ھو جو ڪرمن جو چٽھو پھاڙي تن پٽھو ڪٺو *

پَانُ پَنهن جو پَان مِين پيھي پسن ڪي
 تن ڪھي مَنجھانين معلوم تھي بھائين پَان ڪھي نہ پري
 پوءِ پڙي پسن سي جي تها سؤجھي ڪن سرير مِين *

پَانُ پَنهن جو پَان مِين پيھي جي نہ پسن
 تن ڪھي مُحبت ناه مِينگھو چوي سي ويسريا وتن
 باھر ڏھونڌھن ڏھور جان نہ تها ڏيھي مَنجھ ڏسن
 سي ڪوڙيون گالھيون ڪن تها سؤجھين ڪي نہ سرير مِين *

حرف اتيھي ھڪڙو تون پنا ڪوہ پڙھين ؟
 پاءُ منھ مِينگھو چوي جي انھين سان اڙين
 تہ چاڙھي تنھن چڙھين جتون موئين مول نہ ڪڏھين *

سُخن نہ سُنجانن تها واچين ورق وري وري

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دليلا على قدرته وقوته
وآياته على عظمته وجلاله

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دليلا على قدرته وقوته
وآياته على عظمته وجلاله
وآياته على عظمته وجلاله

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دليلا على قدرته وقوته
وآياته على عظمته وجلاله
وآياته على عظمته وجلاله

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دليلا على قدرته وقوته
وآياته على عظمته وجلاله
وآياته على عظمته وجلاله

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دليلا على قدرته وقوته
وآياته على عظمته وجلاله
وآياته على عظمته وجلاله

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰

۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰

۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰

۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹
 ۵۵۰
 ۵۵۱
 ۵۵۲
 ۵۵۳
 ۵۵۴
 ۵۵۵
 ۵۵۶
 ۵۵۷
 ۵۵۸
 ۵۵۹
 ۵۶۰
 ۵۶۱
 ۵۶۲
 ۵۶۳
 ۵۶۴
 ۵۶۵
 ۵۶۶
 ۵۶۷
 ۵۶۸
 ۵۶۹
 ۵۷۰
 ۵۷۱
 ۵۷۲
 ۵۷۳
 ۵۷۴
 ۵۷۵
 ۵۷۶
 ۵۷۷
 ۵۷۸
 ۵۷۹
 ۵۸۰
 ۵۸۱
 ۵۸۲
 ۵۸۳
 ۵۸۴
 ۵۸۵
 ۵۸۶
 ۵۸۷
 ۵۸۸
 ۵۸۹
 ۵۹۰
 ۵۹۱
 ۵۹۲
 ۵۹۳
 ۵۹۴
 ۵۹۵
 ۵۹۶
 ۵۹۷
 ۵۹۸
 ۵۹۹
 ۶۰۰

اَلْڪُه لڪهيو جن سي سُڪهي تهئا سنسار مين
تن کهي پاپ نه پڙي ڪڏهين منجهيئي راج رهن
اهي تها ڏيه ڏسن ڏيه نه ڏسي ان کهي *

اندر مين آهي اُچارو اهنڪار جو
جو پيرن سان پنڊه ڪري هتهن هلائي
جو وائي ڪري وات سان خوشي سان گائي
ڏسي اشارا اکهين جا بي وائي ورنائي
مينگها منهن پائي اُتھي ڏور ته لهين ڏيه مين *

جڏهن اُتھي دهن اوهنڪار جي تڏهن ثابت رهي سرير
هي گجهاندري جي گالهڙي سا ڪو پنڊهي وير
سو سادھو مت دھير جو سوجهي لهي سرير مين *

نڪري نابھ منجهار سهي سُنجانج ساهه کهي
اچي گهران گهڻي مان واو ڪٺو وستار
دامودر تنهن دم مين آهيئي اوهنڪار
هي بيدن جو وڇار سو مون سنڊهي مين سُنايو *

ٻاهر ڏهونڏهين ڏهون ڄان پان مڃهئي ٻيهر
ساري ڪم سنيهه آتھئي دل مين ڊيرو دوست جو *

دل مين ڊيرو دوست جو ساجھو لهه ساري
ته سڀل تھين سنسار مين هلين نه هاري
ويھ نه وساري اتي ڏور ته لهين ڏيھ مين *

سسي ڪهي سنجان جو تهو آچي ونجي وار مون
بوجهه ڪين وويڪ سان هي اندر جو اهنجان
ملي محبت سان تهو هاھي مين هڪڙو تهئي *

سسو اندر ساهه تهو وائي وشن جي ڪري
بوجهي ڪو وويڪ سان هي گجهاندر جي گاهه
روح مڃهئي راهه آتھئي مينگهو چوي ملن جي *

سسو ڪر سهي ته هن ڪهي ڪهڙي وائي وات مين
محبت سان مينگهو چوي جي اهڙو لال لهين
ته مڃهئي راج رهين تو ڪهي پاپ نه پڙي ڪڏھين *

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله الذي جعل في
العلم نوراً وفي القرآن
هدى وبرهاناً
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله الذي جعل في
العلم نوراً وفي القرآن
هدى وبرهاناً
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله الذي جعل في
العلم نوراً وفي القرآن
هدى وبرهاناً
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله الذي جعل في
العلم نوراً وفي القرآن
هدى وبرهاناً
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

نام نهوندهای دوی می نامی که در این
ماری که منید که می نامی که در این
نام نهوندهای دوی می نامی که در این

دل می دوی در دست می دوی در دست
که می دوی در دست می دوی در دست
که می دوی در دست می دوی در دست

می که می دوی در دست می دوی در دست
می که می دوی در دست می دوی در دست
می که می دوی در دست می دوی در دست

می که می دوی در دست می دوی در دست
می که می دوی در دست می دوی در دست
می که می دوی در دست می دوی در دست

می که می دوی در دست می دوی در دست
می که می دوی در دست می دوی در دست
می که می دوی در دست می دوی در دست

بئو ڏسڻ تون سبھ کي هڪڙو پاڻ نه پڇهانين
 منجھن ويٺي مٿي ڪهي بهم بهلائين
 جي پويئي گم گيان جي جي صاحب نه سڻجانين
 ٿڪي ٿڪائي ڪرين سنگ سادھن جو *

ڪرين سنگ سادھن جو جي پنهن جو لائي نام
 موڙهن ڪهي ماڱ تهئي آتھيئي اهڙي سندن سام
 من منجهيئي مام آتھيئي ملن جي مينگھو چوي *

ڏيھي منجه ڌاتار جو ڏسي سٺي سبھ ڪهي
 پرڄهي پسج پاڻ مين صاحب سرجنھار
 دل منجهون ديدار ڪهي پرڄهي پسج تون *

پرڄهي پسج تون ته اندر آهي ڪير
 وڻھج واٽ وگيان جي سندن سيانن سپر
 پرين سندن پير تهو پاڻ منجهان پيدا تهئي *

ڏيھي منجهان ديؤ جو سبھني جي سار لهي

جِيڪي جِيئِنْدِين جَگَدِيسَ ڪَهي سَو سَنگِي تَهِيئِنْدُ سَانُ
 جَنمُ پَاتِي جَگَ مِينِ اَنهِيں مِينگَهو چَوِي مَهْمَانُ
 جِيڪي هَتَهون ٿِيئِنْدِين هَتَهَ سَانُ اَتِهِيئي پُوڪِهئو سَو پَرَمَانُ
 پُرجهِي پَسِجَ پَانُ ڪَمَ نَهَ اِيئِنْدُ ڪو پِئو ۞

ڪَمَ نَهَ اِيئِنْدُ ڪو پِئو پَنهن جِي پُوڪِهئي رِي
 ڪَنو نَهَ ٿِيَن تَهو ڪَنهن ڪَهي ، تُون مِيٽِريو مالُ دَهَرِيَن
 تُون تَهو ڪوڙا ڪَمَ ڪَرِيَن ، سُنجا ، هِن سَنسارَ مِين ۞

هَڪڙو هَتَهون نَهَ ٿِيَن هَتَهَ سَانُ پِي ڪَهي بَهَنگُ وَجِهِي بَهائي
 مَيا تَنهن مُورڪَهَ جِي آهي آجائي
 سَو وڌو پَپِي پَدَهرو جَنهن ڪَهي اَندرَ مِين اِيهائي
 تَنهن اَندهي آگِ لائي پَنهن جِي هَتَهون پَانُ ڪَهي ۞

چَها ڪَهي مِيٽِرين مالُ تُون پَاندِهِيرو پَندهَ جو
 بِنَا بَهجنَ بَهگوانَ جِي تَنهن جو هَارِيا ڪو نَهَ حالُ
 جَگَتِ سِبَهَ جَنجالُ اَتِهِيئي سادَهِن سَندي سَنگَ رِي ۞

۲

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ رَافِقًا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

وبعد

فإن من أوجب الواجبات

أن نذكر بعض ما

أنزل الله من آياته

في كتابه العظيم

القرآن الكريم

في سورة البقرة

آية رقم ٢٥٥

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

۵

چَهْدِ خُودِي جُو خِيَالُ تَهِي هِيٽَهاٺُونِ حَلِيمُ تَهِي
 هِنَ خُودِي سَبِيهِ خَرَابُ كِنَا اَتَهِيئي كِينُو وَڌُو کَالُ
 نِئُزَتَ مَنجھُونِ نِهاَلُ تُونِ اَلْبَتَّ تَهِيئِنْدِينِ آدَمِي *

۶

غَرِيبِي گُلْدَارُ اَتَهِيئي مَوچاري مِينگھُو چَوِي
 سَاتَرَنَ کَانَ سَنَسَارَ مِينِ اَتَهِيئي نِي اَهَنکارُ
 بِيئي بُولَ بِنْدَهايا اَسانُ تُو کهي نِي تَکَرارُ
 اَکُتِي اَوھانَ جُو اِخْتِيارُ اَسانَ چِئُو حَرْفُ حِسَابِ جُو *

۷

غَافِلَ چَهْدِ گُمانُ مَنجِتا هِنَ مِٿِي جِي
 سَادَهِنَ سَنَدِي سَنگَ رِي تَهِيئِنْدِينِ هَارِيا تُونِ حيرانُ
 گَهَنِي تَهوَرِي ڏينھڙِي تُو کهي اچِي هَنڊُو کَالُ گِمانُ
 تَدِهِيں مَنجھانَ جَگَ جَھانَ کڏَهَنڊَ کَاڻھنِ تِي بِنْدَهي *

۸

تَکَنھِيں جُو کُو نَ کُو جِي تُو بَھائِرَ بَھانِيا
 پِياري پَرِبھَنِ کھُونِ گَري جَا تُو مَنجِي جُو
 چَهڙِي وِپَنڊَ پَرانُ سَرِيرَ مانَ تَدِهِيں پَرِپُٽُ چَوَنڊَ پُو
 سَنگِي تَهِيئِنڊَ سُو چِکِي جِيئِنڊِينِ جِگڊيسَ کهي *

II.

THE SLÔKAS OF MENGHÔ BHAGATÛ.

۱

وَتَهَجِ وَاتَ وَرِي تَهِي هِيْتَهَانُونِ حَلِيمُ تَهِي
 مَازَهُونَ ، مَنَجِينِ نَهْ هِنَ مَتِي كَهِي ، اَتَهِيئي گُجَهِي گَالِهَ گَرِي
 بِلُكِلُ چَهْدَ بَهَرِي مَتَهَانِينِ ، مِينِگَهو چَوِي ۞

۲

چَوَن تَهَا چَارِي تَهْ هَلُ هِيْتَهَانِي وَاتَ تُونُ
 مَارَجِنِ مَتَهَانِي تِي تَهَا اَپَرِ اَهَنكَارِي
 اَتَهِيئي خُوْدِي خُوَارِي نُنْزِي جَهَجُ نَامَ كَهِي ۞

۳

نُنْزِي جَهَجُ نَامَ كَهِي چَهْدِي گِيرَبُ گَاءُ
 جَنَمُ پَاتِي جُگَ مِينِ سَجَهِي دِسُ سَمَاءُ
 هِتُونِيں هَمَرَاهُ تَهِينْدُ گُتْنَبَهَ مَنَجَهُونِ كُونَهَ كُو ۞

۴

گُتْنَبَهَ مَنَجَهُونِ كُو نَهْ كُو تَهِينْدُ سَنَگِي رِي تَنَهِنِ سَامَ
 بِنَا بَهَجَنَ بَهَگَوَانِ جِي اَتَهِيئي بِي سَبِهَ خُوْدِي خَامَ
 هُو جِي وَدَا وِرَ وِرِيَامَ سِي سَكَهِنَا وِئَا سَنَسَارَ مَوْنِ ۞

۱۲۸
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه

۱۲۹
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه

۱۳۰
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه

۱۳۱
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه

۱۳۲
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه

۱۳۳
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه
در میان دو دریا و دو کوه

- ۸۱۳ پَسَنَ گَارَنَ پَرِ جِي اَکَهيُون اُنچَ مَرَنَ
- ۸۱۴ سَدَا شوقَ شَفِيعَ جِي پَرَوَانَا چِينِ
- ۸۱۵ پُپرُ پَرِيَانِ جِي پِرِ ڏي کَهيُو کَهاوڙنَ
- ۸۱۶ جِي هَلَنَ حُبَّ حَبِيبَ جِي سِي رَتَا رَنگِ وَتَنِ
- ۸۱۷ مِيَانِ مُحَبَّتِنِ کَهي هَادِي هَوَتَ مِلَنِ
- ۸۱۸ پَسَندي پَرِ کَهي ڏکَهِ سَبَهِ ڏورِ تَهَنَ
- ۸۱۹ پَرکَتَ بَهَلَارَنَ جِي سَچَنَ عَاشِقَنَ
- ۸۲۰ جِي سَچَا عَاشِقَ سَبَهِينَ پَرِنَ پِي بُجَهَنَ کَا نَهَ
- ۸۲۱ آسَرُ بَهِرِيُو آنَهٺَا مُونِ ڏي مُحَبَ موڻَنَ مَانِ
- ۸۲۲ رِي بَرکَتَ بَهَلَارَنَ پِي کَندهِي سَارِيَانِ کَا نَهَ
- ۸۲۳ مَرَهِيَنَ مُومَنَنَ کَهي سَبَاجَهَا سُلْطَانِ
- ۸۲۴ طَلَبَ ڏيَنَ تَوَحِيدَ جِي قَادِرَ سَندي قُرْآنِ
- ۸۲۵ جُو سَگُورُو سَبَهِينَ پَرِنَ سَندُو تُو سُبْحَانِ
- ۸۲۶ سَکَرَاتَ وَبَلَهَ سَيِّدُ چَئي لَڏاڻِيَنَ سَانِ اِيْمَانِ
- ۸۲۷ فَاتِحَه پَڙهَو پَانِ مِينِ صُلحَ سُدَهَ کَچَا
- ۸۲۸ کَچَائي کَهي کَرَمَ جُو پَڙدُو پُوشَ ڏِجَا
- ۸۲۹ مَاهَ مُبَارَكَ رَمَضانَ جِي سَتَاوِيهٺَنَ سَارِي
- ۸۳۰ قَدِرَ رَاتِ قِصُو پُنُو ڏينَهَ اَنگاري
- ۸۳۱ اِگَارَهَنَ سَا چَهِتَرِيَهَ هُجَرَتَ هُو سَنُ
- ۸۳۲ عَارِفَنَ جِي عِشَقَ جُو فَاضِلَ جُوڙِيُو فَنُ *

- ۷۹۴ آئون انهي جي آنيان گهڻي جنهي جي کات
- ۷۹۵ پسنديءَ جي پرين کهي روح تهڻي راحت
- ۷۹۶ گهڙي محبت ان جي جني ڏهڻي گراحت
- ۷۹۷ عاشق اجل سامهان اچي گاهڙ اچن
- ۷۹۸ محبت منجه محبوب جي پٺا لال لجهن
- ۷۹۹ ازل کهاڻ ابد سڻ تها پروانا پچن
- ۸۰۰ سدا سرها سپرين منجه مجاز مرڪن
- ۸۰۱ ڏکھ نه سارين ڏيل مين ويران وير وھسن
- ۸۰۲ سنگ سياگا سيندهئون جهڏيانون ٿرڙي
- ۸۰۳ عشق منجه الله جي ابها كهيمان اوھ گهڙي
- ۸۰۴ اهڙا عاشق هون جي صابر سان سچ
- ۸۰۵ سي سورة سنگن کي ته کي محبتي پون مين مچ
- ۸۰۶ تن تي مهر گر مون دھني سباجها ستار
- ۸۰۷ جن کهي راتو ڏينھان روح مين تنھن جي پئي پچار
- ۸۰۸ حرمت بهلارن جي مندئون معاف ڪري
- ۸۰۹ ڏسي خطائون خاطن جون تون کھانديرا ڪھيچ
- ۸۱۰ سايم رب سباجها بهلوان بخش ڪري
- ۸۱۱ صبر شڪر سان مون کهي سانين سانجه ڏيچ
- ۸۱۲ مون جهڙي مسڪين جا صاحب سڌ سنيچ

- ۷۷۵ / پرئين / تهنو پان مين ميٽو مٿان پوءِ / پرئين
- ۷۷۶ اهڙا عاشق هون جيڪر تني سين توه
- ۷۷۷ صورت سندي سڃني ڏنهي ڪونهي توه
- ۷۷۸ جن ڪهي عشق الله جو مر تها سي مرڪن
- ۷۷۹ پهڙائو فراق جي آهي فتحه عاشقن
- ۷۸۰ هون سمانا سيد چوي جي پرين ياد ڪن
- ۷۸۱ سدا سڪ پرين جي واڌهڙيا وتن
- ۷۸۲ محبت منجه محبوب جي سدا پنا سڙن
- ۷۸۳ راتو ڏينها روح مين پچار سندي پرين
- ۷۸۴ سگهو ساعت نه جندڙو اوه ويگانا وتن
- ۷۸۵ عشق منجه الله جي رونا رت ونجن
- ۷۸۶ عاشق پوري اڪهڙين سينو سڪائين
- ۷۸۷ پسن ري پرين جي چنگا تانه تهن
- ۷۸۸ ري دلاسي / دوس / جي عاشق آرام نه ڪن / دوسن
- ۷۸۹ سدائي سڪ پرين جي ويٺهائي وجهلن
- ۷۹۰ مراقبي منجه محبوب جي ڪن ويٺها طلب تات
- ۷۹۱ پسن دهاران پر جي ان جي ڪي نه وهامي رات
- ۷۹۲ دوري ڏونگر لڪيون تهن سينن جي ساڻه
- ۷۹۳ سڪ پريان جي سرير مين بي وائي ناهن وات

- ۷۵۶ حَيْفُ مِنْهُنَّ جِي حَالِ كَهِي جَا بُجْهِي اَنُونِ بِيڪَارِ
- ۷۵۷ مُونَ ڪَرَنَ لَدَهَنِي ڪڏهين ساجن تَنهن جِي سَارَ
- ۷۵۸ اِي چئي اوڏي تهي نين ترمايو نَارَ
- ۷۵۹ وَجْهَنؤ هَتَهَ وَلَنِ كَهِي تهي ڪهون مَنجهاڻ ڪهارَ
- ۷۶۰ تَانِئؤ چَهي تَارِيُونِ دُورِ وَجْهِي تهي دَارَ
- ۷۶۱ تان مَهَندا اُتي مَجْني عاشق چيو اَتورَ
- ۷۶۲ تان چي ليلي وَلَتَرِينِ وڌي ڪِيئي وَنْدَرِ وِوَرِ
- ۷۶۳ دِينهاڻ چهاڻي چَهرَ جَن راتيان پهلن پهوَرِ
- ۷۶۴ اِي سُنِينديهي ڪالهڙي ليلي لُچهاڻي
- ۷۶۵ وَرچهي واري ڪني جَن ڪاملِ ڪوماني
- ۷۶۶ مَجْني ڏتَهي مُندَه سا عاشق اُو ماني
- ۷۶۷ صُورَتِ سَندي سَجْني وِسِ وَهَمِ وِني
- ۷۶۸ ساهَ پَريان تان صَدَقو ڪِيَانِي خالص ڪهني
- ۷۶۹ ڪري آه اُتَهائو پئو چَهرَ چَهي
- ۷۷۰ ڪري پئو پَتِ تي عاشق ڪري آه
- ۷۷۱ وئو وِچاري نِڪري اڳيندو ارواحُ
- ۷۷۲ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ خَبَرَ اِي ڪهري
- ۷۷۳ تان پيراندهي پريني جِي رهي مُندَه مَري
- ۷۷۴ سَچا عاشق سَچ سَين لڏي وِئا لَوِ

- ۷۳۷ تُو جِتي چَھڏئو اُبهو اُت آهي
- ۷۳۸ تڏهس ٻائي چيو ٻانهي ڪهي تہ اُتھي اُتھ پلان
- ۷۳۹ دائي منهن جي دؤس ڏانه هَل تہ هلون هان
- ۷۴۰ مُحَبَّتِي ڪهي مَجنِي وَنَجِي پُھچون پان
- ۷۴۱ تڏهس اُتھي اُتھ پلانئو بَغدي بختا ور
- ۷۴۲ ڪاھي نَنگئون گرھو ڪنھين پُھجي پَر
- ۷۴۳ اُڙئون هني اُتھ ڪهي ڪاھيائون سين ڪام
- ۷۴۴ سَجي رات سُنچ مين گنگو وهئو ڪام
- ۷۴۵ رات وهائي رنج مين اچي ماڳ تنھين
- ۷۴۶ ويئي اُبهاري عاشق ڪهي مَتھي جوءِ جنھين
- ۷۴۷ ماڳ سُنچاڻو مُندہ سو سَتِي سان سُرَت
- ۷۴۸ تان پير پُراھون نہ تھڻو اُبهو آهي اُت
- ۷۴۹ اوڏو اُڪھڙن سين جڏھن ڏتھانين
- ۷۵۰ اُبهو آهي اُس مين سينو سَڪڻائين
- ۷۵۱ پسي پنهن جي / پرينتي / ڪهي رتو رنائين / پرنئي
- ۷۵۲ ڏانهون ڪري درد سين هنجون هاريائين
- ۷۵۳ هئي هئي ڪٿو هتھڙا ڪهاڻئو ڪهيائين
- ۷۵۴ اوراتو عاشق تي اچي ڪيائين
- ۷۵۵ انون پان مَتھانين گھوڙيان اينھين چيائين

- ۷۱۸ کُوڻهي آءُ قيسَ ڪهي تون پهر هٽائين
- ۷۱۹ تان چي محموداني مڃئون آچن تانه جهو
- ۷۲۰ سڙي تڏهن جي سڪه مين ڪارو ڪڙهي تهيو
- ۷۲۱ پر کان پئجي قيس ڏاه تڻو ڪهي سڄي سڪ
- ۷۲۲ مُحَبَّتِي سِين مڃني جي لڳي نينه نائوڪ
- ۷۲۳ تہ ساجهر ملئي سپرين هوند لوکان ڪري لڪ
- ۷۲۴ پر مائٽرئي جا مصر مين تڻو سينبانا سڪه
- ۷۲۵ تڏهن تهئي ڪرين قيس تي ڏوراپا ۽ ڏکھ
- ۷۲۶ تان چي درد دوست ري آئون ڪريان متهي ڪن
- ۷۲۷ آريون منهن جون اگهين او ڪهانديرا گهم
- ۷۲۸ ڪها مين دل خمار مين هئو ڪهي هوتن / ڪها مي
- ۷۲۹ هي ونجايو حال مون پڇي لي پرين
- ۷۳۰ منجهان من منهن جي ويله نه سي وسرن
- ۷۳۱ تہ ڪاري منه قيام ڏينه ائو تهيان منجهان / عامن عاصم
- ۷۳۲ اُبهو اوبهالا ڏئين تون ڪانهيارا ڪن
- ۷۳۳ سده سندي سڄي جي ڪو ڏيم ائس
- ۷۳۴ تہ اڪهيون پير ڪري آءُ ونجان ساجن سڏن
- ۷۳۵ تان چي سگهي رس ساجن ڪهي ڪامل تون ڪاهي
- ۷۳۶ سڪو آهي سنج مين لاڳاپا لاهي

- ۶۹۹ مَوْتِي مِصْرِ آيو گڏه گهرِ بدهانين
- ۷۰۰ چيڏانه قصر قاضين سوئي ماڳ منيانين
- ۷۰۱ دستڪ هني در تي اچي ليلي سڏ ڪيائين
- ۷۰۲ تڏهن سڏ سني سرهي تهه ڇت مين چيائين
- ۷۰۳ چي ماڙهون وٽان مڃني اي الله آيو هو
- ۷۰۴ اُتهه گهني اڪير سين اُبيتهه ادب ڪري
- ۷۰۵ اچي ميان آچار مون جاتو ڪال ڪري
- ۷۰۶ تان چي محموداني مڃني مون ڪهي هلايو
- ۷۰۷ پيرين ڪري پنڊهڙو آنو توهي ڏنه آيو
- ۷۰۸ ڪاسو قيس مون آندو اهنجاني
- ۷۰۹ تو ڏانه هوت هلايو جهل سو سنجاني
- ۷۱۰ تان چي پرين پان نه آيا آنو ڪاسي ڪريان ڪوه
- ۷۱۱ پانان ڏو ڏيل ڪهي آنو ڪو وهانين وروه
- ۷۱۲ مڃهان سڪ سڀڏ چئي ڪاسو ڪهيائين
- ۷۱۳ پسي پيالو پرينتي جو رتو رنائين
- ۷۱۴ درد ڪري دوس تي سو بهيري بهگائين
- ۷۱۵ تان چي پرين پان نه آيو چئين ڪاسو ڪنائين
- ۷۱۶ تهانو بهري گم مونتئين ڪهي باگي ڏنائين
- ۷۱۷ جهل پنهن جو پورهيو ٻڌا ڪارون ڪيائين

- ۶۸۰ تان واري جس وڃي هنو ڪنڪڻو ڪيٺان
- ۶۸۱ تان چي چني ڪارن جهنگ مين جهيٺو تهڻين جهري
- ۶۸۲ سي موٽي مصر اڏيا چوماسو چري
- ۶۸۳ دؤستان سندي دائري وهلو هل وري
- ۶۸۴ لڏيا تو ري مڃنا متان رهي مري *
- ۶۸۵ تان چي تاري تگان جن جي مرن سي م ميان
- ۶۸۶ مندو ڪني م سنيان جان سين تهو جيان
- ۶۸۷ تاري لگان جن جي ميان سي م مرن
- ۶۸۸ الله ان پريني جا سبهي ڪاچ سرن
- ۶۸۹ چيڪر هلي هوند حضور مين انون گهاريان منجهه گهرن
- ۶۹۰ پر سڪي لنگ سانا تهڻا واريان تان نه ورن *
- ۶۹۱ ميان موٽي ونج تون گڏه بهري گاه
- ۶۹۲ ڪاسو جهل ڪرايو ڪري بٽهارا بهاء
- ۶۹۳ منهن جو ڪچ محبوب سين عرض لڳه الله
- ۶۹۴ نيئي ڏج نيشاني ڪاسو ڪهي قريب
- ۶۹۵ ڪر نه لدهئي ڪڏهين مون گوڻي جي غريب
- ۶۹۶ آسر لڳو آنيان تون هلي آءُ حبيب
- ۶۹۷ هن منهن جي حال جو ڪو تڻو ڪر طبيب * طيفو؟
- ۶۹۸ تڏهين ڪاسو وڻهي قيس ڪهان پري پنڊه ڪٿانين

۱۰۱. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۰۲. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۰۳. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۰۴. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۰۵. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۰۶. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۰۷. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۰۸. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۰۹. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۱۰. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۱۱. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۱۲. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۱۳. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۱۴. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۱۵. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۱۶. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۱۷. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۱۸. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۱۹. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

۱۲۰. لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو لکھو

- ۶۶۱ تان چي ويئون جي وهائو مين وانڌهيون متهي وس
- ۶۶۲ آنهين تنوريا تن مين روح جني مين رس
- ۶۶۳ تني ري تنور مين تهيم سور سرس
- ۶۶۴ گهڻو سباجها سپرين مون کهي جهڏيانون مس
- ۶۶۵ آسر لگو ان جي انور گهاريان متهي گس *
- ۶۶۶ تان چي مون نه سنجائئي مجنا ويئي اسات جي لنگ
- ۶۶۷ ودھئي جار جسي کهي بهورا هيڏا بهنگ
- ۶۶۸ موارين کهي مهرين اهي ساهه سين سنگ
- ۶۶۹ ناريون / بي / نرن سين رچئو ڪرين رنگ * / پ
- ۶۷۰ تان چي ميان مون پرينتي ڏانهه مڪر اي گمان
- ۶۷۱ آهيس ار الله سين اسان ڏهن ايمان
- ۶۷۲ سسئي جئن سبهين پرين ستي رگهڻو شان
- ۶۷۳ هڏ نه ڪو هئي مين ^{۳۱} بئو په پوندوس
- ۶۷۴ داغ منهن جو دل مين سدائي هوندوس
- ۶۷۵ اسان هون وه ويترو نيه سپريان سين
- ۶۷۶ آسر لگي ان جي نت ترمائم نين
- ۶۷۷ جس چڪور چنڌر سين نئين اسان سينان
- ۶۷۸ رچي رهڻا روح مين نماڻا نينان
- ۶۷۹ وهان جان ماڻه ڪري وساري وينان

- ۶۴۲ وَجْهِي وَيُم مَامَرِي هَيَّي هَيَّي كَرِي حَيَرَانُ
- ۶۴۳ اَسَر لَگُو اَنهِيَاں جَان مَوْتِي اچن مَان
- ۶۴۴ جَنِي گَارَن تُو کِئُو حَال پَنهَن جُو هِنَس / **جِينِي**
- ۶۴۵ لَکھُون لَگَن کُوَسُون دُکھ کُڌَارِين دِينَه
- ۶۴۶ چوماسُو چار مَاه مَتَهِي وَسَنَا مِينَه
- ۶۴۷ اُهي پَرِين پَان نه اِيَا طَلَب کَرِين تُون / **تِينِي**
- ۶۴۸ کُوڌ مَکائُون کڏهين تُو دُھ نِيَاپُو سِين نِينَه
- ۶۴۹ گَارَن تَنِي گُجَارَنَا چَرَهَنُو اَنهين / **جِينِي** *
- ۶۵۰ تَان چي ڌَه ڌَه بهيرا ڌِينَه مِين گانه هِيَم گَان
- ۶۵۱ اچئُو گَهني اَکير سِين پَرِين پُچهنم پَان
- ۶۵۲ پِل پِل پَرِين پاس هِت پُن اچن هَان
- ۶۵۳ گَن سُهني مِين سُوپَرِين مُون سِين رُوَح رِهَان *
- ۶۵۴ تَان چي کي تُون گهرُس گهرايو کين موهين پسي مالُ
- ۶۵۵ گُجاري کهي تُو کِئُو هِنَس پَنهَن جُو حَال ۲
- ۶۵۶ تَان چي مالُ مَتَهائُن گهوريَان پَر گهرُس گهرايوس
- ۶۵۷ هِنر ميٺه ڌِيئي گڏي جِس گهرايوس
- ۶۵۸ جي جيارنم تَه جِيَان تَنِي وس تهيوس *
- ۶۵۹ تَان چي کير هُوَا کيڏانه وِڻا کِهڙي هُوَا جَات
- ۶۶۰ جَنِي گَارَن تُون پِيئيس رَن مِين اچي رَات

- ۶۲۳ اُچ مُون کهي قوتُ کي مان ڌاترُ ڌٿاري
- ۶۲۴ حطبُ ڌٿهائين هيڪڙو سڪو سيارِي
- ۶۲۵ رڙهي رسڻو رکھ کهي وليون ويڇاري
- ۶۲۶ تان ٿهڙڪڻو ٿهڪايو نيڙو نهاري
- ۶۲۷ ديواني جي دردَ جي ودهِ نه ويڇاري
- ۶۲۸ کهي گهاڙو ڪوڀ منجهان هلي هيائين
- ۶۲۹ منجهُ محبتي مڃي سُودهو سنڌائين
- ۶۳۰ کي گهاڙي ڏنو عاشق کهي عذابُ
- ۶۳۱ منجهان دلِ دردَ جي جوان ڪڍو جوابُ
- ۶۳۲ ميان ماري مُون کهي تو گهي کيئي ڪبابُ *
- ۶۳۳ تڏهن بٽهاري بهوني پئو سڪي ساهُ وڻو
- ۶۳۴ آيو آوازُ اوچتو ڪوڪٽُ آهي ڪو
- ۶۳۵ ڏکجي ڏور تهنو سارَ جهڏيانين سُده
- ۶۳۶ ابھو پڇهي اتيهين ويڇارو اي وده
- ۶۳۷ کي تون عابدُ آهين کي اداسي ابدھوتُ
- ۶۳۸ کي تون سحرُ شاهَ پري جن کي آهين بهوتُ ؟
- ۶۳۹ تان چي جن نه بهوتُ پري آهيان انون انسانُ
- ۶۴۰ هتهان حبيبِ جي گاري لڳم کان
- ۶۴۱ ابھي رهيس اتيهين نرتو تهِي نيشانُ

- ۶۰۴ تَذَهَن وَهْمٌ وَبِجَارِي وَثُو وَكِرِي وَتِيهِي كَارَن وَبِرَ
- ۶۰۵ مُسَافِرٍ مِصْرَ جَا پَهَرِئُو پُجَهِي فَقِيرَ
- ۶۰۶ هَهَرِي حَبِيدَن جِي آتْهَو پَهَرِ اُكِيرَ
- ۶۰۷ كَنَهِن كُو تَتْهَو مَجْنُو اِهَرِي اُهَنجَانِي
- ۶۰۸ حَلِيمُ حَيَاوَارُو نِينِينِ نِمَانِينِ
- ۶۰۹ فَهِيمُ كَهْنِي فِكْرَ سِينِ سُنَجَانِي سَتَه
- ۶۱۰ اَدْهَوَزَا پُورَا كِنَا عَاقِلَ كَهْنَا اَرْتَه
- ۶۱۱ مَازْهُون وَهِي وَتِ تَنَهِيں كَهْلِي تَهِي خُشْحَالُ
- ۶۱۲ نِيژَانِي نَمَتِ جُو آهِي قِيَسَ كَهِي كَمَالُ
- ۶۱۳ كُونَه تَتْهَو سِي كَذَهِيں كِنَا مُحِبَّ مَلَالُ
- ۶۱۴ رُوِي تَنَهِن جِي رِهَانِ كَهِي هَسَّ وَنَجَائِمِ حَالُ
- ۶۱۵ سَوُ مَوْلَى مُون كَهِي مِيژُئِينِ بَهَلَا كَرِي بَهَالُ
- ۶۱۶ كَهْنِي اُوكَهِي چَهْدِئُو مُون سَاجِنُ مَنجَه سُنچَ
- ۶۱۷ مُحِبَّ مَنُهِن جُو مَجْنُونِ جِيكُسِ عَاشِقُ مَارِئُو اُنچَ *
- ۶۱۸ خَبَرِ سَنَدِي سَجْنِي جِيكَا مُون كَهِي پَوءَ
- ۶۱۹ تَه / پِيرِي / كَرِي پَنْدَهَزُو آنُونِ وَنَجَانِ لَالَن لَوءَ / پِيرِي
- ۶۲۰ اُتْهِي گَذَه پِلَانِئُو بَهَاگِي بَثْهَارِي
- ۶۲۱ كِئُو كَهَاَزُو كَنْدَه تِي كُوڌَا كَاثِيَا رِي
- ۶۲۲ سَتِي وَئُو سُنچَ مِينِ اَلَلَهَ اَسَارِي

۱۰۰۰. ...
۱۰۰۱. ...
۱۰۰۲. ...
۱۰۰۳. ...
۱۰۰۴. ...
۱۰۰۵. ...
۱۰۰۶. ...
۱۰۰۷. ...
۱۰۰۸. ...
۱۰۰۹. ...
۱۰۱۰. ...
۱۰۱۱. ...
۱۰۱۲. ...
۱۰۱۳. ...
۱۰۱۴. ...
۱۰۱۵. ...
۱۰۱۶. ...
۱۰۱۷. ...
۱۰۱۸. ...
۱۰۱۹. ...
۱۰۲۰. ...

- ۵۸۵ پھوڙايَ فِراقَ جو وَهي سُرُ وٺو
- ۵۸۶ مٽهي مصرِ موٽڻا پرڏيهي پيرِ بهري
- ۵۸۷ صَحي سلامتِ آڻا دهنَ جن مالَ ڪري
- ۵۸۸ جي جني جا سيڪڙو سي لڳا تن ڪري
- ۵۸۹ موٽي مصرِ آڻو قاضي قُرب سان
- ۵۹۰ مصرَ جي ماڙهن تي وڌي تهِي وريانَ
- ۵۹۱ سبھئي سرها سَرا رچھو ڪن رھان
- ۵۹۲ اُبھي ڇھي قيسَ ڪر ليليٰ منجھ لڏان
- ۵۹۳ هٿڙو هوٽ حبيبِ سين بدھو ڪنھن پاندھان
- ۵۹۴ هلڻو ٺھاري حُجرا سئون ڏي سڄان
- ۵۹۵ مُحِبُّ منھن جو مَجنون هِت نہ ڏسجي هان
- ۵۹۶ پيئي وِڇاري وِڪري پرين لاءِ پريانَ
- ۵۹۷ آھون ڪٺو آڻي گھڻو ڪا جا آھس ڪان
- ۵۹۸ ساجنُ چھڏيم سُنچ مِين مُحَبَّتِي مھمانُ
- ۵۹۹ ڪوھُ چانان ڪيڏانهُ وٺو جاتيرُو جوانُ
- ۶۰۰ آھون ڪٺو عاشقَ لي پيئي پچھاري پانُ
- ۶۰۱ پانُ پچھاري پرينَ لي ڪھڻو مٽھان ڪھتَ
- ۶۰۲ ساجنُ چھڏيم سُنچ مِين وڌي ڪنھن وٽ
- ۶۰۳ عاشقُ وٺو اُنچَ مري جيڪس لُڪھ لڳي مِين پتَ

- ۵۶۶ رُوڻو چوي ريهون ڪڏو ويچاري هي وين
- ۵۶۷ قادر ڪڏهه ڪيڏاهين تون سائين منهن جا سين
- ۵۶۸ محبت منهن جو مڃنو واحد واري ان
- ۵۶۹ جان انون ڪريان قيس سين سندي روح رهان *
- ۵۷۰ تڏهن قاضي چيو ڪٿائيا ليلي ڪئي اڪير
- ۵۷۱ ونجي ٿرندي ٿيل مين جس پهوڙايو فقير
- ۵۷۲ سڪي بهوني سندي دوستن ري دل گير
- ۵۷۳ ڪرهو گاليون قيس جيون ائين دهتي ٿيوس دهير *
- ۵۷۴ تڏهن ليلي ڪهي لوڏڻو اچڻو دهتارين
- ۵۷۵ وٽس وهو گاليون سنديون قيس ڪرين
- ۵۷۶ چي اچ پڻ اوڻهي آيو منجهان مصر شام
- ۵۷۷ قيس جا قاضي ڪهي ڏنا تنهن سلام
- ۵۷۸ خش خبر ڪتاب جي پي ڏٺهائين اڻس
- ۵۷۹ چي مصر ويٺو مڃنو پاڙهي ڪتابڻس *
- ۵۸۰ تڏهن سرهي تهي سرير مين وهسي ويروٿار
- ۵۸۱ ڪهنٽو هته خدائ ڏانه ويچاري تنهن وار
- ۵۸۲ قادر قاضي موٽائين سباجها ستار
- ۵۸۳ جان مڙان انون محبوب ڪهي پسا پرين پار *
- ۵۸۴ موٽن سندو من مين قاضي قصد ڪيو

- ۵۴۷ کئون بگهاري بهائيون پھري سين پهاڙهن
- ۵۴۸ اونھين نيہ ات گھني سها ۽ سيار
- ۵۴۹ کن کڙدئون پان مين مڙئو مڃني دھار
- ۵۵۰ سره سانون شينہ گھنا رچہ رانگا ۽ روجہ
- ۵۵۱ اوليا وڃي اوصاف مين سانگہ تنھن سروجہ
- ۵۵۲ کو نہ ماري کنھن کهي نہ کي آزارين
- ۵۵۳ محبت سندي مڃني گڏڻا گذارين
- ۵۵۴ اکھن اتي الي لگيس جسو تهئو جهونو
- ۵۵۵ ائيس ابيتهڻي عاشق کهي ٿرئو ماه پنو
- ۵۵۶ سڃي سک پرئ جي اندر کئس اهاڻ
- ۵۵۷ تڏھن ليلى بهوئي لڇهندي پوئي اندر پور
- ۵۵۸ پريني ري پرڻيه مين تهڻي منده ملور
- ۵۵۹ سگهي ساعت نہ هيڪڙي چاري پهر چور
- ۵۶۰ بهوئي ويچاري واڳي سدائي سين سور
- ۵۶۱ سين جهڏنائين سنج مين ماري تنھن مامور
- ۵۶۲ اڏهاڻي پهر انري گھنڻو روئي سين رنج
- ۵۶۳ هوٽ وارنائين هيڪڙو ان ڏکھوئي ڏنجه
- ۵۶۴ جر هاري جال گھنڻو نٽ ٿرماڻي نين
- ۵۶۵ ان کهادهي اٿئو ونجي کھامڻو متھان کھين

- ۵۲۸ تڏهڻ ابتدا آڙهڙ جي ورا ڪئو ولن
- ۵۲۹ آڪڙ ڏئو عاشق ڪهي تهئون جوپ جهان
- ۵۳۰ عشق پچ اڙاڻيا متهي پهانگن پهل
- ۵۳۱ ڪهيروليون ڪهڙيون ڪئا ڪولاڙن گل
- ۵۳۲ سنگرن سندا سهر هس ڪڙي جاهاڙ
- ۵۳۳ چنگا ڪئا چاندئين بهاي بهت بهار
- ۵۳۴ ولن ورا ڪئو ڪيائو جس ڪهڻو
- ۵۳۵ ائين ابيتهه عاشق ڪهي ٻئو ماه بهڻو
- ۵۳۶ متهي شاه سرن مين پار نه پڪهڙن
- ۵۳۷ بوليون ڪئو باجهاڙيون تها چنگي لات لون
- ۵۳۸ آچي اوتاکون ڪئون تنهين ماڳ مرن
- ۵۳۹ محبتني ڏانه مجني ترسي تا نه رسن
- ۵۴۰ چيها چيون چمڙا چتون ڪهنا چڪور
- ۵۴۱ ڪبوتر ۽ قمر يون بابيهن جي برور
- ۵۴۲ گاريل پلنگ ڪر ڪهڻو ڪن مياڻو مور
- ۵۴۳ واسينگ وتن ويڙه مين نانگ نماڻا نور
- ۵۴۴ ليلا تتر لائي وهارا سرخ سر گليون
- ۵۴۵ کانگ ڪريون قيس تي بهنڪن برليون
- ۵۴۶ هرن چٽرا يا هيڪ تهئو هيڪاندا هان / چٽريا

- ۵۰۹ چھڏي مُرادَ مقصودَ جي تعلقَ تَنِينَ جا
- ۵۱۰ مڃَني تي مِهرَ جوَ واحدَ وارِئوَ واءُ
- ۵۱۱ وِيسِ دردِ دِماغِ جوَ موٽَئوَ ماخولِيا
- ۵۱۲ مَنَ مِينَ مَحْبُوبَنَ جوَ تهِيسِ ويهڻسَ ماهِ وصالُ
- ۵۱۳ سَوَ اَللهُ صِفَتَ رِي ناهِسِ خوبُ خيالُ
- ۵۱۴ کَنا رِياضَتَ رُوحَ مِينَ اچي پُئسِ احوالُ
- ۵۱۵ سِيني کهي صافُ کَري حاصِلُ کِيانِينَ حالُ
- ۵۱۶ پَرِينِ دِٿهائِينِ پاَنَ مِينَ تِهڻوَ قِيسُ کمالُ
- ۵۱۷ وَفِي اَنفُسُکُمُ افلا تَبصِرُون اِتي قِيلَ نَقالُ
- ۵۱۸ اِيکَويهڻسَ ماهِ عاشِقَ کهي وِئوَ وِسرِي پاَنُ
- ۵۱۹ مَخْفِي تِهڻوَ مَحْبُوبَ سِينِ پاَويهڻسَ ماهِ بُجھانُ
- ۵۲۰ تَهَ زَکِي جوَ تَنَ مِينَ تَرِويهڻسَ کَري تَرانُ
- ۵۲۱ اُبهي رَهڻا اَوَرهانَ چَوِيهڻسَ ماهِ
- ۵۲۲ پَنجَويهڻسَ ماهِ تِهڻوَ پاَنهيسَ پَنهِنَ جوَ بادشاهُ
- ۵۲۳ چَهوِيهڻسَ ماهِ چَھَن تَسِنَ جي رِيسَ چَھڏِيانِينَ راهَ
- ۵۲۴ سَتاَويهڻسَ ماهِ سِرُ کَئوَ عالمَ مَنجَھِ ارواحَ
- ۵۲۵ اَٿهاَويهڻسَ ماهِ اُتَمُ کَئوَ عالمَ مَنجَھِ اَللهُ
- ۵۲۶ وَنَجِي وَحَدَتَ مِينَ پِئوَ عاشِقُ اُنٿَرِيهڻسَ ماهِ
- ۵۲۷ کَنا عَشَقَ عارفُ تِهڻوَ پِئوَ پِھرُون ماهِ

- ۴۹۰ گڏَ گِينڌا گورِ حرِ گلا کٺو گهنِ
- ۴۹۱ وڌهي گاهُ وڌو تهڻو تها پکهي پٽ پونِ
- ۴۹۲ پاڻي پاڪ پٿن مِين تها تماشي ترنِ
- ۴۹۳ مينهن وسي وس کي سڄن تان نه اچنِ
- ۴۹۴ گهنا لايائون ڏينھڙا پسو تان پرينِ
- ۴۹۵ اوسر جي وڃھڙڙا سي وري مان اچنِ
- ۴۹۶ نئين وسي وڌاندرِي مولي مينه کڏا
- ۴۹۷ ساڙيه مين سڪھ تهڻو موٽي پرين آءُ
- ۴۹۸ موٽي اچ مون پرين سو آيو ساڙيه
- ۴۹۹ جتي لايو ڏينھڙا گھوڙو سو پرڏيه
- ۵۰۰ واٽون ولن چھانديون بونر بهرڪا ڏئن
- ۵۰۱ مندُون موٽي آئيُون سڄن تا نه اچنِ
- ۵۰۲ وساريان تا نه وسري سدا چٽ چڙھن
- ۵۰۳ اچن آڏيون ڪنڌئون وڃاڻ پيون گهرن
- ۵۰۴ ابھو واٽ نھارِڻان سنڌي سپرين
- ۵۰۵ گر نه لڏهي ڪڏھين منھن جي محبوبن
- ۵۰۶ پرين جي پرڏيه ڏي ڪوھ چانان ڪس ڪن
- ۵۰۷ جيڪس ويس وسري آئون منا معشوقن *
- ۵۰۸ تڏھن تهڻو نماڻو نڪنن ڪانيس اُميد ڪا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

أما بعد

فإن من جملة ما ينبغي أن يعلم

أن الله تعالى يحب المتقين

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

والذين هم على صراط مستقيم

۱۰۰ که گشتا که سر کلا که گشتا
۱۰۱ ویدی که رنو تو که گشتا
۱۰۲ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۰۳ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۰۴ که گشتا که گشتا که گشتا
۱۰۵ آرمو که گشتا که گشتا
۱۰۶ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۰۷ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۰۸ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۰۹ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۱۰ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۱۱ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۱۲ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۱۳ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۱۴ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۱۵ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۱۶ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۱۷ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۱۸ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۱۹ پانی پانی پانی پانی پانی
۱۲۰ پانی پانی پانی پانی پانی

- ۴۷۱ وَا وَیچاري وِسري کهل خُشِيون ۽ کهيڻ
- ۴۷۲ آچي سُر سِرير مين چهيڻ ماه چهلکيا
- ۴۷۳ دوس سنداڻي دل مين ڏيئي ڏکھ وَا
- ۴۷۴ منجهان من محبوب مون وِبر نه وِسرتا
- ۴۷۵ ڏينھ منھن جا ڏکھن کهي جهجھا جال تھئا
- ۴۷۶ ستين ماه سڪي وِئو منجهان رت رڱن
- ۴۷۷ آتھي ماه عاشق سنداڻي اکھيون انچ مرن
- ۴۷۸ نائي نڙي پيئي پائي ري پرين / نانئي
- ۴۷۹ پھانئو لنگ فقير جا ڏھي / ماه ڏرن / ڏھني
- ۴۸۰ کارھي کڻا قيس تي مانڏانا مينھن / کارھني
- ۴۸۱ بارھي ماه بهون پرين اچئو وڌر وسن
- ۴۸۲ تيرھي گھني تيز سين کڻو گوڙ گجن
- ۴۸۳ چوڏھي ماه چمڪئو وڃون ور وجهن
- ۴۸۴ پنڊھري ماه وھي پئو پائي منج پتن / پندرھني
- ۴۸۵ لڳي واءُ واکو کڻو سورھي ماه سانگن
- ۴۸۶ سترھي سره سور شينه ريهون کڻو رڙن
- ۴۸۷ جھڙن جھوري جهڏا کانھي طاقت تن
- ۴۸۸ آرڙھي ماه اوبھڙ اوبھڙا سبزو کڻو سو هن
- ۴۸۹ انويھي ماه پئو عاشق جو نظر متهي تن

- ۴۵۲ نِيئي سَندائي نَارِثا چَهڙَئائين چَهوڙي
- ۴۵۳ اُبهڻو روئي رَجائِئو وڌهڻو وچَهوڙي
- ۴۵۴ عاشقُ اُبهو اُتِهين پيئي پهرين رات
- ۴۵۵ اُبهو گر کڏهي وائي گري نوات
- ۴۵۶ هانچين هنيون هني گري سيني نٿو سات
- ۴۵۷ سي قادر ايندا کڏهين تن جن جي تات
- ۴۵۸ بي مانه بهون پرين سورن ڏنس سل
- ۴۵۹ لڙيو پون لطيف کهي گورا متهي گل
- ۴۶۰ هڻين منجه حبيبن جي اندر کي اُچل
- ۴۶۱ اُکهيون اوھيڙا کڻو ٿريئي مانه ٿرمين
- ۴۶۲ آچي آڱاڻجھو کڻو هڱامين هڃن
- ۴۶۳ پهاتڻو پھت فراق جي لايو جهڙ جهڃن
- ۴۶۴ ري جنهين جي رتيون الله اوءِ آچن
- ۴۶۵ سانڪيڙا سور کڻو / جو / ماه چرن / چوتهن
- ۴۶۶ هڻين مين هوتن جا وڙه وڌه وجهن
- ۴۶۷ من اندر مچ ٻري لايو ڏءُ ڏکهن
- ۴۶۸ سي پرين وٽا پرڏيهڙي جي تن جو تبو کن
- ۴۶۹ پنجين ماه پٽئو نديون کڻو نينن
- ۴۷۰ چاري پهر چت مين اُبهو ساري سين

۱۰۰۰ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۰۱ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۰۲ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۰۳ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۰۴ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۰۵ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۰۶ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۰۷ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۰۸ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۰۹ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۱۰ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۱۱ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۱۲ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۱۳ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۱۴ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۱۵ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۱۶ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۱۷ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۱۸ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۱۹ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں
۱۰۲۰ کی جی میں ہمارے ہاں لکھی ہوئی ہے جس میں

- ۴۳۳ تان چي مؤثان تہ لگی میہنؤ جي پاهون پیرُ ڌيان
- ۴۳۴ اُبهو آهيان اتيہن جاسين تھو جيان
- ۴۳۵ تان چي اُبهی رھ اتيہن مڃنا مُحَبَّ کارن مون
- ۴۳۶ قُدو سان گاهي گري سگھا ايندا سون
- ۴۳۷ جان ايندا تا اُسھو اللھي تو ھار
- ۴۳۸ پھري ھن فقير جي سگھي لھجا سار
- ۴۳۹ سگھا مؤثو سپرين ونجو تان ورجاه
- ۴۴۰ وتھنؤ ونجو پان سپن مُحَبَّ ھئون ۽ ساءُ
- ۴۴۱ حال منھن جو ھڙو پسو تها پرياه
- ۴۴۲ تڏھن پيرين پئي پرن کھي جڏھن ننگي نار
- ۴۴۳ وڃاري جو وير تنھين پئو جي حنڃار
- ۴۴۴ اُسرندي انرو تھئي جڏين سو کونر چراہ
- ۴۴۵ پھوڙايندي سڃني تھر پھر گري ساءُ
- ۴۴۶ تڏھن رُوڻو پرنِي رُب کھي کيؤ پھيرئون
- ۴۴۷ ھين جيون ھوئن سپن ھي ھي بھگيم ھيرئون
- ۴۴۸ اکھڙين کي نہ کئو جو رت نہ رنائون
- ۴۴۹ جين پھوڙايندي سڃني اُبهی ڏتھائون
- ۴۵۰ تڏھن پسي پُتھيرا سپرين قيس گر موڙي
- ۴۵۱ پاتائين اُن پار ڏانہ اکھيون اکھوڙي

- ۴۱۴ اکھئون اکھن سامهو راتوڏينھ رھان
- ۴۱۵ ميان محبوبن سپن مون کھي قاضي وجهه مڪان
- ۴۱۶ مصر موٽاي مون تھو ڀرين نئين تھو پان
- ۴۱۷ مر مران مارگ سپن هڏ نه موٽان هان
- ۴۱۸ تڏھن قاضي ليلي کھي چيو ڏمر جي ڏند
- ۴۱۹ چي ايندو پس اچھل سپن روڏو مٽھي رند
- ۴۲۰ اچي ان سپن اڪري جين بالا ڪنده بلند
- ۴۲۱ گھي وجهندا قيس کھي کاتئون هني ڪلند
- ۴۲۲ سنج هين ڪن سپن اي مت منهن جي منده
- ۴۲۳ نات چھڻ موٽاي مڃئون ڪنهن فڪر سپن فند
- ۴۲۴ جڏين آيس مٽيون ونجنو تھي واريس
- ۴۲۵ ته هوت منهن جو هيڪو متان ڪو ماريس
- ۴۲۶ محب منهن جا مڃا تون مصر وون موٽي
- ۴۲۷ هوت تڏهن جي هٽهن مين مون چگن سر چوٽي
- ۴۲۸ پهوڙاي فراق مين لالن آئون لوٽھي
- ۴۲۹ رجھي تان رڻي پئي ٻڌن سپن بوٽي
- ۴۳۰ آئون تنهن جي آنهين ڪھري جي ڪھوٽي
- ۴۳۱ تئين تھي موٽايائي مڃنا جيلان لگيم کان
- ۴۳۲ تڪھان هني تير مون قاضي سان ڪمان

قاضي perhaps

- ۳۹۵ کَنهن نَه ڏنوَ قيسَ کهي ري دؤسنِ دِلَاسوَ
- ۳۹۶ رُوڻو چوي رُنجَ مِينِ کُتَابي خَاسوَ
- ۳۹۷ قَادِرَ ڏيڻن مَهَ کَنهن کهي پرينِ ري پَاسوَ
- ۳۹۸ موليٰ مُون مَهَ مُجَهائين کَذا واٽ تَنهين
- ۳۹۹ سَانِگِ مُنهن جَا سِيرِينِ وِڻا جَوَ جَنهين
- ۴۰۰ تَدِهِن پَسي سَنگَهَرُ سَاتَهَ جَو سَرهَو تَهئو شاهُ
- ۴۰۱ لِيلىٰ ڏتَهو لالَ کهي ايندو اندرِ رَاهَ
- ۴۰۲ اُو تُون ڏيئي اوقا / جيئي / آچي اُمانو / *جيني*
- ۴۰۳ قَاضي پَسي قيسَ کهي رُوحَ مِينِ رِيسَانوَ
- ۴۰۴ مَنڌَنانِين سِينِ مَجَنِي رِنَ مِينِ رَامَانوَ
- ۴۰۵ چي مَوڻي مِصرِ وَنچَ تُون پُهانون ڏيئي پَانوَ
- ۴۰۶ پَانِي نَاهِي پَندهُ گَهئو رِنَ رَانوَ رَنچَ
- ۴۰۷ مَري رَهَندين مَجَنَا اَساڻجِي اَنچَ
- ۴۰۸ تَان چي مَران تَان مانُ لَهانَ جي مَوڻان تَهَ گَر مِيهَ
- ۴۰۹ جَتي وَبندا سِيرِينِ صَحِي پَسان سَو ڏِيهَ
- ۴۱۰ تَان چي مَوڻي وَون تُون مَجَنَا وَهَمُ وَساڙِي جَهَلِ
- ۴۱۱ هَتَه هَکلي هَندهُ گَر تُون پَانِ / پَرُوڙِي / پِلِ / *پروڙي*
- ۴۱۲ ڏُکُهَ وَجِهَ مَڌيلَ مِينِ پَانُ مَهَ پاءِ خَلَلُ
- ۴۱۳ تَان چي ڏُکُهَ نَه سَارِيان ڏيلَ مِينِ جي هَوان سِينَن سَانِ

- ۳۷۶ جُر هاري جال گهنو نين ٿرمائي نٽ
- ۳۷۷ پرين هلئا پرڏيهڙي هائي گريان ڪيڏن
- ۳۷۸ / سانگي / مه جهڙج سڃني ابهو چئي ايڏن / سنڌ
- ۳۷۹ سڀريان جي سور جو نه ڪو ويڄ نه وير
- ۳۸۰ من اندر مچ ٻري نينين ٿرمي نير
- ۳۸۱ جڏين / پهڙاڙو / سڃني تئين تهڻو فقير * / پهڙاڙو
- ۳۸۲ تڏهن جمن بعد جڏبئا اُتھي پار عراق
- ۳۸۳ تڏبو تڏابون تڪئا ٻوش ڪهيائون پاڪ
- ۳۸۴ هونڪاري هلئا گرھا ڦٽاري
- ۳۸۵ ڪاهيائون ڦڏوس ڏانه واکن ڪهي واري
- ۳۸۶ ويڇاري وير تنهين رويو جر هاري
- ۳۸۷ فاضل چئي فراق مين گهايل تهي گهاري
- ۳۸۸ ابهڻو ان وات ڏانه تهي نظر نهاري
- ۳۸۹ آسر بهري آهيان الله آساري
- ۳۹۰ مان مٿان ڪهي سڃني گوندڙ گذاري
- ۳۹۱ تڏهن چري ڪهني چمڙو بهيڙي ٻڌهو پيٽه
- ۳۹۲ پرين ڪري پندھڙو سنڌي محبت مپيٽه *
- ۳۹۳ ڪهني حمائل هلئو ڪجهه مين ڪاسو
- ۳۹۴ پهڙاي فراق جو جي اندر جاسو

- ۳۵۷ ويندو رهندو ورچي منجهان مصر شام
- ۳۵۸ تڏهن سنڌهڙا سيد چي تها پر مين پريان نين
- ۳۵۹ مصر جهڙو مڃئون تها ههڙا گهاٽر گهڙين
- ۳۶۰ سٿرون سبه سنڌاهڻو ڪٿو درست دهرين
- ۳۶۱ سر بهتا سر ڪٿو تها پاني پاڪ بهرين
- ۳۶۲ انهن متهي آڻڻو تها پڪهالون پائين
- ۳۶۳ / گويون / ميهون بکرون سر ڪٿو سنڌاهين / گويون
- ۳۶۴ ليلا ڪهي لاڏاڻي جي جڏهن سده پئي
- ۳۶۵ ورچي واري ڪني جن وچاري ويئي
- ۳۶۶ جر هاري جال گهڻو پسڻو ڪتابين ڪهر
- ۳۶۷ سبهئي سرها سنا جهڙون ڪن جهڳير
- ۳۶۸ منڊهيون ماڻيون مٿ ڪهڻو ابها ڏين الير
- ۳۶۹ ڪارون ڪري ڪريم در وچاري تنهن وير
- ۳۷۰ تنهن پهڙاو مڏئين جنهن هيڪاندهي هير
- ۳۷۱ اُتھي هلي جوت ڏانه پري بهرائين پير
- ۳۷۲ اسان پرڏيه پورڻو محب منهن جا مير
- ۳۷۳ گجه گرهائين پرين مين اچي سان اڪير
- ۳۷۴ هلن جي هئين مين ٿون ڪا ڪر تدبير
- ۳۷۵ اي سڀينديهي گالزي چرڻو تهڙس چٽ

- ۳۳۸ خاطر ھٿڙي ڪهڻن لاءِ اٿون سڌاڻ مران سڪ
- ۳۳۹ تڏهن ڪامل چيو قيس ڪهي چي ساجن تون سندوڻ
- ۳۴۰ جهني سياڪا سڳيون ٿوسين روح رتوم
- ۳۴۱ توهي سندو ميهڻو بهلي ڪري لدهوم
- ۳۴۲ انگ اگهين لڪهڻو سو پاڙن پوءِ پئوم
- ۳۴۳ پورو ڪئو پادشاهه قادر ڪم سندوڻ
- ۳۴۴ ھٿڙي حب جنهين جي محب سو ملندوڻ
- ۳۴۵ تڏهن ڀرين ڀرجي پاڻ مين ويٺا دور پڙهن
- ۳۴۶ پسڻو صلح سڃني تها ڪتابي ڪهاڻي
- ۳۴۷ قيس جا قاضي ڪهي ونجڻو ڪوڙ چون
- ۳۴۸ چي حصة هڻين نه گهرجي جو ڪهي هته هڻن *
- ۳۴۹ قاضي سو وين سني پئو وهم وري
- ۳۵۰ اڄ مون سين گالڙي ڪي ڪتابين ڪهي
- ۳۵۱ قاضي قرب ڪوٺهڻو اُبهو چئي ايئن
- ۳۵۲ محموداني سين مڃي هاڻي ڪريان ڪيئن ؟
- ۳۵۳ تڏهن قرب چيو قاضي ڪهي ويٺو ڪي م ماس
- ۳۵۴ مصر جهڙي مڃئون هل جا هلون واس
- ۳۵۵ خبر ان عاشق ڪهي هڏهين ڪجا ڪام
- ۳۵۶ تهيندو بيزار بکهه جي ٿرت ري طعام

124. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 1
125. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 2

126. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 3

127. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 4

128. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 5

129. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 6

130. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 7

131. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 8

132. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 9

133. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 10

134. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 11

135. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 12

136. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 13

137. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 14

138. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 15

139. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 16

140. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 17

141. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 18

142. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 19

143. Appendix, Volume 1, Part 1, Chapter 1, Section 20

320. Apparently a false reading, instead of ³ ~~3~~ Red leaf,
321. is correct likewise.

- ۳۱۹ کھیندو جو خوشی پئی سوئی منهن جو سپن
- ۳۲۰ تڏهين ساڏها نو سپر/سندري/ تراڙي تو ري
- ۳۲۱ وڏهي رڪهڻاڻين وه جا کاتي سپن ڪوري
- ۳۲۲ دارو پايو دپڪ مين اوري ۽ گهوري
- ۳۲۳ کاڙهي گهني کار سپن رنڊهي راس ڪٺاڻين
- ۳۲۴ ڪوڙهي آءُ قراڻي مانس کهي چيانين
- ۳۲۵ تڏهين کهي ڪهڻهاڻي آيا ترسي متهي طعام
- ۳۲۶ کهي ڪهڻهاڻي آيا تها وهسن لاءِ وهان
- ۳۲۷ پسي ونڪ وه جي هته ڪن هينان
- ۳۲۸ چي سنگ سبهنڪنهن ساڏ سپن مري ڪير ميان
- ۳۲۹ کهي/ منڏانين/ ڪهڏيون بهجي تهئا پيزار / منجنانون
- ۳۳۰ چي ڪندو ڪو نه ڦيس ري سندو وه واپار
- ۳۳۱ تڏهين آيو مري مڃنڙو جانسين سڏ تهئوس
- ۳۳۲ کارو ڪس قلوب تان لهي لر وئوس
- ۳۳۳ هته ودهائين وه مين گوڏا ڪهڙي گهوٽ
- ۳۳۴ ڪهاڻي وئو خشي سپن چچل ڏيئي چوٽ
- ۳۳۵ ماڪهڻان متهو گهنو ڪهايو ڪهڻو چوئي
- ۳۳۶ سو پڻ ڏيئيم سڀرين جيڪي بئو هوئي
- ۳۳۷ تهورو هو تهاه مين هڏنه بهگيم هڪ

- ۳۰۰ تڏهين پابو هيندي پان مين ليل لاڏ ڪئو
- ۳۰۱ اندر آتن انگنا ٺاهم ڪڙه قرار *انگشا*
- ۳۰۲ تان چي ڪٿان قيس آيو ڪهائي منهن ڪهريل
- ۳۰۳ جهورو جهنين ڪيڙين ڪر ڏسندڙهين ڏل
- ۳۰۴ ٿيڙ ٿڪرين هيرئون نه ڪو ليڪر لل
- ۳۰۵ چري متهان چٽ ڪهني هاري هته هڪل
- ۳۰۶ مسافر سين مٿري جهوري جهني جهڏ
- ۳۰۷ مڇهن لوڪ لڪه تهئي ڪره مه وڌي سڌ
- ۳۰۸ سگاسوثر سنده جي من تن سين گڏ
- ۳۰۹ تان چي مادر مون *پرڻ* ڏانهن ولهي وائي مه وار *پريني*
- ۳۱۰ عاقل گهني آدب سين پئي نه متهي پار
- ۳۱۱ ويتهو پڙهي ڀرت سين محبتي موچار
- ۳۱۲ طعنا ڏيئي تنهن جا وڏهي جي *جڳار*
- ۳۱۳ محبتي سين مڃي اتم لگيم آر
- ۳۱۴ سگا سوثر سبهئي مون ڪهي مه آچار *سوثر*
- ۳۱۵ جنهن جو لگم ميهنو آئون پئي تنهن جي پار
- ۳۱۶ ڪم نه آچن قيس ري هندورا هار
- ۳۱۷ سبهئي وٽم وسري ساچن ري سينگار
- ۳۱۸ ردهنن طعام طلب جو خوب پچايان ڪهين

- ۲۵۰. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۵۱. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۵۲. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۵۳. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۵۴. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۵۵. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۵۶. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۵۷. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۵۸. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۵۹. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۶۰. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۶۱. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۶۲. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۶۳. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۶۴. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۶۵. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۶۶. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۶۷. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۶۸. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۶۹. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي
- ۲۷۰. دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي دېږي

- ۲۸۱ وڃھو تھڻو وڃر تڻهن سڌو تن ايمان
- ۲۸۲ تڏهين موڻي چيو مانس ڪهي قاضي ڪوڀ ڪري
- ۲۸۳ چي ليکي لکهن جهڏا واريان تا نه وري
- ۲۸۴ تون دھتاري دھي ڪهي پير بهري مت ڏينس
- ۲۸۵ منهن جو چيو نه ڪري هلي تون هته ڪرينس
- ۲۸۶ منهن جا بهينج بهانڙا سي سبهه آجهارينس
- ۲۸۷ جن چري متهان چت ڪهي وڏهي تون وارينس *
- ۲۸۸ تڏهين پر مين پنهنجن جنون ڪنو متئون ڏيس ماءُ
- ۲۸۹ چي ليکي له نه جهڏ تون ڪر لياقت ڪاءُ
- ۲۹۰ ڪهڙي منهن قاضي سين تڏو ڪرين تاءُ
- ۲۹۱ دزد ديوانو دهارو چرو لاه چتاءُ
- ۲۹۲ ماڙهو ڏيندائي ميهنا چيڪي سين سڌاءُ
- ۲۹۳ پر ڪرين تها قاضي جو سبهئي روءِ رياءُ *
- ۲۹۴ تا چي محب منهن جو مڃنو پجهان سو پزار
- ۲۹۵ ري گناهه غريب سين ڪنو ڪهتھابن ڪهار
- ۲۹۶ چارين جو چيو ڪري قاضي تھڻو قهار
- ۲۹۷ گتهانين ڪامن سين اڪهين جو آهار
- ۲۹۸ تھان پوءِ پرايو جي منهن جي جار
- ۲۹۹ ايئن اورٿانون پان مين چوڪها مهينا چار *

- ۲۶۲ سُبَهَا تَهِيَنْدِيْن شَرْمَنْدِي سَنْدِي مَحْشَرِ دِيْنَه
- ۲۶۳ قَاضِي لِيَلَا كُوْٲْهِي اُبھو ڪَري يِيَان
- ۲۶۴ حَاضِرُ تَهِيَنْدُو حُضُورَ مِيْن جِتي سَبُه جِهَان
- ۲۶۵ اُڪھَت تَهِيَنْدِي عَمَلِيْن جِتي مَنَدَبُو مِيْرَان
- ۲۶۶ وُوژُو جِي وَرِي سِيْن پُونَدِيُون تَتِ پَشِيْمَان
- ۲۶۷ تَان چِي سُنُ بَابَا سَچِي ڪِرَنانَ جَان تُون پُچھِيْن مُون
- ۲۶۸ مَن رَتُو سِيْن مَچْني جَدھِيْن ڪُن فِڪُون
- ۲۶۹ لَڪھِيُو اَنگُ اَزَل مِيْن سُو پَارَن پِئُوْسُون
- ۳۷۰ جِي آھي خَاھَش خُدا جِي تَان نَه مِيٿِيَنْدِيْن تُون
- ۲۷۱ تَدھِيْن لُوچِيُو چِي لِيَلِي ڪھي ڪھَانِي ڪھَرِيَل
- ۲۷۲ ڪھَرُو آھي ڪَم تُو اِن چُرِي سِيْن چَرِيَل
- ۲۷۳ مُحَبَّتِي ڪھي مَچْني تُون چَرِيَل چوپِي ڪِيئِيْن
- ۲۷۴ عَاقِلُ پُورِيْن اڪھَرِيْن مِٽھُو جھَرُو مِيْنَه
- ۲۷۵ پَر آھن پِيڪھُ اِلھِي نِيئَان سَنْدُو نِيْنَه
- ۲۷۶ پِيئَم جِي / پَرِيئَن / رِي سِي دُجَارَا دِيْنَه / پَرِيئِي
- ۲۷۷ قَلْبُ مَنھَن جُو قِيَسَ رِي چَرھِيُو آھي چِيھ
- ۲۷۸ مُحَبَّتِي سِيْن مَچْني وِڌِي جَاڙ ڪِيِي
- ۲۷۹ هِنَ اَسَان جِي حَال جِي خَبَر تَان نَه پِيِي
- ۲۸۰ رِي ڪُناھ غَرِيْب دَانھ ڪِيُو جِي ڪُمان

۲۴۳ چي ٻٽا وٻٽها ٻهر پٿرين مڃنو گهاري مڃو

۲۴۴ مٽهي مورائين من مين ان کهي هئي

۲۴۵ مڃو افواه عالم جي پدھري تهي پيئي

۲۴۶ هٿي منهن جي حرم مين کڏهين کنهن نه کي

۲۴۷ نا معقول نا اهل پسي اٿئو ايئن چئي

۲۴۸ ماري وڏهانين مڃنو گامن سين گهي

۲۴۹ چي اٿي ديوانا دور تهي هائي هت م ويه

۲۵۰ ادب نه کي استاد جو تو مڃو مڪر ميه

۲۵۱ تان چي قاضي گا مون کئن هنين ميان پستو مريض اڪي

۲۵۲ هن منهن جي حال جو تو کهي ناه تميز

۲۵۳ هن منهن جي حال جي پڇهي ڪر پرکه

۲۵۴ اصل عاشقن تي چغل چاري لکه

۲۵۵ مٽهي نه آنهون من مين او جوڻها مارين جکه

۲۵۶ هٿه هڪي هته ڪر قاضي ڪوھ تهئو

۲۵۷ هيڏو ڏمر ڏيل مين گجارتان ڪئو

۲۵۸ صبي لوڙبو لکھئو لکھئان چھڻي نه ڪو

۲۵۹ لا يتحرك ذرة الا باذن الله لکھئو تا نه لڏهو

۲۶۰ تڏهين قاضي ليلا ڪوڙهي ابھو چئيس ايئن

۲۶۱ ديواني سين دھاري هته هيو تو ڪيئن

- ۲۲۴ پھوڙا پهل سڙپاريون سندا لونگن لاڳ
- ۲۲۵ رندهي ڪهين خوشي سين سهسين بهتين ساڳ
- ۲۲۶ نوري نرمل ڪپڙا اچها اوچهاڻي
- ۲۲۷ چڻا چندن ڪپوڙا لالن ڪهي لائي
- ۲۲۸ گهڙي پان / پرڻن / تان ڪري قرباني / *پريني*
- ۲۲۹ ذات زبوني آنهيان نالي نماني *
- ۲۳۰ ائين چئي عاشق ڪهي وهسي وڍوتار
- ۲۳۱ پيرين هيٺه / پرڻن / جي آنون وچهايان وار / *پريني*
- ۲۳۲ ڪاڙهي گهني ڪار سين ڪهنڊ پائي مين ڪهي
- ۲۳۳ پياري / پرڻن / ڪهي آچڻو سان اڪير / *پريني*
- ۲۳۴ ڪري خدمت خوشي سين پئي پرينان جي پار
- ۲۳۵ ائين اورڻان پان مين چوڪها مهينا چار *
- ۲۳۶ تڏهين پابوھيندي پان مين ليلا لاد ڪڻو
- ۲۳۷ محبت ڪهي مڃي تنهن ڪهي هته هيو *
- ۲۳۸ ڪن ڏٺو ڏجنين جي ابها هئا ات
- ۲۳۹ چيانون قاضي ڪهي پائي چاوت چت
- ۲۴۰ چي دزد ديوانو دھارڻو جو پرڏيھي پڙهي
- ۲۴۱ سو تنهن جي دهی سين ڪهڻو هته هني
- ۲۴۲ تڏهين قاضي گهڻو ڪرڻو ان ڏکيو ڏنجه

- ۲۰۵ اَللّٰهُ اُولَا لَا هٖنِ جَان سُنْجَانُون سِيچ
- ۲۰۶ لِيَلِي لُجْهِي / لُئِي / مِين پَرِين لُئِي پِيئِي / *لُئِي اَلْوَه*
- ۲۰۷ مُحَبَّتِي وَت مَجْنِي وَبِثْهِي جَان هُئِي
- ۲۰۸ گُوشِي پَرِين گَدَثَا بِنُو كُو نَه هُو
- ۲۰۹ مُحَبَّتِي كْهِي مَجْنِي تَدْهِي تَنْهِن چِيُو
- ۲۱۰ مُون سُهْنِي مِين سِيرِين تُو سِين سِيرِ كِنُو
- ۲۱۱ تُونْهِي رَهِينم رُوح مِين تُونْهِي دَانْه نِين / *تُوْجِي*
- ۲۱۲ سَبْهِيئِي وَتَم وَسَرِي جِي كِي سِگَا سِين
- ۲۱۳ نِينِين نَنْدَر وَه تْهِي نَه كَا اُنْج نَه بُكْه
- ۲۱۴ بِنَا سَبْهِيئِي گْهَوْرَا سَاچِن تُو رِي سُكْه *
- ۲۱۵ كَر مَوْرِي قِيَس دِنُو تَدْهِي هِي جَوَابُ
- ۲۱۶ تَه مَن تَنْهِن جِي مَامَرِي كُسي تَهْنُو كَوَابُ
- ۲۱۷ پَرِن پَرَجِي پَان مِين لَاتْهَو هُوْر حِجَابُ
- ۲۱۸ مَنْدِي نَه آهِيْن مَن مِين سُنْجَاتَانُون ثَوَابُ
- ۲۱۹ اَكْهُون اَكْهِن سَامْهُون دِينْه سَجُوْئِي رَات
- ۲۲۰ وَبِثْهَا وَوَرِين پَان مِين بِي چَهْدَتَانُون تَات
- ۲۲۱ كَرِي وَچْهَانُو وَهْسُو مَنْجِه مَوْچَارِي مَانْگ
- ۲۲۲ آچِي وَه سِيرِين سَاچِن سَان سُهَانْگ
- ۲۲۳ كَامِل دِينْهَانِي قِيَس كْهِي چَنگَا كَارِي تْهِي چَاگ

- ۱۸۶ سَبَقُ دِنَانِينَ شَاهَ كَهِي نُونُ وَالْقَلَمُ
- ۱۸۷ چي وَنَجِي پَرَه پَرِت سِين دُرُسْتُ جَهْلِي دَمُ
- ۱۸۸ مَحْرَمُ آنَهِينِ مَجْنَا / بَهَانِجُ / كُو مَه بَهْرَمُ **بِهَانِجُ**
- ۱۸۹ تَذَهِينِ سُنِي سَبَقُ سَرَهو تَهتو نَاهِسِ كُو نِيَازُ
- ۱۹۰ مُحَبَّتَ مَنجَهَانِ مَجْنِي كِنُو الْحَانِي آوَازُ
- ۱۹۱ سُنِي سُرودُ شَاهَ جُو پِكِهِي كَنِ پَرَوَازُ
- ۱۹۲ كَنِينِ پِنُو **كَهِي** كَامِنِي كَهِي عَاشِقُ سَنَدُو آوَازُ
- ۱۹۳ وِجَارِي وَادِهُوژِي جَنُهِنِ كَهِي مَنِ مَجَارُ *
- ۱۹۴ كُو خُتَهَايِي آيُو هَتِي اَعْرَايِي
- ۱۹۵ پَرَهَبُو / پَرْتَنُ / سِين بِي كَا نَه كَبِي **ا پَرِينِي**
- ۱۹۶ تَنُهِنِ سِين كَرِي پَرِيَتَرِي نَبَهَائِي نَبِي
- ۱۹۷ مُحَبَّتَ گَهْنِي مَجْنِي لِيلِي **لِگُو** لُوهُ **لِگِي**
- ۱۹۸ بَنُهِينِ كَهِي بَهونِ پَرِينِ وِجَارِنِ وِرُوهُ
- ۱۹۹ گُجُهْ گَرِهِينِ پَانِ مِينِ اَنْتُ نَه آچَهَاژِينِ
- ۲۰۰ هَنَانِ هِيكُزَا بِنِنِ كَهِي سَدَايِينِ سَارِينِ
- ۲۰۱ كَهِنْتُو هَتَه خُدا دَانِ دَائِمُ دُعَا كَرِينِ
- ۲۰۲ اَلَلُّهُ اُولَا لَاهِيِينِ جَا مِيَانِ مُحَبَّتِينِ
- ۲۰۳ جِي جِنِ جَا سِيكُزُو سِي مِيژِينِ كَهِي تَنِ
- ۲۰۴ اَوَرِينِ وِژِينِ پَانِ مِينِ وِرْتَهَا كَهَرُ كَهَامَنِ

۱۰۱. سبک دینار خرد کوی شایان
۱۰۲. دلی دلی در بر دلی دلی دلی
۱۰۳. خرد آیین کیم خرد کیم
۱۰۴. دینار دلی دلی دلی دلی
۱۰۵. دینار دلی دلی دلی دلی
۱۰۶. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۰۷. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۰۸. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۰۹. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۱۰. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۱۱. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۱۲. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۱۳. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۱۴. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۱۵. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۱۶. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۱۷. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۱۸. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۱۹. دلی دلی دلی دلی دلی
۱۲۰. دلی دلی دلی دلی دلی

- ۱۶۷ کيرُ آنهين کتھان هلين گجارتو نالو
- ۱۶۸ آنون تھو پچھان / گوڻهيان / کيسئن قصد کٽو ۛ / گھوڻهيا
- ۱۶۹ تان چي گھاريان مڪي شهر مين هيسئن قصد هوم
- ۱۷۰ آنون انصاري آنهئان قيس نام سندوم
- ۱۷۱ مازهن چئي مڃنو چرئو چٽ کٽوم ۛ
- ۱۷۲ تڏهين ميوا کڏهئا مڃني عربان جي آندائين
- ۱۷۳ سنت قاضي سامهون چنگي بهت رکھئائين
- ۱۷۴ قاضي ڪري قطرا وڌهي وراهئا / گترا
- ۱۷۵ مازهو ملا مهت جا کھائي خوش تھئا
- ۱۷۶ کي پرزا پاند مين رکھئائين ليلا لاءِ
- ۱۷۷ ختھابيا کھني وڻجو جان سا خوشيان کھاءِ
- ۱۷۸ تان کھينديئي خماري چرئو تھئس چٽ
- ۱۷۹ چي هن مٽھائي ميوو بٽو کڏهين نه کھادھوم
- ۱۸۰ ساھو تھئو سربر مين جان چنگو سو چڪھئوم
- ۱۸۱ سگان تنهن ساڃن کھي آئي جنهن ڏنوم
- ۱۸۲ سباجھو باجهه ڪري تنهن سين ميڙيندوم ۛ
- ۱۸۳ تڏهين قاضي چيو قيس کھي منان لاهي مر
- ۱۸۴ مصر آئين مڃنا کھڙو وڻهي ڪم ؟
- ۱۸۵ تان چي پھرهي لکھ فقير جي قاضي ڪري ڪرم

- ۱۴۸ آهين نينده نماز سين رۇزا سبھ ركهين
- ۱۴۹ بيزار كذا بدعت متهي مور نه كن
- ۱۵۰ مورثون مئها گهنو سجن سڌ سبهين
- ۱۵۱ حافظ هزارين گهننا قاضي / بهئي / كڏين **/ بهئي**
- ۱۵۲ + هڌ كهني هارئا محبت پائي من
- ۱۵۳ پڙهي سي پوڙها تهنئا رسئا راه رحمت
- ۱۵۴ تهئي مهربان مجنا تون تن جي سته
- ۱۵۵ هوو حويليون هوو حجرا هوو منارا مسيت
- ۱۵۶ گرئش كج قاضي كهي سنجاني سوڌيت
- ۱۵۷ تڏهين مرڪي پيئهو مهت مين سرهو شاه تهنو
- ۱۵۸ گر چهي قاضي جي هجري هلي وئو
- ۱۵۹ منجهان حب هلي گري ڏنائين سلام
- ۱۶۰ قاضي چيو قيس كهي وعليكم السلام
- ۱۶۱ هته بندهي حضور مين ابهو آدب گري
- ۱۶۲ قاضي گهني قرب سين تڏهن سين گالاري
- ۱۶۳ غربت سان غريب كهي كهئو كهينگاري
- ۱۶۴ آءُ تون اورهون اسري پڙهي پير بهري
- ۱۶۵ انهن شرط سنت جا سنج چوڪها چار
- ۱۶۶ قاضي چيو قيس كهي سي اسان آچار

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰

۱۰۱. آهسته خفته کنار من، رفته رفته رفته
۱۰۲. بهار گدا بدعت مکنی تو دانی
۱۰۳. سوزش زلفه کجا کجا کجا کجا کجا
۱۰۴. مانتا خفته کجا کجا کجا کجا کجا
۱۰۵. **سوزش کجا کجا کجا کجا کجا کجا**
۱۰۶. زلفه من زلفه من زلفه من زلفه من
۱۰۷. کجا کجا کجا کجا کجا کجا کجا
۱۰۸. سوزش کجا کجا کجا کجا کجا کجا
۱۰۹. کوشش تو کجا کجا کجا کجا کجا
۱۱۰. زلفه من زلفه من زلفه من زلفه من
۱۱۱. کجا کجا کجا کجا کجا کجا کجا
۱۱۲. سوزش کجا کجا کجا کجا کجا کجا
۱۱۳. زلفه من زلفه من زلفه من زلفه من
۱۱۴. کجا کجا کجا کجا کجا کجا کجا
۱۱۵. سوزش کجا کجا کجا کجا کجا کجا
۱۱۶. زلفه من زلفه من زلفه من زلفه من
۱۱۷. کجا کجا کجا کجا کجا کجا کجا
۱۱۸. سوزش کجا کجا کجا کجا کجا کجا
۱۱۹. زلفه من زلفه من زلفه من زلفه من
۱۲۰. کجا کجا کجا کجا کجا کجا کجا

- ۱۲۹ گالاري گوتيهين كهي هائو حالتني
- ۱۳۰ كهيا قصر قاضين جا ابهو گهزي گهاٽ
- ۱۳۱ ميان مون كهي مهت جي ڪو ڏيکاري واٽ
- ۱۳۲ ته اوڏو تهي اُستاد كهي جا انون ڪريان جات
- ۱۳۳ / پرئن / جي پسن جي آهيم انچ اوساٽ / پريني
- ۱۳۴ اوري اڪهزين سين من پريان ماٽ *
- ۱۳۵ تڏهين آهي آگانهي گهنو ڪا مصرين مروت
- ۱۳۶ كهلي تن ڪهينڪارڻو هائو ڏينس هته
- ۱۳۷ چي هو مهل هو مهتيون هو قمر قاضين
- ۱۳۸ جتي هگا هل تهنن تها پرڏيهي پڙهن
- ۱۳۹ قاضي ڏين ڪيڙا ٻڌا خوشي سان ڪهين
- ۱۴۰ ويٺها پڙهن ڀرت سين نٽ ٿرمايو نين
- ۱۴۱ جلد سونهارا سبهين پرين ٻڌا مصحف موچارا
- ۱۴۲ رتا رحل گمانگري غلاف گلدارا
- ۱۴۳ دواتون درست ڪنو وجهن قلمن قطا
- ۱۴۴ لايو لام الف سين خوب لکهن تها خطا
- ۱۴۵ فرض واجب سنتون سڪهئا شريعتاء
- ۱۴۶ طريقت جو تن مين اچي ورڻو واء
- ۱۴۷ حقيقت هين مين ڪنانون معرفت من

۱۱۰. اَللّٰهُ عَاشِقِنِ كَهِي مِيَانِ مُحِبِّ مِلَاءِ
۱۱۱. رِيهُونِ كُتُو رُنْجِنِ مِيَن رُوِيُو جَرُ هَارِي
۱۱۲. دُكِهِنَا دَيْنَه **ا** پِرُن **ا** رِي گَهَنگَهَر تَهو گَهَارِي **ا پِرِنَه**
۱۱۳. چِهِنَا پِر پَهَن سِيَن وَدِهِي وِيچَارِي
۱۱۴. دَانُهون كَرِي دَرَد سِيَن بَرَبَرِ بَاكَارِي
۱۱۵. مَنجَهَان مَن مَحْبُوب كَهِي وِر نَه وِسَارِي
۱۱۶. نَه كَا اُنْجَه نَه بَكَه كَا مِيَس چَهَدَنَانِيَن مَارِي
۱۱۷. وَه پِئُو وَنْجِي وِر مِيَن اَللّٰهُ آسَارِي
۱۱۸. مَان مَرَان كَهِي سَجَنِيَن گُونَدَر گُذَارِي
۱۱۹. سَكِي چَم هَدَن تِي كَارُو كَزِهِي تِهِنُوسِ
۱۲۰. مَن مِيَن مَحْبُوبِن جُو پِه پِئُوسِ
۱۲۱. جَرُ هَارِي جَال گَهَنُو دَاذَهو دُكَه لَكُوسِ
۱۲۲. دُورِيَندي مَنجَه دُونگَرِن مَانَهو كُو دُورُوسِ
۱۲۳. مِصَر جِي مَارَكَه جُو تَنَهَن دُس دِنُوسِ
۱۲۴. پِسي وَن وَهَسْتُو لَهِي سُوَر وَئُوسِ
۱۲۵. سَرَهو تِهِنُو سَرِير مِيَن وَئُس دُكَه لَهِي
۱۲۶. مِصَر آيُو مَجْنُو كُوْدَان قِيَس كَهِي
۱۲۷. وَهَسْتُو وَارِي پَهَل جِنَن تِهِيَس رُو رَتِي
۱۲۸. سَرَهو تِهِنُو سَرِير مِيَن جَا ثَرِيَتُو جَتِي

۱۰۰. ...
۱۰۱. ...
۱۰۲. ...
۱۰۳. ...
۱۰۴. ...
۱۰۵. ...
۱۰۶. ...
۱۰۷. ...
۱۰۸. ...
۱۰۹. ...
۱۱۰. ...
۱۱۱. ...
۱۱۲. ...
۱۱۳. ...
۱۱۴. ...
۱۱۵. ...
۱۱۶. ...
۱۱۷. ...
۱۱۸. ...
۱۱۹. ...
۱۲۰. ...

۱- که عاقلی که می بیند حق را
۲- و حق را که می بیند حق را
۳- که عاقلی که می بیند حق را
۴- و حق را که می بیند حق را
۵- که عاقلی که می بیند حق را
۶- و حق را که می بیند حق را
۷- که عاقلی که می بیند حق را
۸- و حق را که می بیند حق را
۹- که عاقلی که می بیند حق را
۱۰- و حق را که می بیند حق را
۱۱- که عاقلی که می بیند حق را
۱۲- و حق را که می بیند حق را
۱۳- که عاقلی که می بیند حق را
۱۴- و حق را که می بیند حق را
۱۵- که عاقلی که می بیند حق را
۱۶- و حق را که می بیند حق را
۱۷- که عاقلی که می بیند حق را
۱۸- و حق را که می بیند حق را
۱۹- که عاقلی که می بیند حق را
۲۰- و حق را که می بیند حق را

- ۹۱ حَوْضٌ حَوِيلَتُونُ حُجْرًا اَچَهَا اَذَايَامُ
- ۹۲ کَارَنِ تَوُ تَرْتِيبَ سِینِ چَنگَا چِثْرَايَامُ *
- ۹۳ مَازْهُو کَهِی مَجَنِي اَچِئُو مَتِيُونُ دِینِ
- ۹۴ اَحْسَنَ اَخْلَاقَ تَنْهَن جَا وِیْتَهَا وَاکْهَانِینِ
- ۹۵ تَان چِي مِیَان مَنَعُ مُون کَهِی اَئِین کَامَہ کَرِئُو
- ۹۶ جَنَهَن مُنْهَن جِي جِي مِین اِچِي دُکْهُ بَهَرِئُو
- ۹۷ وِسَارِي وَطَنُ وِرِي نَه وِیْهَنْدُوسِ
- ۹۸ جُبُّ الْوَطَنِ مِّنَ الْاِيْمَانِ کَرُو تَا نَه کَنْدُوسِ
- ۹۹ تَذْهِيْن جَرُ هَارِي جَال گَهَنُو رُوِي مَاءُ وِرِئَاسِ
- ۱۰۰ مَازْهُو مَکِي شَهَر جَا کَارُو کِنِ کِیْنَاسِ
- ۱۰۱ کَنْهَن جِي وَاړِي نَه وِرِي تَهْئُو سَتْرَانُو شَاهُ
- ۱۰۲ کَهِنِي حَمَال هَلِئُو رِزْهْئُو مَتْهِي رَاهَ
- ۱۰۳ کَاسُو کِچ کِپُور جُو کَهِیَانِینِ کَهِئَن لَاءَ
- ۱۰۴ کُلُّ نَوْمٍ عَلَي الْحُبِّ حَرَامٌ کُتَانِینِ گَالَاءُ
- ۱۰۵ دُورِي دُونْگَر لَکِيُونُ سِپِيرِيَان جِي سَاءَ
- ۱۰۶ اَنِئُو آبُ اَکْهَن مِین وِیچَارُو وَاَجْهَائِي
- ۱۰۷ لَوِچِئُو لَئِي | پَرِئَن | جِي سُوْر سَتْرَانَا کَهِائِي | پَرِئَن |
- ۱۰۸ مِصْرَ جِي مَارِکْهُ جِي مُون سَائِینِ دِي سَنَجَاءَ
- ۱۰۹ وِیَنْتِيُونُ وَدَا دَهِنِي کَرِيَان تَهْو کِیْنَاءَ

- ۷۲ رُؤْزَا رَکْهِي رَمَضَانَ جَا چَنگَا لَایُو چِتِ
- ۷۳ رِي سَخَاوَتِ سَتِي کْهِي نَاهِ کَا بِی نِرِتِ
- ۷۴ مَتَنُونِ ڌِي مَازْهَنِ کْهِي سُونَهَارِي سُرَتِ *
- ۷۵ اِي سُنِيَنڊِيئي گَالِزِي اُتَهَنُو تَنهن وِیرِ
- ۷۶ مَوْثِي هَلَنُو مَاءُ ڌَانِ پُري بَهْرَانِينِ پِيرِ
- ۷۷ آچِي چِيَانِينِ مَاءُ کْهِي رُخَصَتِ ڌِينِمِ ~~نَظَرِ~~ رُخَا
- ۷۸ آنُونِ سَوِ مِصْرُ بَهِيَتَنَانِ جِتِ قَمَرِ جِي قِصَا
- ۷۹ صُلَحِ جَا شَرِيعَتِ سِينِ مَازْهُونِ کِنِ مَزَا
- ۸۰ تَنِ کْهِي طَرِيقَتِ سِينِ سَارِئُو ڌِينِ سَزَا
- ۸۱ هَنُونِ حَقِيقَتِ گَڏَنُو غَازِي کَري غَزَا
- ۸۲ مُشَاهَدُو مَعْرِفَتِ سِينِ جَاکِيَتَانِ جَزَا
- ۸۳ تَانِ چِي پَرِينِ وَنِجِ مَ پَرِڌِيَهَڙِي مَوْثِي چِيَسِ مَاءُ
- ۸۴ وِيتَهَوُ / هُوُ / وَطَنِ مِينِ جِتي سَکْهَ سَوَاءُ / هُوُ
- ۸۵ تَا چِي اَصْلِ آنُونِ هِتِ نَه هُو وَطَنِ هِي نَه مَاءُ
- ۸۶ سَوِي سَانِهَ مَنهن جُو سَاجَنِ جِتِ سَنَدُومِ
- ۸۷ تَانِ چِي مُحِبِ مَنهن جَا مَجَنَّا وَطَنِ تَنهن جُو هِي
- ۸۸ پَرِينِ پَرَاهُونِ مَ تَهِي جَاکِيَتَانِ تَهَوِ جِي
- ۸۹ خُوشَنُونِ کَرِ خُتْهَابِ مِينِ کِهَلَنُو خُتْهَابِنِ سَانُ
- ۹۰ اَتَهُونِ پَهَرِ اُسْتَادِ سِينِ رِجْهَنُو کَرِ رِهَانِ

- ۵۳ نَکْ نِیرو پهر جهڙو بهروئين بهنبها وار
- ۵۴ جائين پهلين جهڙا ڏنس ڏند ڌاتار
- ۵۵ پاڻوهنديئي پدهر ڪر ڪهڻ ڪهڻهار
- ۵۶ ڪنگوءَ ورن ڪرائون بازوبند بهار
- ۵۷ ميناکارئون منڌرئون انگريڻن اپار
- ۵۸ پکي ورن پدمني سانولي سرنڪ
- ۵۹ سرو ڪڏا سونهني اپر مڙوئي انگ
- ۶۰ ڪبوتر جهڙي گچي سيني سونهاري
- ۶۱ چيله چيتانين سونهني ڏهري ڪر ڏهاري
- ۶۲ نتھ نمولي مٿهڙو جمال | ن هائي | **نهالي**
- ۶۳ مانڪ موٽي تن مين جوهر جڙائي
- ۶۴ گهڻا سبهئيئي گچي مين پويو ته پائي
- ۶۵ ماڙهو پسي منده ڪهي سائين ساراهي
- ۶۶ ڪڏن مين سونهنس سون جا بڙا بهاري
- ۶۷ لڏي لعل پهلن سپن ڪر ڌاڙهو جي ڌاري
- ۶۸ گونج جڻ ڪر ڪهني چوڻو جهو نانگ
- ۶۹ مڙهي جا موٽن سپن مون من موهندو مانگ
- ۷۰ اي ڏورائين ڏسجي ڪر پهلاڙي پهانگ
- ۷۱ هڪڙو نيھ نماز سپن بي پڙهن جي ڀرت

- ۳۴ هُنَ ڪهي راتِ رُوحِ مِينِ هي تها بهائين هي
- ۳۵ ڏينهان روئي راتِ ڪهي ۽ راتِتان پرڪهي راتِ
- ۳۶ رُوڻو روئي راتِ ڪهي بي جهڏنائين تاتِ
- ۳۷ وڻدا سي ايمان سين ڪمڙو جنين واتِ *
- ۳۸ تڏهين ماڙهو مڪي شهر جا مڙڻو ميڙا ڪن
- ۳۹ تهنو ڪجڙو قيس ڪهي اچڻو ائن چون
- ۴۰ ڪو چوي پئس جن جڻي مين ڪو چئي عقل پهرئوس
- ۴۱ پڇهي پڙهئا پنڌتا ڪو دارو دوا ڪرئوس
- ۴۲ ماڙهن چيو مانس ڪهي تا تون پان پڇهنيس
- ۴۳ جيڪا هوئس هين مين تان سا گال سڏيس *
- ۴۴ تڏهين ماءُ پڇهي ڪهي مڃني ڪهڙي لڳي ڪيناءُ
- ۴۵ جا تنهن جي من مين سا مون گال سڏاءُ
- ۴۶ تڏهين مڃني چيو ماءُ ڪهي ليلي لائي لڇهان
- ۴۷ پسن ڪارن / پرئن / جي پاندهي پهي پڇهان / پرئي
- ۴۸ ڪو مسافر مصر جو ويٺو ٿت هو
- ۴۹ ماءُ وٽان ڪهي مڃني ڪوٺهي تنهن چيو
- ۵۰ چي آهي مصر شام مين ليلي لال ڪنار
- ۵۱ سونه سمانگر سندرِي عاقل عقليدار
- ۵۰ هرن اکهن هنجري ڪنن ڪول جي ڪار

پنڈت خان پڑھان having inquired from a learned Pandit make him
some medicine and remedy

مراقبہ m. Observation;

۱۶ الْعِشْقُ نَارُ اللَّهِ إِذَا وَقَعَ فِي قُلُوبِ الْعَارِفِينَ

يَحْرِقُ مَا سِوَ اللَّهِ أَصْلُ أَهِي اِيٲَن ۞

۱۷ مَشْغُولُ / مُرَاقِبِي / مِين وِيتْهُو جَانْ هُو

۱۸ مُشَاهِدُو مَحْبُوبِن سِين تَنَهَن كَهِي تَتِ تَهْنُو

۱۹ هَكَزُو دَمُ حَبِيبُ أَوْ وَبِهِي وَتِ جَنَهَن

۲۰ رَهِي نَه هُوشُ هِين مِين عَقْلُ كَهِي تَنَهَن

۲۱ مَحْبُوبُ وَتَانْ مَجْنِي جَدِهِي سُو وَتُو

۲۲ عَقْلُ أَنْ عَاشِقُ جُو كَرِي نَارُ نَتُو

۲۳ تَدِهِي قَيْسَ قَرِيبَ كَهِي أَتْهِي اِيٲَن چِيُو :

۲۴ كَدِهِي پَسَنْدَسِ تُو كَهِي جَنَهَن مُون تَنَهَن جِي تَاتِ

۲۵ تَانْ چِي مُون كَهِي پَسَنْدِيْن نِنْدَر مِين پَر سُتِي اَدَه رَاتِ ۞

۲۶ كَنَا فِرَاقَ فَاضِلُ چِي تَهْنُو سُو بي هُوشُ

۲۷ وَرِي پِنْدُو وَجَدَ مِين كَرِي جُوشُ خُرُوشُ

۲۸ مَاخُولِيَا مَجْنِي كَهِي كِنُو خُوشِ خِيَالُ

۲۹ لَيْلَا كَارِنِ لُجْهَنْدُو بَهُونِي سُو بي حَالُ

۳۰ نَه كَا سَارَ سَرِيرَ مِين نَه كَا رَاتِ نَه دِيْنَه

۳۱ چِي سُو / پَرِيٲِي / لِي آتِي تَهْنُو اِيٲَن / پَرِيٲِي

۳۲ لَيْلَا نَالُو رَاتِ جُو مَنَجْهَ عَرَبِي وَائِي

۳۳ ۞ لَيْلَا نَالُو نَارِ جُو جَا قَاضِي قَمَرِ دَهِي

SINDHI POETRY.

I.

MAG'NŌ Ē LAILA.

۱. مَحْمُودَانِي مَجْنِي وَيْتَهِي دُورِ كُتُو
۲. وَنَحْنُ اقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ اَتِي جَانِ آيُو
۳. مَعَنَا لَكِيسِ دِلِ سِينِ فِكْرَ مَنَجِهِي پِئُو
۴. سُنِينْدَهِي سِرَهُو تِهِيُو خَبَرِ اِيَّيْ خُوشَحَالُ
۵. سَاهَ رَگِنَتُونِ اوڌَرُو وَاحِدَ جُو وَصَالُ
۶. اُتِهِي آيُو اُسْتَادَ ثَانَهَ اُبهي عَرَضُ چِيَانَسِ
۷. آيَتِ اِيَّيْ اَوَّلَ كَنَّا پَتِهِي سُنَايَانَسِ
۸. تَابِعَ كهي تَوَجُّهُ كَرِي شُغْلُ كُتُو سُنَاءُ
۹. اُتِهِي طَلَبَ تَوَحِيدَ جِي جَا اَنُونِ كَرِيَانِ كَاءُ
۱۰. تَدِهِيَن مَرشدَ كُتُو مَرِيدَ كهي اُتِهِيَن اَرشَادُ
۱۱. لَا مَقْصُودَ فِي الدَّارِينِ اِلَّا هُوَ تِهِيُو شُغْلَ سِينِ شَادُ
۱۲. كَسَرَتَ كَرِي قَلْبَ سِينِ رُوِي رَاتُوڌِينَهَ
۱۳. پِئُو آهي پُورَ مِينِ چَرَهِيُو مَتِهِي چِينَهَ
۱۴. اَكِهِنِ اَرَتُو لايُو كَرِ وَاَسِي وَسَنِ مِينَهَ
۱۵. جُو وَسَانِ وِئُو پَنَهِنِ جِي تَنَهِنِ سِينِ كَبُو كَنَنِ

V. 2. compare *th. Abin* V, 12.

SINDHI POETRY.

مختصر سندی شاعری

مختصر سندی شاعری

۱. لا مقصود فی تعاریفی الا هو تہاؤ شعل سہو صہ

۲. آہی لگیں ہر جہت ہر طرف ہر

۳. سہیلدہن سہو تہاؤ شعل سہو صہ

۴. سہا رگتوں رگتوں واحد جو

۵. آہی آہی آہی آہی آہی آہی

۶. آہی آہی آہی آہی آہی آہی

۷. آہی آہی آہی آہی آہی آہی

۸. آہی آہی آہی آہی آہی آہی

۹. آہی آہی آہی آہی آہی آہی

۱۰. لا مقصود فی تعاریفی الا هو تہاؤ شعل سہو صہ

۱۱. کسرت کسرت کسرت کسرت کسرت کسرت

۱۲. آہی آہی آہی آہی آہی آہی

۱۳. آہی آہی آہی آہی آہی آہی

۱۴. آہی آہی آہی آہی آہی آہی

بَدَ هَانَسِ ۞ پھوڑاڻھن سَانُ پُڻھي تي ٿھونگرا سوين کيَانَسِ .
 اَرْتھُ ھن گَالِ جو ھي آھي تہ جيڪو وکھ آجائي وڃھندو اُن
 کھي اھڙي پر اُپتِ ملندي ۞ تڏھين پَنَسِ چيس تہ اي پُتر تو
 کھي سماءُ نہ آھي پر نچن ۞ گاؤن جي کھي سرھو تھو ڪري
 ۞ مَن کھي گنتي کھان تھو چھڻي ۞ ايھين چئي جيئن تھي
 مچئو تہ پير اُن جو ڪنھن تھڙي منجھ اٿڪئو ۞ اکھڙي پئو . دلو
 ڪري بھڃي پيس جيڪا ھوندِ ھيس سا سبھ اڏامي ويس ٿھو
 ولھو تھي پڌن لڳو ۞

پي ڪا سرهائي ڪريون . تڏهين پي چيس ته هي جوڳ ناهي
 ته چوري ڪري پوءِ دارون پئون . تڏهين هن ورائي مين چيس
 ته اي ابوجهه ڏٺ تون دارو جو سواڻ نه ڄاڻين پر هائي چيڪر تون
 پئين ته ڏسندڀن ته هئون ۽ بُت سرهو ۽ سگهه ڏاڏهي تهيندئي *
 هو نه منجي هليو وئو . هن پئي دارون پي ڏهرو ڪري ۽ ڪهيو
 ته هي راڳ ڪيائين تڏهين اهي گهر جا دهني سندس راڳ جي
 سرتي اُتھي چها ڏسن ته چور دهائيل گهر جيون مڙيئي وٽهون
 مڙي هڙ بندهي دارون پي ڪهيو ته هي ارڻن جان تهو نجي ۽
 راڳ ۽ تاري جو هل مچايو اتهس ۽ لهر ڪهيائي جي سرس
 جي گهر تي ڪاهئو آهي تڏهين مڙني ماڙهن پاڙي ويڙهي جي
 سان گڏجي ورتائون ۽ جو لنگ چوريو سو بهگائونس
 ۽ بندهي دڳي دار ڪوٽه جي ڪهي ڏنائون ۽ اهو جهل
 منجهه جهليو * هن ڪال جو آرتھ هي آهي ته چيڪو آجوڳ
 آجايو ڪم ڪندو سو اهڙو پورهيو لهندو * تڏهين گڏه چيس ته تون
 رهائو سنڀ ۽ پٽ جو آهين ۽ تو ڪهي راڳ جي سواڻ جي ڪا
 سده نه آهي انون راڳ ڪرن ڪهان مورھين نه رهندس انجا
 گچي راڳ ڪرن لاءِ ڌرگهي ڪيائين ته هرن بهجي وئو ۽ ان جي
 هينگن تي آرائي جاگيو ۽ هوري هوري وڻجي گهٽ گڏه جا
 سوگها ڪري جهليانس ۽ تلهو نوز گچي مين بندهي ون سان

جَانِي بُجھِي چھا ڪان ڪم تھو ڪرين مٿان ھرن ۽ گڏھ جان پوءِ
 موٽي ارمان ۽ ڪرين ۽ تڏھين پنس پڇس تہ ڪال اُن جي ڪڏن
 هُئي؟ تڏھين اُن چيو تہ هڪڙي ھرن ۽ گڏھ جي پاڻ مَنجھ ڀريت
 هُئي پوءِ رات جو بئي گڏجي ڪنھن ماڙھو جي باغ ۾ مين وڻجي
 گل پھل ساوڻ ڪھائي ويندا هئا. اهڙي رات هڪڙي چانڌروڪي
 ھرن ۽ گڏھ باغ ۾ مين آبي پھل پڻ ڪھائي پنھن جيون ڪُھيون
 بھري ٿمٽار ڪٺائون ۽ تڏھين گڏھ سرھائي مين آبي ھرن ڪھي
 چون لڳو تہ گھڻا ڏينھ تهئا آھن اچ تہ اچ پاڻ مين گڏجي راڱ
 ڪريون. تڏھين ھرن ورندي مَنجھ چيس تہ ھن وير راڱ ڪرڻ
 چڻگو ناھي پر رڳو چھڻو چھا لاءِ تہ اسين ڏينھاري ھن جي
 چوري تها ڪريون جيڪڏھين راڱ ڪنداسون تڏھين راڱ جي سر
 تي دھنيس جاڳي ليکھو ساري چمار جو وڻھندو جڻين چور
 ليکھو ڏنو ۽ گڏھ پڇس تہ اُن جي ڪال ڪڏن آھي ۽ تڏھين ھرن
 چيو تہ ٻہ چور هئا سي پاڻ مين گڏجي ڏينھاري وڻجي چوري
 ڪري وراھي وڻھندا هئا سدائين ڪم اُن ۾ ٻنھي جو اِيھين هو پوءِ
 اوچتوئي رات هڪڙي ٻنھي پاڻ مين گڏجي ڪنھن جي گھر
 مَنجھ وڻجي گھڙيا ۽ مڙياڻي هوند اُن جي ڪھني بھريون ٻنڌھي
 سنبھريل تهئا تڏھين چھا ڏسن تہ ڏنڪ دارو جو بھريل ڪڏن ڪر
 دھريو آھي تڏھين هڪڙي چور بي ڪھي چيو تہ اچ تہ اچ دارون

پريون ٻيلن ۽ اٽالي سان اٽاهين اچي ڪهڻن پٽن راڳ روپ
 نچن مين سرهيون آهن ۽ ان پنهن جي هردي مين گنتي ڪري
 چون لگو ته انون اچ اچرج هي ڏسان ۽ گچ وٺڻ جي پنڃاڻا ڀرن
 ان ڪهي گچ جيترو ڪهڻن پٽن ڏنو هو ڪهائي پي سرهو تهڻو ۽
 هردي مين چيائين ته مون ڏيند ڪهنا ڪاٿيا اٿم هائي انون گچ
 ڏيند هن ڀرن جي ٻيلپ منجه رهان . تڏهين ان ڪهي
 پاڇيائي سان عرض ڪري پاڻ ٻيلپ مين ڏنان ۽ ڪهڻن ڏينهن
 ڪهان پوء ڪنهن ٿاڻي هرديس منجه سار تهي تڏهين ڀرن ڪهي
 عرض ڪيائين . ڀرن چڱس ته هائي بدران پوري جي تون
 جيڪي گهرندين سو اسين تو ڪهي ڏينديونسين ۽ تڏهين هن
 دلو حڪمت جو ان ڪهان گهرڻو نيٺه دلو ۽ ان جي حڪمت
 هن وڃن وڃا سان ان ڪهي ڏنو ته جنهن وٺڻ دلو بهگئي
 ان ٿاڻي سبه هوند اڏامي ويندي نسوري ان جي رڪه ڪج ۽
 پوء ان هن دلي ڪهي ڪهني پنهن جي گهر آيو ته چها ڏسي جو
 ٻار ٻچا جوڻس پٽن منگن مين رات ڏيند پهرن تها ان ڪهي
 گڏ ڪري دلي جي حڪمت سان هوند وارو تهڻو جڏهين دهن جي
 پور مين هٽيلو تهڻو ۽ ڏيند هڪڙي دارون پي ڪهيو تهي دلي
 ڪهي ڪهي تي ڪهني نچن لگو تڏهين پٿرهنس وڃا جي واٽ
 ڪهان چون لگس ته جڏهين ڪو ڪم ٻچهڙو ڄاڻين تهو تڏهين

وراني ايهين ڌني تہ وات تي بيهي ڏاڏهڻان ٿري هوکا کري چو
 پوءِ جي دهنيس کو نہ نکھتو تہ تنهان پوءِ توان تي حلال
 آهي ۽ مڙسهنس هي گال بڙدي چيس چنگو تہ ايهين کري زال
 گهر جي ٻاهر وڃي هوکا کري نالو روکڙ جو هوڙان وردانين جيئڻ
 تہ ماڙهن نالو روکڙ جو دهاران هوکي جي پئو کو نہ بدھو هن لاءِ
 کڻس کنهين کي نہ پڇھو ۽ ان تهگپائي سان نائي کهي کهي
 موٽي گهر پنهن جي وڃي مڙسهنس کهي ساري سده ڏيئي
 روکڙ کهي پنهن جي هوند سان گڏي دهر يانين ۽ اوچتوئي انهن
 رات چور مڪريل مڪر سان پرڏيهي جيئڻ ان جي جهنگي منجه
 وڃي سار ساري سبهائي هوند کهي وٺو ۽ جڏهين ڏٺو سج جو
 اُٻه مين بڙيو آهي ننڌر مان اُتھئا تڏهين مڙيوئي دهن جو دھريو
 هائون دھاران دھوڙ بهوني جي پئو کين ڏسن مين نہ آين ۽
 تڏهين لولڙت کري روڻ لگا ۽ ارتھ هن گال جو هي آهي تہ
 هوند پراڻي دهن پنهن جو تهي نئي ۽

VIII.

EASILY GAINED, EASILY LOST.

هيڪڙو ماڙهون پورهيت پورهتو کاتهن وکنن جو ڪندو هو. اهڙيئي
 کنهن ڏينهاڙي جهنگ منجه کاتهن لاءِ وٺو چها ڏسي تہ چار

سَرهائيَ سانَ ڪهاڻيَ ويئي ۽ ڏينهاڙيَ ڪڏنَ جيَ مارنَ مينَ وريَ
 رُنيهيلَ هئيَ ۽ تنهنَ لڳيَ هيَ چوڻيَ تهيَ آهيَ تہ جيڪو بڻنَ
 جيَ گالھ تيَ ويساھُ ڪندو ۽ پنهنَ جيَ وڃا تيَ ڪرتَ نہ ڪندو
 تنهنَ کهيَ بيلنَ جھڙيَ نبھاڳائيَ تھيندي ۽

VII.

CUNNING OF A WOMAN.

ڪنھينَ ٿاڻيَ منجھ ڪو ماڙھونَ ھو پوءِ ڏينھ ھيڪڙيَ اُچرجَ
 ڏسڻَ لاءِ ڪاڏھينَ گھمنَ وٺو تہ اوچتوئيَ ھميانيَ روڪڙ جيَ ھتھ
 لڳيسَ ۽ ھيڏيَ ھوڏيَ ٺھاريَ اُڀجھ جيَ ڪونٽلَ تيَ چڙهيَ اُنَ
 روڪڙ کهيَ ڪھنيَ گھر آيو ۽ ڪھنيَ سرھائيَ سانَ جوڻسَ کهيَ
 چيائينَ تہ ھيَ ھوندِ پھرَ جڻنَ جوَ اسانَ تيَ . رھندو ناھيَ تنھنَ
 کهيَ مورھينَ جھڳيَ منجھ رکھنَ جوڳ ناھيَ . ھنَ ھوندِ جيَ
 ھميانيَ کهيَ ڪھنيَ گوڙھ مينَ وڻجيَ پُچھيَ جيَ ڪنھنَ جيَ
 ھجيَ دھنيسَ کهيَ ڏيئيَ اچُ ۽ زالَ سيانيَ پروڙو تہ مڙسَمَ ماڳھينَ
 ھيٽرو دھنَ کيَ نہ رکھندو سا روڪڙ کهيَ ڪھنيَ جھڳيَ ڪھانَ ٻاھرَ
 وڻجيَ پنھنَ جيَ اڙدھ مينَ گنتيَ ڪريَ وٽسَ آئيَ ۽ چيائينَ تہ
 مونَ گوڙھ منجھ پُچھڻو تہ ھيَ روڪڙ حنھنَ جيَ ھجيَ سو وڻھي
 نيٽھ دھنيسَ ڪو نہ تھڻو . تدھينَ قاضيَ وٽ وڻجيَ پُچھم . قاضيَ

وَنَجِي پَنُون ۽ هڪ ٻئي جي واهر سان ماري منجائينديونسين ۽
 جيڪڏهن انن ڪنئون ماريو تڏهن پڻ ڪهڻو اسانهن جو آهي
 جهڙو نالو وڌو تهيندو ۽ نانو نڪرندو ۽ تڏهن بي بلي ورائي
 مين چيس ته مورهن ائين ناهي جهڙو اگني ٻڌو ڪڙم جو مري
 وڻو سو ٻڌه ۽ سرت وارو هو پوءِ انهن هن گال جي رتھ نه ڪي ۽
 تن مڙني بي وس تهي پنهن جو ساه ۽ پياري ڄمار ڏنائون
 تنهن مين اسان ڪهي پڻ اهو جوڳو آهي ته ان حاج ڪهي
 منڏهونين ويجهو نه وڃون ۽ پوءِ ان پڻ پنهن جي واٽ وڙهي
 پنهن جي ماڳ مين شوڪارا ڪرن ۽ تهدها ساه ڪهن لڳي ۽
 اهڙي ته اها بلي جنهن ڏهراي تهي ڪي سا مري ويئي
 جڏهن ڪنڪ ان جي مرڻ جي ان جي ڪن تي رسي تڏهن
 هته ارمان جو گوڏن تي هني چون لڳي ته به چنيون پاڻ مين
 رهيون هيونسي سا ورو جي واهر مري ويئي تنهن منجهه ائين
 چنگو آهي ته انون هيڪل ونجي منجهن پوان پوءِ جنهن ڪهي
 ڌاتر ڌاريڻدو سو ڪهڻدو سا سائني ڪهي ساريڻدي ڌڪندي
 پهرندي ڌرجندي هوري هوري ڪڏن جي منڏلي مين ونجي گاڏر
 متهي ڪري ماعو ڪٽائين تڏهن ڪٿا ساري منڏلي جي دهڪ
 جهڙي بهجي وٺا ۽ جنهن گيدي بلي هوڪاريو هو سو پڻ بهجي
 وڻو ۽ بلي ڌاتار ڪهي شڪر ڪري ڪڏن منجهان جيترا ڪيترا

پَان مِين پَه پَرِيَانُ كَرِي ائين وچن وَاچَا كُئَانُون تَه اچُ كَهَان
 پَوءُ گا بِلِي كَنهين كُئي كهي نه وَتَهي ۽ كَنهين جو نالو نه گَنهِي
 هِن لاءِ تَه چيڪڏهين گائي بِلِي كَنهين كُئي جو نالو وَتَهَندي ۽
 اها گالِ گَن جو بادِشاهُ بَندهندو تَه اُن تي بچَهه ڪري پاڙون
 پَتِيندَس ۽ اِن چَانڪ تان چڙي جهيڙو جهيڙو تهيئندو پَوءُ
 ڪلادارن سان سامهون ڪرڻ چَنگُو نه آهي . هِن پنهن جي وچن
 وَاچا تي گَنده بدهائون * هِن پَر تي ڪيترا ڏينها نبرتا تَه بِلن
 مَنجَهه ڏُٺار پيئي ڏهاڙي ڏهاڙي بليون مرن لگيون هِن لاءِ تَه ڪهاڇُ
 اُنن جو ۽ سندن سرهائي مِين ڏُڪار پئو * اِن پَر مڙي بليون
 مري پاڇهي ساري گوتَهه مَنجَهه به بليون بچون * تڏهين هڪڙي
 مَنجَهانن پنهن جي من مِين گَنتي ڪري چيائين تَه چيڪڏهين
 هي هوندو تَه نيتهه اسي پُن بئي مري وينديونسي تنهين مَنجَهه
 ائين چَنگُو آهي تَه پان مِين پَرِيَانُ پَه ڪري وَڃي گَن مِين پئون
 پَوءُ چيڪڏهين اسان گَن بهڄايو ۽ جي اُنن اسان ڪهي ماريو
 تان پُن پني پرين سو بهه اسانهن جي تهيئندي * هي گالِ سوچي
 هڪڙي بي وَتِ ويي ۽ پنهن جي هردي جو گُجَهه اگيانس
 هاريائين ۽ هارُ حالِ پروڙ جو مهندانس چهنِي چيائين تَه چيڪڏهين
 ليلهرائي ڪبي تان پُن کالِ ڪي نه جهڏيندوسين جئين پيون بليون
 ميون تئين اسي پُن مرنديونسي تڏهين مِين ائين موچارو تَه مينن

سَنَبِهُنَّوْنَ مَانِئُون ۝ بُوڙ پُلاو مَازْهُون تها کهاڻن ۝ اَهڙو گِراَه
 کڏهين ڪو نه کهاڏهو آهيم تنهين منجه هائي ائين چنگو آهي ته
 آنون ڪنهن مازهو هوندواري جي گهر منجه ونجي اُني جي
 کهاج منجهان ڪين چورائي کهاڻي سواڻ وڻهان ۝ اُن جي سرهائي
 مين سُڪه گرڻان چها لاءِ ته سُڪهي پلڪ ڏکهي چمار کهان
 چنگي آهي ۝ پوءِ ڪنهن جي گهر منجه ونجي اُن جي کهنن
 مان ڪي چورائي کهاڏهانين ۝ پُنجانا ڏهرو جي وري پنهن جي
 من مين چيائين ته جيڪر هائي دارون پُن پي ڏسان ۝ اُن جو
 سواڻ چڪهان ته ڪهڙي پر جو آهي ۝ پوءِ اهڙيئي مٺ سري جو
 هته آيس اُن منجهان جان پيتائين ته پَنڊيهي مٽي مٽهي مين
 آيس ۝ ڪهيو تهئو ۝ تڏهين چون لگو ته گيدي پلو کاتهي گيدي
 پلو کاتهي ۝ پوءِ هي هونگار اُن جي بڻن کڻن جي ڪن مين
 پهتي تڏهين مڙي کڻا ساري گوڻه جا وڻس آيا ۝ اچي اُن جو
 سلام ڪيائون ۝ چيائون ته شڪر خدائ جو ۝ وڏي پاڇه اُن جي
 ته جو آسان مين هي سورة سامانو ۝ پنهن جي گچي منجه
 دهاگو پيلٽپ جو بندهي چيله نون جي ڏاڏهي ڪري رات
 ڏينھ سندس ڪم منجه جتا رهئا ۝ اُن کڻي کهي دارون ۝
 بهاتوبهات جا کهاج مازهن جي گهرن مان ڏيهاري چوري ڪري
 اُن کهي آئي ڏيندا ها ۝ جڏهين هي گال پلن بڏهي تڏهين

آهي آوان هي مينه ڪٽهان آندي آهي؟ تڏهين ان بهائي ان
 جي سڃاڻن تي اچڻ ڪري پڇهائڻس ته تنهن جي مينه ڪڏهين
 ويئي آهي ڳال پوري ڪج. تڏهين جنهن ڏينه ان جي وجه
 پائي مين ويئي هئي اهو ڏينه. ۽ تاريخ وار ۽ مهينو وره ساري ڳال
 ڪري سڏايائڻس. تڏهين هو ماڙهو ڪڏا ڏراو دهني جي ڌڙچندڙ
 ۽ وٽه پرائي ڪهان به چندڙ سو پنهن جي هردي منجهه ويچار
 ڪري چئائڻس ته سچ اها وجه تنهن جي مون کي هڪڙي پر
 هته لڳي ۽ هي مڙي مينهون منجهائڻس تهئون آهن سي پنهن
 جنون وٽه. تڏهين ان هن جي سڃاڻي ڏسي به مينهون ان
 کي ڏنائين ۽ پئون سبهيئي ڪاهي وٺو جڏهين مينهون دهني
 وٽهي وٺو تڏهين جي ڪٿا انن جي جهن اڪهر ڪهائڻ لاءِ
 گڏ تهئا ها ڳوڪان ڪري ڪي مري ۽ ڪي بهجي وٺا. هن ڳال
 جو فائدو هي آهي ته جيڪو سولي گراه تي سندرؤ ٻڌهندو ۽
 دڪت پورهي جي ڪڏا به چندو ان جو حال هن کتن جان تهيندو.

VI.

THE DRUNKEN BOASTING MOUSE.

ڪنهن ٽائي ڳوٺه هڪڙي منجهه ڪئي هڪڙي پنهن جي هردي
 مين ويچار ڪري چيائين ته انون ساري چمار تهو سنان جو

مورهين ڪهڙهن جو پنهن جي ڪهڙي مين نه گڏيندس پر جيڪي
 ڪهڙي ۽ آڪهر تهيندو سو انون پرڏيهن ڪهي دهني جي نالي تي
 ڏيندس پر جيڪي مڪهن تهيندو ان مان چاريندڙن ڪهي پورهيو
 ڏيندس ۽ نيٺه انهن پر ان مينه منجهان گچچيتريون مينهيون
 تهئون جهن آڪهر انن جو ڪهڙي ڪو نه سگهندو هو ۽ تڏهين
 وتهان جي پاسي منجه ڪهڙان ڪهڙي انن منجه وجهندو هو اهڙي
 وڌيت تي ڪتا ڪيترا سدهه وارا تهڙي ان جي ڪهڙن لاءِ اچي گڏ
 تهڙا ۽ اتي وڌي ويامي اپار تهڙا ۽ رات ڏينه سولي ڪهاڇ تي
 سرهائي ڪهڙي ڪندا ها ۽ چوندا ها

ته ڪهڙون اچ جو ڪڏهين اهڙو ڪو نه هئو ۽

انهن تي ڏينه ڪيترا نبرڙا ته اوچتوئي اهو بهاگيو جنهن جي
 مينهن جي وجهه هئي سو گهمنديئي اچي ان ماڳ مين پرڏيهن
 وانگر ٽڪڻو پوءِ بهاگي ان هنده جي گچ ڪهڙي ۽ ماني ڪهڙن لاءِ
 ڏنيس جيئن ته هي پر ان جي گهڻن ڏيهڙن ڪهان هئي ته جيڪو
 پرڏيهي جو ان جي وتهان منجه ونجي ٽڪندو هو تنهن ڪهي
 اهو ماني ۽ ڪهڙي ڏيندو هو ان ڪري هن ڪهي پڻ ماني ۽ ڪهڙي
 ڏنائين ۽ پوءِ جڏهين ان ماني ۽ ڪهڙي ڪهاڊهو تڏهين ڪهڙي پنهن
 جي مينهن جو سنجائي ان بهاگي ڪهي چيائين ته انون چانان
 تهو ۽ ٿهڪ بهانيان تهو ته هي ڪهڙي منهن جن مينهن جو

CONSCIENTIOUSNESS OF A SINDHI.

ڪنھين ٿاڻي منجه ڪو ماڙهو درياءَ جي ڪپ تي پنهن جي
 بهاگ سان مينهنون وڻهي ويٺو هو ۽ پوءِ اهڙيئي ڏيند هڪڙي
 سنڌيس مينهنون وڻجي درياءَ منجه گهريون . اوچتيئي ڪا ميند منجهن
 ڏهڪل هئي سا اتي وٺائي وڃه چيائين ۽ پوءِ دهن جي گهر
 سان ان وڃه ڪهي وه پاني جو گهلي ڪنهن ڏورائي ڏيه ڏي
 ڪهي وٺو ۽ ان ڪهي ڪنهن کڙجه ٻيٽ جي مين اڇلائين
 پوءِ اهڙيئي اتي پڻ ڪو بهاگيو ميهار دهن مينهن جو وٺيو
 ويٺو هو سو جان اچي ته چها ڏسي ته وڃه هڪڙي بگي
 پاني جي ڪنڌي تي ويٺي آهي ۽ تڏهين اتي پنهن جي
 هردي منجه ويچار ڪري چيائين ته هي وڃه چنيل منهن جي
 مينهن جي نه آهي پر جيڪڏهين هائي انون هن ڪهي هتري
 جهڏيندس ته ڪو مرون اچي ڪهايندس ان ڪهان ائين چنگو
 آهي ته هن ڪهي پنهن جي وتهان ڏي وڻهي وڻجائس ۽ ڪنھين
 ڏوھل سٺا مينه تي ميڙيانس ته نڀجي وڏي تهيندي پوءِ جي
 ڪنھين اچي سڻجائس ته ان ڪهي انون ڏيندس ۽ انھين پر
 اها وڃه نڀجي ساماني ۽ ڪو واهرو دهنيس ڪو نه تهو تڏهين
 ان بهاگي ميهار پنهن جي من منجه ساڪه ڪري چيائين ته

ۛ جيتوڻي تہ اڪٽان پُٺان گولا گهڻي ڪٽائين تہ پڻ سنڪٽن جو
سڪ نہ ملڻس دانھون ڪرڻ لڳو ۛ چيائين

جي سنڪٽي مون سان هئا سي نہ ڄاڻان تہ ڪيڏانهن وٺا ۛ
پر پر ڪهڙو حال هو جو مون ڪهان دھار تھڻا ۛ

پوءِ اُنن جي ڪر لهن لاءِ وٺو ۛ گهڻي وير جي پُڻڄاڻا تہ
هڪلائي دھني هٽائين بھنگي جي ڪنڌ مان ٻاهر آيو ۛ ان جي
اُونائي جي گھڻائي ۛ ڏکار جي ٺيھاڱ ۛ مھانگائي تي سدھ
لھي گھڻي مونجھ سان گھر ٿي وٺو تہ پنھن جي سٽھي جي
سانڌھ مين رڻبھجي ۛ جڏھين گھر پھتو تڏھين هڪڙو دانو ان
جو نہ ڏٺھائين ۛ اُن پر ڪهان بھانڌي مين آيو ايترو ڪھاڄ تہ
هڪڙي رات جو ڪھاڊھو تھڻيس اُڀرڻ نہ هو سنديس سگھ گھڻي
مونجھ جي هتھ سان ساھ جي ڪوڊ ڪھي پھاڙن لڳو ۛ ٻاٽار
جو مٽھو ايترو بھوني تي هيائين تہ سندس منڇ منجھڻو ۛ لڏ
جي هاڻي ڪهان پھتائي ۛ اڀلائي جي ڪن مين پئو ۛ هن پھاڳي
جو ڪن اھو آھي تہ آوت پٽاندر جاوت ڪرڻ گھرجي ۛ

ھندھ ڪٿو جنھن پان ڪهي ان گھر جو دھني ۽ ان بهانڌي
 جو آڱو ڪٺو ٿي سٽو پٽو هو ۽ ٻڌن ڪٿن هٻڇهه ۽ لوبه جي
 گھنائن ڪهان ٿهڪاءُ گوتهائي جي پير جو ۽ ڪهڙڪو اچن وڃن
 جو پانھن جي مٽهي تي نه ٿي ٻڌو ۽ ان مان هڪڙي ڪٿي
 تڪهي سرتواري ان حال ڪهي پروڙي ڪر لهن لاءِ ڇهت تي
 چڙهي ٻر جي پاسي ڪهان اهو اهڙوئي حال ڏٺهائين ۽ سگهو
 هيٺه لهي ۽ ان حال جي سده سنگتن ڪهي ڏيئي پان ڪهي
 ٻر ڪهون ٻاهر اڇهائين ۽ اهي مڙيئي ٻاهر جي ڪنڌ مين وٺا
 ۽ اڇها ڪنڌر ڪهي هيڪو ڇهڻائون ۽

مڙيئي سنگتي تنهن جا مٽهي ڪوڙن لاءِ آنهين
 گراهه کان سيندها تنهن جا هوندا
 جڏهين تنهن جو دهن گهٽجي
 تڏهين ان جي پريت پڻ گهٽجي ٿي
 جهڻو تنهن جو پنهن جي ڪهڙي ڪري تها گولين ۽
 هيٺن ٿهوگن سنگتن جي مڙ ڪهي
 جهنن چنڪو آهي سنجانپ ڪهان ۽

ٻي ڏينھ ڪٿي پنھن جو مٽھو سڪھ جي وهائي تان ڪھني
 جيترو ڪيترو سڄي ڪھبي نھارائين ڀرن مان ڪو نه ڪو ڏٺھائين

کهي ٿولاءِ وڌيڻو هو ۽ باهه بکھ جي اُرهه چيري سڙيلن ٿيلن
 جي مين ٻري هئي ۽ سڀڪنهن پاسي ماني لاءِ ساهه تهي ڏنائون
 ۽ ڪنهن وٿر نه تهي ڪٿو ۽ مڙني پارين گهر جون وٿون ڪهاڇ
 کان وڪڻيائون تهي ۽ ڪنهن نه تهي ورتئون ۽

جنهن کهي ماني جي ڏسن جي سڪ هئي تهي ||
 تنهن ٽڪي سڄ جي اُبهه تي ڏتھي تهي ||
 تهئو جڳ انهن سوتھائي ڪهون هين ٿهل ||
 بکھيل رڙندڙ ۽ ڏهرامو ڏاڏهي دل ۽

کڻي هٿيلي وڇهانو لاءِ ۽ رجهه جو پڪهڙي نه ڏکار وڙهه جي
 ڪهان سده رڪهڻائين نه ان جي اونائي ڪهان سماءُ پاتائين ۽
 گچ جيترن ڏينهن ڪهان پوءِ جڏهين گوڻهائي کهي اوکھپ ساهه
 تي ۽ کاتي هڏن تي پهتي تڏهين در بهانڏي جو پٽي ڏتھائين
 ته جهڻو گهڻو ان ان مين تهئو آهي تڏهين شوڪارو تهڊهو هين
 ڪوسي مان ڪڏهڻائين ۽ آجائي وڃن ان جي تي جهجهي دانھ
 ڪري پاڻ کهي چيائين ته گهوڙا گهوڙا ڪرڻ انهي ڪم مين ڪنهن
 جو بلو تهئو ناهي ڏاهپ جي ريت ناهي هائي ان جي پاڇي
 کهي جا هن گهر مين آهي ميڙي بي هنده نڏن چنگو آهي ۽
 پوءِ گوڻهائو ان تهوڙي ان جي سورن منجهه رنجهڻ تهئو ۽ انهي

وهندڙ تهئا ۽ ڪٿي ڏٺو ته اهو ٻول ته آسمان منجهه اوان جي
 تون آهي پورو تهئو ۽ هن نعمت ڏسن ڪهان پوءِ جوگو شڪر
 منجائين ۽ اُنن املانڪن جي پڙپن ڪهان گهنو دهن ميڙڻائين ۽
 قاروني هته ۽ فرعوني چپ سڙڻائين ۽ تهوري وپر ڪهان پوءِ اُن
 پاڙي جي ڪڏن هن گال جي سده لهي اُن جي پيلڻي
 مين ٿهل جي چيل ڪهي بدهانون ۽ ڪهادهي جا سنگتي ۽ پيالي
 جا ساتهي سانس تهئا ۽ پانهن جي ريت وانگر چت بدهانون
 ۽ اُن جي چاهه هين ۽ سده طبه جي دهاران کا گال نه
 چيانون ته ۽ وات اُن جي واکهان ۽ سارهه ۽ تهوري ۽ دعا
 جي سوائي نه اڻٽانئون ته ۽ اُن پڻ چڙهي وانگر جبهه سان
 بڻاڪ ۽ هته سان لٽ پٽائين هن پور ڪهي ڪري ته انهن
 گهر جي اُن جي پڇائي نه تهيندي ۽ سدائين گينهون انهن
 پر منجهان هاريل ۽ هندڙ هوندا ۽ ڏينهاڻي جهجهو بهانگو اُن
 مان سنگن کان خرچائين ته ۽ نيٺهه جي گنتي نه ڪري
 آڇوڪي په ڪهان سبهانڪو ويچار نه ڪنائين ته ۽
 آءِ اي واڻيندڙ ته آڇ دارون پئون ۥ سبهه ڪهي ڪنهن ڏٺو
 نه آهي ۽

اُن ڏينهن مين ته ڪٿا اُن نوپڪي ڪنڌ مين اند سان رنهيل
 هئا تڏهين ڏکار ۽ اُن جي آڪرائي جي گهنائي ڪهان ماڙهن

اُنن چئني ڪهي ڪهائي وئو ۽ ايتري آڪهائي چئي بيٺال چيو
 اي راجا اُنن چئني مڀن ڪهڙو وڏو مورڪه هئو؟ راجا چيو ته
 جنهن هن ڪهي جئارڻو سو وڏو مورڪه هئو ۽ ائين چيو آتھس
 ته ري ٻڌه وڌيا ڪنهن ڪم جي نه آهي پر وڌيا ڪهان ٻڌه
 چنگي ۽ ري ٻڌه هن پر ته مرن جيئن شينھ جا جئارڻوارا مئا ۽

IV.

THE PRODIGAL MOUSE.

چيو آتھن ته ڪنهن گوڙهائي ڪين قدر ان جو سمر لاءِ بهانڌي
 مڀن رکھڻو هئو ۽ ڪهاپ جا در پورڻل ڪٿائين ته جڏهين گهني
 گهرج ۽ جهجهي اوکھپ تهيندي تڏهين آئون ان مان فائدو
 وٺندس ۽ اوچتوئي ڪئي هڪڙي جنهن لوبھ جي گهٽائي ڪهان
 گهرڻو ته ڇنڌر جي ٻار مان ان چورائي ۽ اُبه جي پوکھ
 مان کين جو سنگ هٻڃھ جي چنبي سان چيني ان هنده
 جي ويجهائي مڀن گهر ۽ ان بهانڌي جي بهر مڀن پر ڪٿو ۽
 هيٺان بهوني جي سبھني پاسن ڪهان ڪهاڻر هيائين ته ۽
 سان ڏندن پھن ٽڪيندڙن سبھڪنھن پار سل ڪهڙڻائين ته ۽
 اوچتوئي سل جو مٽھو ان جي وچون بهر آيو ۽ ان جي گهر
 جي ڇھت ڪهون ڪنڪ جا دانا تارن ڪهڙندڙن وانگر اُبه مان

ڪهڙي اهو بي ڪهي بي آبرو ڪرڻ ڪنا ڪڏهين نه تهو ڌرجي
 ۽ چوڻي آهي ته جا بلي پنهنجي ٻار ڪهي تهبي ڪهائي سا
 ڪئي ڪهي ڪڏهين جهڏيندي ۽ موٽي چون لڳو ته جنن ننڏهين
 منجه وديا نه پڙهي ۽ جي جواني مين ڪام جهوڙجي جو بهن جي
 هته منجه رهندا سي ٻڌهين مين پڇهتائي ابجهه جي باه منجه
 تها ٻرن ۽ هي گال ٻنڌهي اُنن چئني پان مين ويچار ڪري
 چيائون ته ماڙهو ري وديا جي جئن ڪهان مرڻ چنگو آهي ۽
 هن ڪهان هي موچارو آهي ته پرڏيه منجه ونجي وديا پڙهون ۽
 هي گال پان مين تهاهي هيڪڙي ٻئي گوته منجه وئا ۽ گچ
 وپر پڙهي پنڌت تهبي پنهنجي ڪهر ٿي وئا ۽ واٽ مين
 چها ڏسن ته هيڪڙي ڪنجر مول شينه جا هدا چم دهار ڪري هڙ
 مين ٻنڌهي گهرڻو ته ڪهني ونجي . هن منجه اُنن پان مين چيو
 ته آچو پنهنجي وديا جاچون ۽ هي تههرايانون . هيڪڙي
 اُن ڪهي ڪوٽهي ڪين ڏنو ۽ اُن جي گنڌهڙي وٽهي اُن ڪهي
 جهڏي ڏنائين ۽ واٽ ڪهان پاسي تهبي اُن هڙ ڪهي اُٿڻو .
 هيڪڙي سبهيئي هڏ هڏهو هڏه گنڌهي منڌر پڙهي جهڻو هڏيو
 ته اهي هڏئون لڳي ويئون . ٻئي اُن پر سان اُنن هڏن تي ماس
 چمائي ڏنو . ٿري هن بهت سان ماس تي ڪهل وهاري ڏني .
 چوٽهي هن ريت سان اُن ڪهي جئارڻو ۽ موٽي هو اُتهنديئي

III.

THE OLD BRAHMIN AND HIS FOUR INDISCREET SONS.

هڪڙي ڳوٺهَ مَنجھ بَشَنَسَوَامِي نالي ٻانڊهن هُو اُن ڪهي چارِ
 پُٽر هئا هِيڪڙو جُٺائي ٻيو ڪَسِيديبازُ تِرِٿو لڏڻو چوٽهون دَهري ۽ هِيڪڙي
 ڏينہ اهو ٻانڊهن پنهن جن پُٽرن ڪهي سَمجھائين لڳو تہ جيڪو جُٺا
 تھو ڪهيڏي اُن جي گهر مَنجھ هوند نہ تهِي ٿڪي ۽ هي بُندي اهو
 جُٺائي پنهن جي جي مَنجھ گهنو موڙهو تهئو ۽ موٽي چيائين تہ
 راجنيت مين ائين لکهنو آهي تہ جُٺائي جو نڪُ ڪن وڌهي
 ديس ڪهان ڪڏهي جهڙجي هن لاءِ چنگو آهي تہ ٻٽا ماڙهون
 جُٺا نہ ڪهيڏن ۽ جُٺائي جي جو ۽ چھوڪرن ڪهي گهر مَنجھ
 هوندي پُن گهر مين نہ چانچ چھوٽہ سماءُ نہ آهي تہ ڪنهن ٿاڻي
 هاري ڏئي ۽ جي ڪنجري جي چُن تي ٿهڪيل تها تهئن
 سي پنهن جي جي تي ڏکھ تها وسائين ۽ ڪسبي جي وس
 مَنجھ تهِي مڙيوئي دهن پنهن جو ڏيئي نيٽھ چوري تها ڪن ۽
 ائين چيو آهن تہ جيڪا زال ماڙهو جي من ڪهي هِيڪڙي پلڪ
 مَنجھ موهي وڌهي ڏاها اهڙي زال ڪهان ڏور تها رهن پر ڏڌ
 اُن سان پريت ڪري پنهن جو سيلُ جسُ آچارُ ويچارُ نيمُ
 مڙيئي تها ڪوهن ۽ اُن ڪهي پنهن جي گروُ جي هلَت چلت
 بهي نہ تهِي لڳي ۽ ائين چيو آهي تہ جنهن پنهن جي لڄ

وڌي پُٿر تي گھڻو چڙو ۽ گھر مڻ گھڻو ماري ٻڌو هوس ۽ تڏهين
 اُن راند تان هٽون کهنڻو ۽ پڙهن مڻ جي وچڙايائين ۽ سگهو
 سگهندو وٺو ۽ پهاڪو: سبھڪو ڪم هڻين لائين سان چنگي پر جڙي
 تهو ۽

II.

THE DOCTOR AND HIS SERVANT.

ڪنهن وڃ وٽ هڪڙو پيلي هو. هڪڙي ڏينھ وڃ اُن کهي
 ڪا دوا کڻن کان ڏني سو وڻهي هڪڙي هنڌه ويهي پنهن جي
 ڪم مڻ رنڊهڻ رهڻو ۽ وڃ جڏهين اُتان آيو وٺو ته تڏهين
 پيلي پنهن جو ڪم ڇهڻو اُتھڻو بيٺو ۽ ^{constantly} سلام ڪنائين ته.
 تڏهين وڃ اُن کهي چيو ته ادا تون هر هر مه اُتھي مون کهي
 سو وڃا هتي اچن وڃن پوندو تون ڪيترا بهيرا اُتھندڀن
 وهندڀن ۽ تڏهين پيلي چيو سائين جيڪڏهين آئون ايهين نه
 ڪندس ته پنهن جو لنگهن بهلي ويندس ۽ جڏهين ڪنهن
 ٿاڻي اوهان سان ڪي ٻڌا چنگا ماڙهون هوندا ۽ آئون ڪنهن ڪم
 جي ڪارن ڪهان اُتھي اوهان جو سلام نه ڪندس ته اوهين
 گھڻو مٿيان بهائيندو ۽ مون سان چڙندو ۽ پيلي مان
 ڪڏهندوم ۽ وري ٻڌو ڪو دهني پڻ اهڙي بچهڙي چال ڪري مون
 کهي پيلي نه رکهندو ۽

SINDHI TALES.

I.

HOW TO MAKE BOYS LEARN THEIR LESSONS.

ٻه نينگر هڪڙي خُتھاب مين پڙهندا هئا اُن مان هڪڙو نون
ورهن جو هو ۽ ٻيو اُنهن ورهن جو . اهو پنهنجي وڏي
بھاءُ ڪهان هڪڙي ورهه ڪهان پوءِ خُتھاب مين وڃن لڳو پر
نون ڏهن مهينن مين وڏي بھاءُ ڪهان ڏور تھڻو وري ٻڌن
ستن اُنهن مهينن مين اُن ڪهان گھڻو اڳي لنگهي وئو . تڏھين
پڻ آخوند وٽ وڃي چيو ته سائين تون منهنجي وڏي
پُٽر ڪهي چڱي پر گھ ڪرئو نه تھو پاڙھين ۽ اُن تي ڪين ٻاجھ
نه تھو رکھين ان لاءِ اهو ننڍي ڪهان گھڻو هڻي پئجي وئو
آهي . پاڙھيندڙ چيو ته انون سڀھني چھوڪرن سان هيڪجهڙي
دڪت ڪرڻان تھو پر ڪي نينگر پنهنجي سنڌها هٿون لايو
پڙھن تها ڏکھ ڪرئو ياد ڪن تها ۽ ڏينھاري نڌين سنڌها وڻھن
تھا ۽ ڪي گبھور سنڌها وڻھڻو رڳو مٿھو چوري پڙھن تها پر هٿون
راند مين يا ٻي ڪم مين رڪھن تها سنڌها ياد ڪرڻ جي دڪت
نه تها ڪن تنهن کان گھڻا بهيرا مار پڻ ڪھائين تها . هي تنهن
جو وڏو پُٽر پڻ اهڙو آهي . ٻي هي گال ٻنڌھي پنهنجي

سان اگتي ڪنداسي تنهن ڪهي جڳتر متهئي ڪهان سُڃان ڪري
 مڙني ويدهنن ڪهي متهن پدهروڻ ۽ چٽو ڪٽو ۽ انهن تنهن جي
 سگهه سان گهڻا اچڻ ڪٿا آهن جهڙو ته حواري ويدهن مين نين
 ۽ رپارن جي وڌيڪ مين هئا جنهن هي گالهه ميزان لائق جي
 ٻئي باب جي ستين فصل منجهه دهارودهاران نروار ۽ شد تهي
 آهي ۽ انهن مسيح جي الوهيت جي سڀڪهپ ڪهي خدائ جي
 آڪاسواني ڪهان پنهن جي پوتهن منجهه جي انجيل جي اندر
 ودهيون آهن وادهو وچوريو ۽ نروار ڪٽو آهن جنهن ايندڙ فصل
 منجهه پڇر ۽ ڄاڻو تهيندو ۽

مَسِيحَ جِي اُلُوهِيتَ جِي سِيكَهَپَ پُنْ اُنِهِنِ اَرْتَهِنِ مَنجَهان آهي
 جَنُهِنِ جِي ڪانِ اُنهي پَنُهِنِ جِي چيلَن ڪهي چيائين تَه *
 گَهنيون گَالِهِيُون آهِن تَه اَنُون تَوَان ڪهي چَوَان پَر هَاني تَوِي
 اُن ڪهي پروڙِي نَه تَهَا سَگهَو پَر جَدِهِن اُهو يَعي رُوح سَچائي
 جَو اِيندو تَدِهِن اُهو تَوَان ڪهي سَچائي جِي واٽ تَسِيندو هِن
 لاءِ تَه اُهو پَنُهِن جِي نَه چَوندو پَر جيڪي اُهو سُنندو سو چَوندو
 ۽ تَوَان ڪهي سُدِه اَگتي جِي ڏيندو مُنُهِن جِي وڌائي
 ڪندو هِن لَک تَه اُهو مُنُهِن جِن وَتَهِن ڪهان لَهَندو ۽ تَوَان ڪهي
 ڏيکهاريندو *

جڏين يُوَحَنَّا جِي ۱۶ باب جِي ۱۲ آيت ڪهان ۱۴ آيت
 تَوڙِي لَکهيُو آهي ۽ يُوَحَنَّا جِي ۱۴ باب جِي ۲۶ آيت مِين هِن
 اَرْتَه جِي پَدِهَرَائي ائين چيائين تَه * اُهو دِلاسو ڏيندڙ پَوِٽرُ رُوح
 جَنُهِن ڪهي اَبُو مُنُهِن جِي نالي تي مَوَڪَلِيندو اُهوئي تَوَان ڪهي
 سَبِه وَتَهون سِيکهاريندو ۽ سَبِه گَالِهِيُون جيڪي مون تَهان
 ڪهي چيون آهِن تَوَان ڪهي جاد ڏياريندو * ۽ جَهڙو تَه مَسِيحَ
 پَنُهِن جِي چيلَن سان وچن ڪئو هُئائين اُهوئي تَنُهِن جِي
 آسمان تي چڙهَن ڪهان پوءِ ڏهين ڏينَه اُهو دِلاسو ۽ وَاَهَر ڪندڙ
 يَعي رُوح پَوِٽرُ اَبُه ڪهان تَن تي اُلَتَهو جڏين اَعْمالَ جِي بَئي
 باب مَنجِه لَکهيُو آهي ۽ اُنهي رُوح پَوِٽرُ جَنُهِن جِي پَر دَهني آهر

ورائي منجه هيتروئي گهنو آهي ته هن كهان جو اڳي پڇر ۽
 شد تهئو پدهرو آهي ته مسيح پنهن جي الوهيت ڪهي ائين
 وڃوري وگت کي اتهس ته جيڪڏهن مازھون اُبتَر ورجن ڪهي
 جهڙي نياءُ ڪري تڏهن سندس هردي مڀن ڪو بهرم پاڇهي نه رهي
 سگهندي پر جي سڄُ پڇو ته جيتوڙي مسيح پنهن جي الوهيت
 جو وڌيڙو اُن ڪهان وادهو وڃوريو آهي پدهرو ڪري ها تڏهن پُن
 انهن مازهن ڪهي جي نياو جي اکهن ڪهي بوڻي سندس واڪ تي
 آچار نه تها ڪن ڪو لاهو نه تهئي ها جهو ته هو نه منجي اڳي ڪهان
 وادهو سانس وڍ ڪن ها جهڙو ته يهودين جي پتھ جي وڌيڙن
 جيتوڙي ته مسيح پنهن جي الوهيت جو وڌاريو نه چئو پتو
 هتھوئين گجھارت جي وانگر سائن وڃور ڪندو هو تڏهن پُن تن
 ڪيترا بهيرا نيت کي ته ڪهيس پانهن سان مارن ۽ هن ڪهان
 دھار مسيح رڳو اُن آدي لاڳاپي يعني ذات جي هيڪڙائي جي
 ڪارڻ پيُ سان هڪ ۽ خدائ آهي پر هن لاڳاپي ۽ هيڪڙائي
 ڪهي اُن جي وري جڏن ۽ آسمان تي چڙهن ڪهان اڳي
 ڪوئي سمجهي نه سگهندو هو هن ڏسا منجه جيڪڏهن مسيح چئو
 پُن چوندو هجي ها ته آئون خدائ آهيان تڏهن اُن ثاني مازھون
 ائين سمجهندا هئا ته جن اهو پدهري بهت يعني بت جي
 بهت خدائ آهي پر هي ڳالهه پتي رڻيل ۽ اُبتَر هوندي هن لاءِ

جي پيٽي خُدا ڪهان گهٽ آهي ۽ اُلوهيت جي پيٽي خُدا
 سان هڪ ۽ مٿ آهي نه ته ماڙهيو اُلوهيت ڪهان مٿيو نه
 اُلوهيت ماڙهپي سان مليل تهئي نه آڳاٽرو اُپنو تهئو نه اُپنو
 آڳاٽرو ڪٿو جهڙو ته ساهه ۽ بُت نا ته ساهه بُت سان مليل آهي
 ۽ نه بُت ساهه سان بُت جون هاڪون پئون آهن ساهه جون
 هاڪون پئون ۽ اهو لاڳاپو جو اُلوهيت ۽ ماڙهپي جي وچ مسيح
 منجهه آهي نا ته پهن جي بهت آهي ۽ نه گڏجن جي هتھوئين
 اهو هڪڙو خاصو لاڳاپو آهي جنهن جي ويدهن خُدا جي گجهه
 منجهان تهئي ڏاهپ جي جاچ ڪهان ٻاهر ۽ نه لهن جي وڪهر
 ڪهان آهي اُن لاڳاپي ڪهي ماڙهو رگو خُدا جي واڪ ڪهان
 جاني سگهندو ۽ اُنهي جي اُهڻجان تي تنهن ڪهي منجي وڻهي
 تهو ۽ منجهس مڙي هوڏون پُن نه آهن هوڏن مين هڪڙو لاڳاپو
 جاني آهي ۽ هي تهئي سگهي تهو جهڙو ته ساهه ۽ بُت پوءِ
 اُهي سبهيئي ناڪارون جن ڪهي مُحمدي بدهياوان مسيح جي
 ماڙهپي جي باب سنڌيس اُلوهيت تي ڪندا آهن تهڙيلون ۽
 آجايون آهن .

پر گچجيترا ماڙهو پنهن جي هٿين جي هول هتر جي گهنائي
 ڪهان چون تها ته مسيح پنهن جي اُلوهيت ڪهي وادهو وچوري
 هٿن چهو نه چيائين ته انون خُدا آهيان سو اهڙن ماڙهن جي

اَبُو مُونَ كَهانَ وَتَوُ آهي ۽ پُوڻِي پَلڪَ مِينِ پُتْرُ پُنَ نَه تَهوُ چَانِي
 ۽ مَسِيحَ دُعا گَهري چيائين تَه اِي پِيُ جِي تَهِي سگهي تَه
 هِيُ پِيَالُو مُونَ كَهانَ موڻِي دِنُو وَنَجِي ۽ صَلِيبَ تي لَتَكِي
 چيائين اِي مُنهنَ جَا خُدا اِي مُنهنَ جَا خُدا مُونَ كهي تَوُ
 چهوُ چَهڙيوُ آهي هِنَ چَكَاسَ پوءِ وَرَندي چَانُنَ گَهرجي تَه
 اَنجِيلَ جِي اُنهنَ آيتنَ كَهانَ جِي مَسِيحَ جِي ماڙهِي تي اُهَنجَانُ
 تَهئونَ دَنُنَ اُنَ جِي اُلوهيتَ رِيتيلَ نَه تَهِي تَهِي ۽ نَه اُهي
 آيتانَ اُنهنَ آيتنَ جِي اُبتَرِ آهِنَ جَنهينَ مَنجِهَ سَنديسِ اُلوهيتَ
 سُدُ ۽ وَرَجائي تَهِي آهي چهوُ تَه مَسِيحُ بَانهوُ پُنَ آهي ۽ دَهني
 بهي آهي ۽ ماڙهوُ آهي ۽ خُدا بهي آهي هِنَ كارَنَ كَهانَ
 كَنهينَ آيتنَ مِينِ سَنديسِ ماڙهيوُ ۽ گَجِيَتَرِنَ مَنجِهَ سَنديسِ
 اُلوهيتَ وَچوري ۽ پَدَهري تَهِي آهي اهوُ پَنهنَ جِي اُلوهيتَ جِي
 پَدَهرائِي كَرِ آگَاثروُ آهي ۽ ماڙهِي جِي پَدَهرائِي كَرِ اُپنوُ ۽ موڪليوُ
 تَهيوُ آهي اُلوهيتَ سَنديسِ گَجِي دَاتِ آهي ۽ ماڙهيوُ سَنديسِ
 پَدَهري دَاتِ آهي اُلوهيتَ جُونِ وَاكُهائونَ اُلوهيتَ سان ۽
 ماڙهِي جُونِ سَارَاهونَ ماڙهِي سان تَهئونَ لَگَنَ نَه هي تَه
 هَڪَڙيونَ بِيَنَ مَنجِهَ گَدَجِي وَيُونُ هُجَنَ اُلوهيتَ جِي پِيڻِي
 مَڙِي گَنَ خُدا جَا سانسِ پَدَهرا آهِنَ ۽ ماڙهِي جِي پِيڻِي
 سَبَهَ كَنهنَ گَنَ مَنجِهَ ماڙهوُ وَانگَرُ آهي بَگَرِ دَوَهَ مَنجِهَ ۽ ماڙهِي

ڏٺڻ ۽ منهنجو ٿيڪڻ بهي سڃاڻي هوندي ۽ انهي پر توما جي
 ٻول مڻن پڻ خُدا جو پد نه مان جي واٽ ڪهان هتھوئين سڃي
 ارتھ ڪهان مسيح سان پدھري تھي آھي ۽ جڏھن ته مسيح
 منجھ خُدا جي ذات ۽ ساراھ گڏ ھئي هن لاءِ خُدا جي پد
 ڪهان وڌاريو ٿيئي توما ڪھي نه جھليائين هتھوئين سندس وڌاري
 ڪھي منجي ۽ پاڻ سان پدھرائي ٿيئي چيائين ته سرھي ڏسا انهن
 جي جنھن نه ڏٺھو ھجي ۽ ويساھ آندو ھجين ۽ چونڌي پڇر
 هن آيتن ڪهان گھڻي ويساھ سان پدھري آھي ته مسيح الٰھيت ڪھي
 چئي پاڻ سان پدھرائي ڏني ۽ پدھري وڇور ۽ ورجائن ڪڍو اتھس
 پوءِ جيڪو ھردي سان سچ جو گھورؤ ھجي ۽ رڌي ڪھي پاسي
 رڪھي نياو جي ھندھ منجھ اچي مسيح جي الٰھيت جي
 باب مڻن ڪو بهرم ۽ گنتي نه ڪندو هتھوئين مسيح جي ٻول جو
 ويساھو تھي سندس الٰھيت ڪھي ھردي سان منجيڏو ۽
 گچچيترن بدياوانن محمدن آيتن متھين ڪهان آڪھيون ٻوڻي
 دوا کي اتھن ته مسيح جي الٰھيت جي ناڪر انجيل منجھ آئي
 آھي ۽ پنھن جي گالھ شد ڪرن لاءِ انجيل جي انھن آيتن تي
 آنچ تها ڪن جن منجھ ماڙھڻي جون ساراھون ۽ ڏسائون وڇوريون
 تھئون آھن ۽ چيو تھئو ته مسيح خُدا جو موکليو آھي ۽ اُبه ۽
 دھرتي جي ڪلا ڪنس ڏني تھي آھي ۽ انھي چيو آھي ته

ڪهان بهي نلو مان ۽ آدر آرتھ هئي ۽ هنن لفظن جو
 آرتھ ته آئون ۽ ابو هڪ آهيون نسور و اهڙي هيڪڙائي ۽ پريت
 جي مام هجي جهڙو سڀيتن منجه ۽ خدا مين تهي آهي
 تڏهن هن جي ورندي هي آهي ته مسيح پان ڪهي الوهيت
 جي واکهائن سان دهنيو آهي جهڙي ته وچور تهي آهي *
 پوءِ هن ڪهان چئو پدهرو ۽ نروار تهو تهئي ته مسيح جو خدا
 سان جو گهڻو لاڳاپو آهي سو اهو نلو گور هائي پريت ۽ گهري
 جي واٽ ڪهان نه آهي هتھوئين هڪ ذات ڪهان آهي جهو
 ته پدهرو آهي ته جيڪڏهن مسيح جي گجهي ذات خدا جي
 ذات نه هئي ته هوند ان پان ڪهي ذات جي واکهائن ڪهان
 ساراهيو نه ڪري سگهيائين ان کان پدهرو آهي ته اهو مان پڻ جو
 مسيح پان لا تهاهي پانهن ڪهي موڪل ڏني ته سبهئي مارهون
 پتر جو مان کن جيئن پي جو مان تها کن سوئي متهي ٿيڪن
 ۽ سچي مان جو آرتھ آهي ۽ نه آدر مان جو جيئن ته گچجيترن
 وچائتن محمدن ايتتر تهئن جي وچوريو آهي ۽ دهاران هن جي
 مسيح چيو آهي ته جنهن پري جو مان کن گهرجي ته پتر
 ڪهي پڻ انهي پر مان ڏنن پوءِ پتر ڪهي مان ڏنن ۽ متهو ٿيڪن
 پي جي مان ڏنن ۽ متهي ٿيڪن سان پورو آهي ۽ جنهن
 پر پي ڪهي متهو ٿيڪن ۽ مان ڏنن سچائي آهي پتر ڪهي مان

يَٰعَنِ جَدِّهِن جِيلَن تَوَمَا ڪَهي چيُو تَه مَسِيحُ وِري جِئَرُو تَهئُو اَسَان
 ڪَنسِ ڏٺَئُو آهي تَڏِهِن اُنهي ڪَهيَن چيُو تَه اَنُون جَنُهِن تَائِين
 ڪِرَن جا سَنَدَها سَنَدَسِ هَتَه مَنجِه نَه ڏِسان ۽ پَنُهِن جي اَنگر
 ڪِرَن جي وڏَهِن مَنجِه نَه وَجَهان ۽ پَنُهِن جو هَتَه سَنَدِيسِ
 پَاسِرِي مَنجِه نَه رَڪَهان تَنُهِن تَائِين وِپَساهُ نَه ڪَنَدَسِ ۽ اَنُهِن
 ڏينُهِن ڪَهان پوءِ مَسِيحُ موٽي مَتَهِسِ پَدِهرُو تَهي تَوَمَا ڪَهي
 چيائِين تَه پَنُهِن جو هَتَه مُون ڏي اَن ۽ مَنُهِن جي پَاسِرِي
 ڪَهي چَهِهُ ۽ ڪِيتِيُو مَه هُو هَتَهوئين پَتِ اَن . تَڏِهِن تَوَمَا مَتَهو
 ٿِيڪي چيُو تَه اِي مَنُهِن جا سائِين اِي مَنُهِن جا خُدا ۽ هائي
 هِن ڳالِه مَنجِه تَه مَسِيحُ ڪَهِسِ نَه جَهِليُو هَتَهوئين اِيَن چيائِنسِ
 تَه اِي تَوَمَا هِن لاءِ تَه تُو مُون ڪَهي ڏٺَئُو آهي پَتِ آندَ سَبَهاڳا
 سِي آهِن جَنُهِن نَه ڏٺَئُو ۽ پَتِ آندَئون ۽ پوءِ چِئُو پَدِهرُو آهي
 تَه پَنُهِن جي اُلُوهِيتَ جي مَامَ ڪَري پاڻ ڪَهي خُدا ڪوٺَهاين
 سَرسِي نَه جاتائِين ۽

جيڪڏهن ڪوئي چوي تَه ڏسا مِين تَه ڪِتَابِن پاڪِن مَنجِه سِپَتِين
 جي مَسِيحُ ۽ خُدا سَان هِڪُ تَهئَن جي ۽ سَڪَهرَن ڪَهي مَناَتِي
 پُوڄا ڪَرَن جي مَامَ آهي ۽ اَللهُ جو پَدُ ڏاهِن سَان پُن لَکَلُ تَهئُو
 آهي تَڏِهِن آيتِن مَتَهِن مَنجِه مَسِيحُ پُن جيڪُسِ اَنُهِن اَرَتَهِن ڪَهان
 خُدا جي پَدِ سَان واکَهاڻيلُ تَهئُو هُجي ۽ مان ۽ مَتَهي ٿِيڪَن

بَابَ جِي ۱۱ آيتَ مِینَ چيُو آهي تہ ۛ آئونُ اَلْفَا ۛ اومِیگا
 مُنڌھُ ۛ تُوڙُ آهيَان ۛ هَانِي هِنِ آيتِنِ مِینَ مَسِيحَ چِتُو چيُو آهي
 تہ آئونُ اُبھہ کھان لَتھو ۛ اِبْرَاهِيمَ کھان اَکِي پَان سَبھہ سَنَسَارِ
 جِي اُپِتِ کھان اَکِنِي هَکِيُو ۛ اَکِي ۛ اَوڙَکُ آهيَان پُو پَدِهرو ۛ
 چِتُو آهي جِي آئونُ تَوَانُ کهي چَوَان تھو آئونُ پَان کھان نہ
 تھو چَوَان پَرِ اَبُو جُو مُون مَنجھہ تھو رهي اُهو هي کُم کري تھو
 مُنھن جِي گَالھہ مَنجُو تہ آئونُ پِي مِینَ آهيَان ۛ پِي مُون مَنجھہ
 آهي ۛ ۛ اِنھِي هِيکَڙِي جِي چِتَائي جَا مَسِيحَ هِنِ آيتِنِ مِینَ
 پَان سَان پَدِهري کي ۛ جَنھن جِي گَان پِي سَان يَئِنِي خُدا
 سَان ذَاتِ مَنجھہ هُکُ آهي اُنھِي اَسَان بَانھن تي جُوگُ کُئو
 تہ جِئِنِ پِي کهي تَئِيئِي کھيس پُن مَنجُون ۛ سَنَدَسِ پُوچَا ۛ
 سِيوَا کَرِيُون جَهڙو تہ يُوَحَنَّا جِي ه بَابَ جِي ۲۳ آيتَ مَنجھہ
 لَکھِيُو آهي تہ مَسِيحَ چيُو تہ ۛ سَبھِيئي جَنھن پَرِ تہ پِي جُو
 مَانُ کَن تها پُتر جُو پُن مَانُ کَن اُهو جُو پُتر جُو مَانُ نہ تھو
 کري پِي جُو جَنھن اُن کهي مَوکليُو آهي مَانُ نہ تھو کري ۛ
 ۛ هِنِ دھَارَان مَسِيحَ خُدا جُو پَدِ پُن پَان سَان پَدِهرو کُئو
 اَتھَسِ يَئِنِي پَنھن جِي وري جِئِنِ جِي پُنچَانَا توما کهي جُو
 سَنَدَسِ چِيَان مَنجھان هو مَوکَلِ ڌِنِي تہ کھيسِ خُدا چوي جَهڙو
 تہ يُوَحَنَّا جِي ۲۰ بَابَ جِي ۲۸ ۛ ۲۹ آيتِنِ مَنجھہ لَکھِيُو آهي

آَنهِيَان هِي آهي تَه هَان آَنُون اُهوئي آَنهِيَان . پوءِ چنگو پَدِهرو
 آهي تَه مَسِيحَ چِتو چِتو بولُ ڪئو تَه آَنُون خُدا جُو پُترُ آَنهِيَان *
 تَرِئو مَسِيحَ خُدا جِي ذاتِ ۽ ساراهَ ۽ لَفْظَ خُدا جِي ڪهي
 پَن پَان سانُ ويجهڙائي ڏني آتھس جئين ايندڙ آيتن ڪهان ڄاتو
 ۽ شُد تھو تھئي ۽ هن گالھ ڪهان چِتو پَدِهرو آهي تَه اُهو اهڙي
 مَعْنَا ڪهان خُدا جُو پُترُ نه آهي جنھن مَعْنَا ڪهان ڪَريائِتا پَان
 رڪهندڙ سِيتيا ماڙھون خُدا جا پُترُ تها ڪوٺائجن تها پَان هن
 مَعْنَا ڪهان خُدا جُو پُترُ آهي تَه ذاتِ ۽ ساراهَ مِين خُدا جِي
 مَتِ آهي پَان رڪهندڙ ويساھا ماڙھون تَه پَنھن جِي سِيتيائي
 جِي پار ڪهان خُدا جا پُترُ آھين پر مَسِيحُ اِيڪائي جِي ذاتِ
 جِي سَنگِ خُدا جُو پُترُ آهي جئين مَسِيحَ پَنھن جِي اُلوهيتَ
 جِي مَامَ ڪري يوحنا جِي ۸ باب جِي ۴۳ آيت مِين يھودين
 ڪهي ائين چيائين تَه * توي هيٺھائي ڪهان آھيو آَنُون مَتھائي
 ڪهان آھيان توي هن جگَ جا آھيو آَنُون هن جگَ جو نه آھيان *
 ۽ هُنئي باب جِي ۵ آيت منجھ چيو آهي تَه * اڳي هن ڪهان
 تَه ابراهيمُ هو آَنُون آھيان ۽ هن گالھ ڪهي وچور ڪري يوحنا
 جِي ۱۷ باب جِي ۵ آيت منجھ چيو آهي تَه * ابا هائي تون مون
 ڪهي سان اُن دهاڪَ جا مون ڪهي جگَ جِي اُپتِ ڪهان اڳي
 تو سان رڪهي هئي وڌائي ڏي * ۽ مڪاشفات جِي پهرين

جِهَڙو تہ هِنئي باب جي ۱۷ آيت منجه لکھيو آهي . موٽي يوحنا
 جي ۱ باب جي ۳۵ آيت ڪهان ۳۸ توني لکھيو آهي تہ مسيح
 اُن انڊهي ڪهان جنهن ڪهي سڄو کڻو هٽائين ڇڏيو تہ ۽ ڇها
 تون خدا جي پٽ تي ويساه آئين تهو؟ انهي ورندي منجه چيو
 تہ اي سائين اهو ڪير آهي تہ انون مٿس ويساه آنيان؟ يسوع
 ڪهيس چيو تہ تو کيس ڏٺهو آهي ۽ اهو جو تو سان گالهاڻي
 تهو اهوئي آهي انهي چيو اي سائين انون ويساه آنيان تهو ۽
 انهي کيس مٿو ٽيڪيو ۽ موٽي يوحنا جي ۱۰ باب جي ۳۶
 آيت منجه پڇر لکهي آهي تہ مسيح يهودن ڪهان پڇهو تہ ۽ توي
 اُن ڪهي جنهن ڪهي خدا پاڪ کڻو ۽ جڳ منجه موڪليو چئو
 تها تہ تون گفر تهو بکين چهو تہ چيم تہ مون خدا جو پٽر
 آنيان ۽ ۽ جڏهن يهودن يسوع مسيح ڪهي وڻهي پنهن جي
 منڍ منجه آندو ۽ ڪهائس پڇهانون تہ ڇها تون مسيح آهين
 اسان ڪهي سماءُ ڏي انهي ورائي ڏيئي چيو تہ ۽ هائي ڪهان
 ماڙهو جو پٽر خدا جي سگه جي سڄي هته تي وهندو رهندو ۽
 سڀني چيو پوءِ ڇها تون خدا جو پٽر آهين؟ انهي ڪهين چيو
 توي ٿيڪ تها چئو تہ انون آنيان ۽ جِهَڙو تہ لوقا جي ۲۲ باب
 جي ۶۹ ۽ ۷۰ آيتن منجه لکھيو آهي ۽ چائن گهرجي تہ اصلي يوناني
 وائي جي پٽاندر هنن لفظن جو آرتھ تہ توڻي چئو تها تہ انون

چمڪيل تهئي وئو ۽ موسيٰ ۽ الياہ اُتي هڪيا ۽ اُنهن مڙني تي
 پدھرا تھئا تڏھن گکر کھان سڏ آيو تہ ۽ هي منهن جو لادلو
 پٿر آهي جنهن کنا آئون سرھو آنيھيان توي اُن جي ٻنڌھو ۽
 جيئن تہ هي گالھ وچوريل مٽي جي ۱۷ باب جي ۵ آيت
 منجھ لکھيل آهي ۽ ۽ ۽ پئو جيئن تہ دوت ۽ اُبه جي ھوڪي مسيح
 کھي خدا جو پٿر چيو آھن انھي گھت مسيح پان پُن کڏھن
 کڏھن خدا جي پٿر جو پد پان تي لايو آھس جھڙو تہ ھڪڙي
 بھيري پنھن جي بالڪن کھان پُچھنائين تہ ۽ ماڙھون چھا تھ
 چون تہ آئون جو آدم جو پٿر آنيھيان کير آنيھيان؟ اُنهن چيو تہ
 کي چون تھ تہ تون يوحنا معموداني آنيھين کي الياہ ۽ کي یرمياہ
 يا ھڪڙو نئين منجھان . اُن کھين چيو تہ پر توي چھا تھ چئو تہ
 آئون کير آنيھيان؟ شمعون پطرس ورندي مپن چيو تون مسيح
 جڏري خدا جو پٿر آنيھين ۽ جيئن تہ مٽي جي ۱۶ باب جي ۱۳
 آيت کھان ۱۶ آيت توڻي لکھيو آهي ۽

گجھو نہ رھي تہ مسيح هن گالھ منجھ پطرس کھي نہ جھليو
 ۽ پدھرو آهي تہ جيڪر پان کھي خدا جو پٿر نہ جاتائين تہ
 ھڏھين کھيس روکيائين پر منڏھن جي بدران انھي ائين چيو
 تہ ۽ اي شمعون بربونا سبھاگو تون چھو تہ ديهي ۽ رت نہ
 ھتھان منھن جي پي جو اُبه تي آهي تو تي هي پدھرو کئو ۽

چهانو هوندي هن ڪارن ڪهان اهو پاڪ جهوڪر خدا جو پٿر
 ڪوٺائبو ۽ جيئن ته لوقا جي پهرين باب جي ۳۱ آيت ڪهان
 ۳۵ تائين لکيو آهي ۽ انهي پر جڏهن يسوع مسيح بيت اللحم
 منجهه ايندو تڏهن خدا جو دوت دھنارن تي جي سنج منجهه هئا
 اٽھو ۽ ان جي اڀڄن جي وادهائي ڪهين ڏيئي چيائين ته ۽
 توهي مٿان ڌڙجو جهو ته ڏسو مون تون ڪهي وڌي وادهائي
 ٻنڌهائين تهو جا مڙني ماڙهن جي لاءِ آهي ته داود جي ڪوٺهه
 منجهه اڄ تونهن جي لاءِ هڪڙو جهوٽڪو ڏيندڙ ايندو اهو مسيح
 خداوند آهي ۽ هڪڙو ان دوت سان اٻه جي ڪٽڪ جي هڪ
 ٿولي خدا جي ساره ڪندڙ ۽ چوندڙ پدهري ته خدا ڪهي
 اٻه تي واکهان ۽ دهرتي تي پرچها ۽ ماڙهن سان ريجهه هجي ۽
 جيئن ته لوقا جي ۲ باب جي ۱۰ ۽ ۱۱ ۽ ۱۳ ۽ ۱۴ آيتن منجهه
 لکيو آهي ۽ جنهن ٽائي مسيح يحيى ڪهان معموديو لدهو اٻه
 ڪهان هڪ هوڪو آيو ته ۽ تون منهن جو پيارو پٿر آهين تو سان
 آئون ريدهو آهين ۽ جيئن ته لوقا جي ۳ باب جي ۲۱ ۽ ۲۲
 آيتن منجهه لکيو آهي موٽي هڪڙي ڏينه يسوع پنهنجن ڪيترن
 چيلن سان هڪڙي ڌرگهي ٿڪر تي چڙهي پنهنجن جي الوهيت
 جو ڀرتاپ اڳيان اهڙي پدهري ۽ چئي ڪيائين ته سندس منهن
 سج جهڙو اڃارو ۽ تنهن جو ويس اهاو جي گهٽ اچهو ۽

۽ ٻڌهن ۽ ٻڙل ڪٿو آتھس اھڙو تہ آتھن ڳالھن جي ڪارن ان جي
 ڪھن ۽ پھڻن سان مارن جو پور ڪندا ھئا جيئن تہ ھيئي آرتھ
 انجيل جي ايندڙن آيتن ڪھان پدھرو ۽ ڄاتل تھيڻدو ھن ستر سان
 آسي انھن آيتن جي تات تها ڪريون جنھن جي وگت منجھ
 دوت ۽ ھڪڙي ابھ جي ھوڪي ان ڪھي خدا جو پتر چيو آھي
 ٻڙل انھن ھنڌھن ڪھي وچورينداسون جنھن منجھ پان مسيح
 پنھن جي پتريلي جو ٻڙل ڪٿو آھي تريتون ان ٿڪان ڪھي پدھرو
 ڪنداسي جنھن منجھ مسيح پان ڪھي الوھيت جي واڪھان ۽
 خدا جي پد جو لاڳاپو ڪٿو آھي سو پھريون تہ خدا جي
 دوت ۽ ابھ جي ھوڪي جي ڏسا تون ٻنڌھ تہ جبرئيل خدا
 جي پار ڪھان ناصرہ ڪوٺھ منجھ مريم وٽ موڪليو آھي تہ يسوع
 مسيح جي اچڻ جي وادھائي ڪنس رسائي تڏھن جبرئيل ڪھيس
 چيو تہ : ڏس تون پيت سان تھيڻدئين ۽ پتر چيڻدئن ۽ نالس
 يسوع رکھج اھو وڌو تھيڻدو ۽ خدا تعاليٰ جو پتر ڪوٺھائبو ۽
 خداوند خدا پنس داود جو ٿيلو ڪنس ڏيندو ۽ اھو نٽ يعقوب
 جي گھر جي صاحبي ڪندو ۽ سنڊيس صاحبي جو اوتڪ نہ
 ھوندو . تڏھن مريم دوت ڪھي چيو ھي ڪئين تھيڻدو جيئن
 تہ آئون مڙس ڪھي نہ تھي ڄاڻان ؟ دوت ورائي منجھ چيس
 تہ روح القدس تو تي لھندو ۽ خدا تعاليٰ جي ڪلا تو تي

سَنَدَسِ اُوجِي وَڌِڀَرِ تِي بَاسِي ۽ هِڏِين سَان مَتِهَسِ سَڀَتِ
آڻِي چَهُوڻِڪُو لَهَنڊِين *

بَابُ پَهريُون *

يَسوعَ مَسِيحَ جِي اُلُوهِيتَ جِي وَچُورَ مَنجِهَ هِنَ بَابَ ڪَهي
ٿَرِنَ فُصَلَنَ تِي وَرَچَهي پَهريَن فُصَلَ مَنجِهَ مَسِيحَ جِي اُلُوهِيتَ
اُنَهِينَ جِي وَچَنَ سَان ۽ ٻئي فُصَلَ مَنجِهَ اِنجِيلَ جِي ٻينَ آيتنَ
يَعْنِي حَوَارِنَ جِي گَالِهَنَ ڪَهانَ نِروارَ ۽ شُدَ ڪَنڊاسُون ۽ ٿَرِين فُصَلَ
مِينَ هِنَ گَالِهَ ڪَهي شُدَ ڪَنڊاسِي تَه تَوَرِيتَ جِي آيتنَ مَنجِهَ پُن
مَسِيحَ جِي اُلُوهِيتَ جِي مَامَ تَهي آهي *

پَهريُون فُصَلُ *

يَسوعَ مَسِيحَ جِي اُلُوهِيتَ جِي وَچُورَ ۽ نِسٽُونِگِي مَنجِهَ سَنَدَسِ
وَچَنَ ڪَهانَ * چِڪڏِهَن يَسوعَ مَسِيحَ سَوڌِيتَ اُلُوهِيتَ جِي وَڌِڀَرِ
مِينَ هُو تَڏِهَن رِي بَهَرَمَ اُنَهي پَان هِي وَڌِڀَرِ پَان سَان لَائي
هُونڊِي تَه مَآڙِهَن جِي دِلَ مِينَ ڪُو بَهَرَمَ ۽ سَنَسُو پاڇَهي نَه رَهي
تَه اُنَهي پَان پَنهنَ جِي اُلُوهِيتَ جو ٻولُ ڪِيائِين ۽ اهڙوئي پُن
تَهُئُو چَهُو تَه مَسِيحَ نَه رُگُو پَنهنَ جِي چِيلَنِي سَان هَتَهُوئينَ گَهِئا
بَهِيرا يَهُودِن ۽ سَنَدَهِن سِيڪَهَارِيندڙِن جِي سَامَهُون پُن جِي
سَنَدَسِ وِڀري هُئا پَدَهرو پَنهنَ جِي اُلُوهِيتَ جِي وَڌِڀَرِ جِي

ڪهي جوت ڪري مائڙهو ڪهي روحاني آرتهن جو ويساهه ۽ پروڙ
 توهي سگهي تهو پوءِ سده هي آهي ته اهو پنهن جي وڌي
 پاڇه ۽ پاڇارپ سان تو پڙهندڙ ڪهي پڻ پنهن جي جوت
 سان جوتيارو ڪري ويدهن ڏي سونهائي چهو ته مائڙهون جنهن
 تائين جگتر متهئين ڪهان جوتي نه هجي خدا جي ڪمن ۽
 روحاني گالهن ڪهي نه سمجهي سگهي جيئن ته انجيل يعني
 پهرين ڦرئين جي ٻئي باب جي ۱۴ ۽ ۱۵ آيتن مين لکيو
 آهي ته سنساري مائڙهون خدا جي روح جي گالهن ڪهي نه
 تهو منجي ته اهي تنهن جي اڳيان ايانپان آهن ۽ نه اهو ڪنن
 جاني سگهي تهو چهو ته اهي روحاني پر تي سمجهون تهئون
 ونجن ۽ اهو جو روحاني آهي سو سبهن گالهن ڪهي جاچي
 تهو ۽ هن لاءِ ته خدا پنهن جي وڌي ڀريت ۽ پاڇارپ
 ڪهان هي گهري تهو ته سبه مائڙهون چهو ٿڪو لهن ۽ سچائي
 جي سانچاهه ڪهي پڇڻ جيئن ته پهرين تيموتيوس جي ٻئي
 باب جي ۴ آيت ۽ انجيل جي ٻين آيتن منجهه لکيو آهي
 پوءِ ٿهڪ توهي پڻ جنهن ويله ته سچائي جو گهوڙو تهيندين
 سونهپ جي جوت ڏيئي ۽ واٽ ويدهن جي ڏيکاري تنهن
 جي هئين ڪهي جوتي ڪندو ان ڏسا منجهه هنن ڀرتن جي آرتهن
 ڪهي سچائي ۽ جوت سان سمجهي سگهندين ۽ يسوع مسيح ڪهي

وچورِيا تَهئا آهِن نہ باسِي سَو مُورِهين مُورڪهاڻي ۽ وَڌو ڌوہ تھو
 ڪري اھڙي اِيانپ ۽ هتھ سبھ ڪنھن سبوجھ ۽ سچائي جي
 سُنجانندڙ آڪاس ڪهان ڌور هجي اُن ڪهي ايتري پروڙ وڻهن بس
 آهي تہ خُدا ڄاڻو ڏاهي اهڙا بهيد جي رڱا سندس پاڪ ذات
 جا آهِن پَنهن جي ڪلام منجھ وچورِيا آهِن ۽ تن جو ويساهو
 تهنن ۽ منجن ٻانهن تي جوڳ ۽ جڳائتو آهي چيتوڙي هڏهن
 سڄھ منجھ نہ تها اچن *

هائي تہ اسان هن ڳالھ بولھ جڳائيندي ڪهان پالهاڻي لڏهي
 تڏهن بابن جي وچور سڌري انجيل ۽ توريت جي آيتن سان
 سُڌ ڪنداسون تہ يسوع مسيح جي الوهيت ۽ پاڪ ذات خُدا
 جي ٽرينائي جي سيڪھت سڏيت اُنهن ڪتابن منجھ
 پڌري ۽ چڻي وچور تهي آهي ۽ جيڪڏهن ڪنھن ڪهي هي
 بهر هجي تہ جيڪس انجيل ۽ توريت پھريل ۽ ريتيا هجن تڏهن
 ڪنس ڪتاب ميزان لُحَق جي پھرين باب ڏي سنڄ تها ڪريون
 چھو تہ هن جي ورائي اُن ھندہ ڏني ويئي آهي هائي سيڪھتن
 متھين جي اتھن ڪهي بن بابن تي ورچھ ڪري پھرين باب
 منجھ مسيح جي الوهيت جي وچور سُڌ ڪنداسون ۽ ٻئي باب
 منجھ ٽرينائي جي سيڪھت وچورينداسي پر جنھن ڏسا منجھ
 رڱو خُدا ماڙھو جي اوڻهي دل ۽ سندس اونداهي ڏاھپ

۽ واو ۽ سج ۽ مينه جي سگهه ۽ ڪم ڪهان بهتين بهتين جا
 ۽ رنگورنگ جا پهل ۽ پروڙين جا ون ۽ پهر چمن تها جنهن
 جي سونه ۽ ورن ۽ گن ۽ بل مين هڪڙو بي ڪهان گهنو
 سنڌهائتو آهي؟ موٽي هن بهيد ڪهي ڪنهن ماڙهو وچوريو آهي
 ته ماڙهون پنهن جي ننڍهي اکه سان سبهه جگر ڪهي
 ڏسي تهو ۽ ڪهاڇ جو ڪهاڻي تهو سندس ديهه ڪهي ڪئين
 هريو ۽ سجر تهو رکهي ۽ سبهه ڪنهن لنگ ڪهي دهار دهار سگهه
 تهو ڏئي چها ڪنهن سڀاڻي پنهن جي پروڙ سان جاچتو ۽
 وچوريو اتهس ته بهوني ۽ سج ۽ چنڌر ۽ تارا پنهن جي وڌائي
 جي دهار ڪنهن پر واو مين ري تنهنهن لٽڪيل پهرن تها جن
 ته منڌه جي ڏينهن ڪهان انجا تائين پنهن جن سنڌهن تههيلن
 ڪهان پهري نه ڪري پوري پهري مين آهن چها هي سبهه نڪتا
 ۽ بهيد اهڙا نه آهن جن جي چڪاسن مين ماڙهو جي پروڙ
 تهوري موڙهل رهي ۽ اهڙن بهيدن ڪهي خدا تعاليٰ ايت منجه
 اپار ۽ انت پدهرو وچوريو اتهس پوءِ ڪو اچر نه آهي جو خدا
 پنهن جي الهام جي واڪ منجه پڻ اهڙن بهيدن ۽ ارتهن ڪهي
 پدهرو ۽ چتو ڪري جي ماڙهو بدهه جي پروڙ ڪهان ٻاهر آهن
 ڪڏهن جيڪو نه پروڙن جي ڪارن خدا جي گجهه جو ويساهي
 نه هوندو ۽ ڪلام خدا جي ڪهي هن لنگ ته اهي گجهه منجهس

ڪري خُدا پُٽي ڏاهي ڪهي سَنجَانِپَ ۽ ڪَل مَنجِه مَتِهَسِ سَرَسِي
 نَه آهي ۽ خُدا هِن ڪَالِه تي سَگهو نَه تَه اِهڙن اَرَتِهَن ڪهي پَنهِن
 جي ڪَلَام مَنجِه وِچور ڪري جِن جي سَڄُهَن ڪِهَان مَازُهَوُ جِي
 سِيَانِپَ وِرچَل تَهِي ڏهڪيُو نَه هُجي تَه اِهڙي مَازُهَوُ ڪهي گُهَرَج
 پُوندي تَه خُدا جو پُن نَاڪاري هُجي هِن لَکِ تَه سَنديسِ ذاتِ
 ۽ ديهي سَڄُهَه ۽ پور ۽ دهيَان ڪِهَان ٻَاهِر آهي هَتِهَوُئِين گُهَرجي
 تَه پَنهِن جي هُون جِي پُن نَاڪار ڪري چهَوَتَه اَنجَا تَوَڙي نَه
 سَڄُهَوُ ۽ اَگُتي سَڄُهِي سَگهندو تَه خُدا ڪهيسِ ماءُ جِي پِيَت
 مِين ڪُڏِين سَنجُوهيُو ۽ سَنديسِ سَاه جِي ويدَهَن چها آهي ۽
 تَنهِن جو مِيلَآپُ بَت سَانُ ڪُڏِين آهي ۽ گُهَرجي تَه اِهڙو مَازُهون
 سَهسِين وَتُهَن جِي نَاڪر ڪري جيتوڙي سَبهه ڪَنهِن پَلڪ سَنديسِ
 ڏسَن مِين تَهئون اچَن جِن جو هُون مَتِهَسِ سِج ڪِهَان پَدِهرو آهي
 چهو تَه اُنَهِن جِي بهي ذاتِ ۽ گُجُهَن گُڏِن ۽ ڪَمَن ڪهي نَه تهو
 سَڄُهِي سَگهي تهو چها ڪَنهِن سَبوَجُهَه گولا پهولا نِيئي جَاجُئو
 تَهئو آهي تَه ڪَنهِن پَر ڪِهَان تهي سَگهي تهو تَه هِڪڙي نَنڌَهڙي
 ڪُني ڪِهَان وَڌو وَن چَآپي ۽ سَهسِين ڪُنا مَنجِهَسِ تَهئن ۽ سَبهه
 ڪَنهِن ڪُني مِين پَهريِين ڪُني جيتري سَگهه هُجي تَه سَهسِين بَدَا
 وَن پَهريِين وَن جَهڙا چَآپَن ۽ ڪَنهِن مَازُهَوُ ڪهي هِن نَڪُتي جِي
 پَدِهري ڪَرَن جِي سَگهه آهي تَه ڪَنهِن ڪَارَن ڪِهَان هِڪڙِي دِهَرتي

گهرجي نه پروڙيندو ۽ نه تهجي سگهي تهو نه سڃ ۽
 اهاو ۽ دسن ڪهي ٿيڪ ۽ چنگائي سان پنهن جي نرت مين
 آني پوءِ مسيح جي الوهيت ۽ خدا جي پاڪ ذات جي
 ٿرينائي پڻ اهڙي آهي اهي پاڪ ذات جي خدا جي انهن بهيدن
 منجهان آهن جن جون جهڙايون ايت منجه نه تهيون لهن انهي
 ڪارن ڪهان اُن جي سنجائن ۽ وچورن ڪهان ماڙهون اٿيچن
 ونجي تهو ۽ جنهن تائين اسي هن جڳ مين آهيون اوڪهو آهي
 ته اهي بهيد اسان ٻانهن تي موران ۽ بنه ڪهي ونجن *
 پوءِ جيڪو هن ڪارن ڪهان ته اهي بهيد ڏاهپ جي جاچن
 ڪنا ٻاهر آهين انهن جو نرجو هجي تڏهن سوڌيت اُن اندي
 وانگر هوندو جو سڃ ۽ جوت ڪهي نه دسن ۽ پنهن جي نرت
 سان نه سڃهن جي ڪان نرجائي ڪري ۽ اهو ماڙهو جو انهن
 وتن جو جن ڪهي پنهن جي وچا سان پروڙي نه تهو سگهي
 اٿمڻ هجي ۽ خدا جي ڪلام جي انهن ارتهن ۽ سپڪهتن
 ڪهي جي سيانپ جي دڳي ڪهان پري ۽ پروڙ جي سنڌي
 ڪهان ٻاهر آهن اتي تڏهن اهو پنهن جي گهٽ وچا ڪهي
 خدا جي ڪلام تي سراسئي هتهان پنهن جي اپار هته مين
 پان ڪهي خدا تي پڻ متهاهين تهو ڏي چهو ته ڏيت ڪهان
 لويي پنهن جي هردي منجه اهڙو پور تهو ڪري ته جن ته خدا نه

عِلْمَ ڪَهِي اِيهين پُنُ جئن تہ ڪَلَا ۽ مَنِيَا ڪَہان جا اُپِت مِين
 پَدِہري آهي ۽ ڏاھپ ۽ پريت ۽ نِياءَ ۽ پاڃاري ۽ بَنن گُنن ڪَہان
 جي ماڙھو مَنجھ تھئا لبھن اُپائيندڙ ڏي چيتو نيئي ۽ اُن گُنن
 ڪَهِي ريت اُتم سان مَتھس لآئي رڳو انھي پر خُدا جي اُن
 گُنن ڪَهِي اسي اوڪھان مَنجھ آئي تها سگھون پر ڏاھن
 ڪَہان گجھو نہ آهي تہ ھن جڳ مَنجھ اھڙيون گھڻيون وٺون
 ۽ خُدا جي پاڪ ذات مَنجھ بهي اھڙا اپار نُڪتا آھن
 جن ڪَہان ماڙھو اُن سُرَتِيو آهي ۽ جن جون بھيڻون ۽
 درشتانگ اُپِت مَنجھ نہ تھئون لبھن ۽ جي خُدا تعاليٰ
 اُن نُڪتن ۽ اُن بھيدن ڪَهِي جي رڱا سَنَدَس ذات جا آھن
 پَنھن جي ٻانھن تي پُن پَدِہرا ڪري تڏھن بهي اسي ماڙھون
 تن ڪَهِي جئين تہ جڳائي نہ سَمجھي سگھنداسي ھتھوئين نہ تھو
 تھي سگھي تہ جنھن توڙي اسي ھن جڳ مِين آھيون اھڙا
 بھيد اسان تي جائي پَدِہرا ۽ چٽا ڪيا وڃن چھو تہ اُنن جون
 بھيڻون ۽ درشتانگ ھن جڳ مَنجھ نہ تها ڏسجن تان تن
 ڪَهِي ڏسي اُنھن نُڪتن ۽ گجھن جا چيتيا ڪري سگھون جھڙو
 تہ جو ماڙھو آندھو ڄاڻو ھجي سو سچ جي اُھاو ڪَہان ھڏھين
 کُسرَتِيو ھوندو ۽ جيتوئين پُڄندي تائين سچ ۽ سَنَدَس سوجھري
 ڪَهِي چٽو چٽو تنھن جي اڳيان وڃور ڪريون تان پُن اُھو جھڙو تہ

پُن سَبهڪو ڏاهو ۽ سڀاڻو انهي ڳالهه جو منجاءُ و هوندو *
 اوتڪ ڳالهه جو هي آهي ته جيڪڏهن خدا تعاليٰ پنهنجي
 پاڪ ذات جي باب پنهنجي واک منجهه کي نه وڃوري
 تڏهن ماڙهون بهي ان جي باب وپساه سان کي نه چئي
 سگهي ۽ جي توڙي خدا پنهنجي ڪلام مين پان ڪهي
 پڌرو ڪنو آتس تڏهن پڻ ماڙهو ڪهي هي ست ۽ سگه ناهي ته
 جي کي خدا جي واک منجهه پڇاڙو آهي تنهن ڪهان وادهو
 وڃور ۽ پڌرو ڪري هتهوئين سڄ هي آهي ته جيترو کي سرتيارن
 سبهن پنهنجي ڏاهپ سان خدا جي پاڪ ذات جي
 باب هائي توڙي چيو آهن ۽ يا اگني چوندا خدا جو واک ۽
 مسيح جو ٻولُ انهن مڙني ڪهان وپساهو آهي پر گجهو مه رهي ته
 اهڙو بهم تهئي تهو هتهوئين تهئنو آهي جي ته جدا جي
 واک مين اهڙا آرتو وڃوريا ۽ خدا جي پاڪ ذات جي ڳالهه
 مين اهڙا نڪتا پڌرا ۽ چتا تهئا هجن جنهن جي پروڙن منجهه ماڙهو
 جو تهورو ۽ هيئي ڏاهپ جو دهيان ورتل ۽ ماندو آهي ڇهو ته ماڙهون
 ان ذات آگاهي ۽ منيا پورن ڪهي هڏهين نه تهو پروڙي
 سگهي هن جي دهار ماڙهو جي ڏسا اهڙي چڪاس تي آهي ته
 جڳتر هيتهي منجهه مڙني علمن ڪهي بهري نهار ۽ اٽڪل ڪهان يعني
 ٿولن جي ڏسن ۽ مٿن پور ڪرڻ ڪهان پراڻي تهو ۽ خدا جي

ۛ سگه نه آهي ته خدا جي اننت اونهائي جي گجهه ڪهي
 پڇي ڪهن ڄاچي سگهي سي ته سرت جي وس مين نه
 انهن پوءِ پدهرو آهي ته مازھون پنهن جي سنجائب سان انهن
 گجهن جي پهتو ڪرن ۛ منجن جي بابت اهنجان نه تهو آئي
 سگهي چها تهي سگهي تهو ته مازھون پنهن جي هيئي ڏاهپ
 سان خدا جي نرم ذات جي اننت اونهائي ڪهي ڄاچي
 ان اونهائي ڪهي جا سندس پاڪ ذات تي پڪهڙيل آهي
 سچيتائي جي اهاو سان چتو ڪري جنن ته مازھو ڪهي ايتري ڪلا
 بهي نه آهي ته پنهن جي ڏاهپ جي سوجهري سان پنهن
 جي ذيه انتائي جي اونهائي ڪهي دور ڪري پنهن جي هون
 جو بهيد جنن ته گهرجي وچوري يا پئي مازھو جي اندر ڪهي
 سجهي جهڙو ته جيڪڏهن ڪو سج ڏي ڏسي تڏهن سندس
 اکهن منجهه اونهائي تهي آچي تڏني مازھو جي ڏاهپ ڪهي
 جڏهن آڏو سج جي پاڪ ذات جي ڄاچن جي منجهه ڪري
 تڏهن رگي ڪاره پڙيندي جهو ته ان سج چمڪي جي سمندر
 ڪهان سج ۛ چنڌر ۛ تارا ٿپيا ۛ سندس وڌائي جي واو
 مين رتيون انهن ۛ جنهن پر ته هڪڙي ويچ اگني سي منجهه هن
 پڇها جي ورائي مين ته خدا چها آهي باسو ته جيترو انون
 وادهو وڪر تهو ڪريان ٿيترو گهٽ چئي تهو سگهان انهي پر هائي

کُڙم مَنجھ ھڪڙو وڃائڻو ماڙھون آھي چئي تھو تہ پدھرؤ تھڻ
 عيسيٰ جو گجھ جي پيڻي اڀڪائي حصرت الھيت جي
 آھي انھين ڪارن ڪھان خُدا جو رُوح ڪوڙھايو آھي چھوڻ رُوح
 پورن ڪھان آھي تہ خُدا جي مڙني نالن جي پدھرائي آھي *
 ھي آيتون ۽ ھي جايون ھن لڳ چوڻڌي وچوريونسي نہ جيئن تہ
 مسيح جي الوھيت سُڌ ڪرڻ کان آسان ڪھي قرآن جون آيتون
 گھڙيون آھن ھتھوئين نسورؤ مُحَمَّدِن جي پھت لاءِ پڇاريونسي
 مسيح جي الوھيت جي پارين جي کان توريت ۽ انجيل جون
 آيتان بس آھن ۽ سندس وڏو وڌاريو ۽ الوھيت جو پد مين
 اھڙو پدھرؤ ۽ وچوريو تھڻو آھي تہ سندن وگت ڪھان ھڏھين
 نروار ۽ ورجايو تھڻي تھو جيئن تہ خُدا جي واھر سان وچور
 ڪنداسي ۽ ھن کان تہ انجيل جي اھا سيڪھپ جنھن ڪھي مسيحي
 تثليث تها چون مسيح جي الوھيت جي سيڪھار سان موران
 لاڳاپو تھي رڪھي پوءِ الوھيت جي وچور ان گجھ سان ھن پڇر
 مين گڏيندانسون * پر ھن گالھن جي سُڌ ڪرڻ ڪھي ماڙھو جي
 پروڙ ۽ ھن جڳ جي علمن ڪھان پتو نہ ڏينداسي ھتھون رڳي
 مسيح جي ڪلام ۽ انجيل ۽ توريت جي پدھرن آيتن ڪھان
 چھو تہ مسيح جي الوھيت ۽ سيڪھت تثليث جي خُدا جي
 ذات جي گجھن مَنجھان آھي ۽ ماڙھو جي نرت مين ھي ڪلا

هي بهي لکھيو آهي ته اهو خدا جو روح ۽ سندس کلمو آهي
 پوءِ قرآن منجه ڪهڙي نبي جي کان اهڙي پيچر ٿهي آهي ۽
 ڪنهن جي باب مين چيو آهي ته سندس کلمو آهي؟ هن لکي
 قرآن پڻ مسيح کي مڙني ماڙهن ۽ سڀهن نين تي مٽهائين
 ڏني آهي ۽ ان جي الوهيت جي وڌاري تي سنج کي آهي ۽ جيڪڏهن
 ڪوئي چوي ته جي قرآن منجه هڏهو هڏهه مسيح جي الوهيت جي ناڪر
 آهي تڏهن ڪنهن تهو ٿهي سگهي ته هنن آيتن منجه محمد
 مسيح جي وڌي وڌاري جي مام ڏيئي ساڪه ڏني هجي تنهن
 جي ورائي هي آهي ته ماڙهون مسيحي ان گالهه جي پٿاندر جا
 لوقا جي پهرئين باب جي ۳۰ آيت منجه مسيح جي جنم
 جي باب مين لکي آهي ويساهه تها رڪهن ته يسوع مسيح ري
 پي روح القدس ڪهان اڀنو آهي ۽ يوحنا جي پهرئين باب
 جي وگت پٿاندر مسيح کي خدا جو کلمو تها چون ۽ انهن
 باب مين جو چيو وئو آهي ته اهو کلمو خدا جو هو ۽ سبها وٽه
 تنهن اڀائي آهي تڏهن هن ڪارن ڪهان خدا جي کلي جي
 پد جي انج مسيح جي الوهيت تي آهي محمد مسيحن ڪهان هي
 گالهه ٻنڌهي انهن جي آثارن لاءِ قرآن مين لکهيائين ۽ دهاران
 چائن بجهن اسانهن جي آرتا جي ساڪه ڏني آتس ۽ قرآن
 جي مٿين آيتن جي وگت پٿاندر چيلاني جو مسلمانن جي

خُدا جي واهر سان يسوع مسيح جو ٿيلو ۽ الوهيت جي
وڌاري ڪهي انجيل ۽ توريت جي آيتن سان سُڌ ۽ وچور
کري ۽ پنهنجي پڄندي آهر هن جهڙي ڪهي وچ ڪهان
ميٿائي *

پر مسيحي جي يسوع مسيح ڪهي سڏهني ندين ۽ سڏهه ايت
ڪهان وادهو ڄاڻي الوهيت جي وڌاري مين منجن تها کن
گهرجي ته محمدِي هن ويساه ڪهان پيران ۽ هن سردها ڪهان
بهجندڙ نه تهئن جهو ته قرآن منجه پڻ مسيح جي وڌي وڌاري
جي مام تهِي آهي جئين ته سورة تحريم منجه لکيو آهي ته *
مريم ابنت عمران التي احصنت فرجها فنحننا فيه من روحنا *
يعني مريم دهِي عمران جي جنهن پان ڪهي رکيو و هن لاءِ
اسان پنهنجي ساه منجهان منجهس پهوڪيو * ۽ مٿي سورة
نساء مين لکيو آهي ته * اِنَّا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقَاهَا اِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ * يعني سؤڌيت مسيح مريم
جو پٽر خدا جو رسول ۽ سندس ڪلمو آهي جنهن ڪهي مريم
تي ودهو ۽ سندس روح آهي * هاڻي ڏسو ته قرآن جي هن
آيتن منجه پچر تهِي آهي ته يسوع مسيح پڻ ماڙهن جان نه
ڄايو آهي هتهان رگو خدا جي ڪل سان ري پي مريم جي
پيٽ ڪهان هن پر ايتو ته خدا پنهنجي جو روح منجهس پهوڪيو ۽

جي ڀيٽي جي هردي سان گهڙا سڃاڻي جا آهن سڏباھيندو
 جيتوڻي جوڙيندڙ چنگو تهو ڄاڻي و ته ماڙهون محمدِي مسيح
 ڪهان ان سڏهيا نه آهن و ۽ مٿس پتِ آڻڻ جي دعوا ڪرڻ
 تها و پر انهن جي سنگت ۽ سندن ڪتابن ڪهان هي گالهه پڻ
 ٻانهي تي ڪهي و ته مسيح جي سڃاڻڻ ۽ سندن منجن ميان
 وڌي گوهي تها ڪن و هن لاءِ ته مسيح جو وڌاريو پڻ نبين
 جهڙو تها پروڙن ۽ ان وڌاري منجهه جو پاڻ مسيح وچوري پدهرو
 پنهنجي جي ڀيٽي تهايو آتھس تنهن ڪهي نه تها منجن ۽ نه تها
 باسن انهي ڪارڻ انهن جي پتِ مسيح جي باب منجهه گهٽ
 آهي ۽ مسيحن جي ويساهه ڪهان وڌو سندن رڪهي تهو و جهو
 ته مسيحي ڪهيس نه رگو مڙني نين ڪهان سرس هتهون ساري
 اُپت ڪهان سڪهر تها ڄاڻن ۽ هيئي جهيٽو اڳ ڪهون هيله
 توڙي محمدن ۽ مسيحن منجهه هوڏ ۽ وير جو ڪارڻ تهئو آهي ۽
 هن لاءِ ته هي جهيٽو گهنن بهيرن انجيل ۽ توريت جي وگت
 نه پروڙن ۽ نه سجهن ڪهان پدهرو تهئو آهي ۽ مسيحن بهي
 هائي تائين وڌو وڌاريو مسيح جو ۽ ٿيلو ۽ دڍڀي ڪهي سندس
 ٻول ۽ آيتن ڪلام خدا جي سان محمدن ڪهي دهارودهار پاران
 پتيڪارن سان نه سمجهايو ۽ پوءِ جوڙيندڙ هن گالهه ڪهي پاڻ
 تي جوڳ ڄاتو ته هن پوتهي جي سترن ميان سورهاي ڪري

ٻانهن تي پدهرو ڪيائين ۽ گهنئي ٻاجهه ۽ ٻاڇاري ڪهان گهريائين
 ته ٻان سائن ويجهو تهئي ڪنن پنهن جي اوڌڙو ڪري تنهن ڪري
 تن لڳ ڀٽلاج موڪلائين ۽ انن جي مهانبي پنهن جو پاڪ
 ڪلام ڪنن توهڻو آتھس پوءِ پھريون علم و جو ويدھن جي طالبن
 ۽ خدا جي ويجهڙائي جي موهيلن ماڙھن ڪهي هن جڳ مين
 وادهو جوڳ ۽ سيبائتو آهي سو هي آهي ته سچن ڀٽلاجن ڪهي
 سنجائي انن جي چون سان خدا جي سانچاهه پرائن چھو ته
 ٻانهي جي سچي ۽ سدائي جي سبهاڳائي خدا جي سنجائپ
 تي لڳل آهي پر ان خدا ڪهي جو ان ڏٺو ۽ چڪاس ڪهان
 ڏور ۽ سمجهه ڪنا ٻاهر آهي ڪوئي سنجائي نه تهو سگهي بگر انهن
 جي ڪلام ڪهان جو ڀٽلاجن جي مهانبي پنهن جن ٻانهن ڪهي
 توهڻو آتھس ۽ ڪلام خدا جي آيتن ڪهان جو توريت ۽ انجيل
 ڪهان ارتھ آهي چئو ڄاتو تهو تهئي ته مٿي ڀٽلاجن ڪهان مسيح
 گھڻو وڌو آهي پر جيڪو سچ جو طالبو ۽ خدا جي سانچاهه پرائن
 جي وکر مين هوندو سو هڏهين گھڻو جتن ڪندو ته مسيح ڪهي
 چنگي پر سنجائي سندس وڌاري ۽ ٿيلي ڪهي چنگي پر
 ڇاچي ۽ جڏهن ڪوئي هن علم جوڳي جي پرائن مين ان جي
 وڻھپ ڪري تڏهن ابهرميو اهو سرھو ۽ نروبو هوندو پوءِ خدا
 جي واهر سان جوڙيندڙ هن پوتھي جو هن واهر ڪهي ان محمدن

جي وَنَ ڪَنانَ ڪهاڻي اَنَتُ جِي ۲۳ ۽ تَنهن لَکِ يِهُواَه خُدا ۽ عَدَن
 جي باڳ مَنجھون اُن ڪهي مُکُو تہ جَنهن بھوئي ڪهان ورتو هو
 تَنهن جي بَنِيباري ڪري ۲۴ ۽ اِھڙيئي ماڙھون تَرِئانين ۽ عَدَن
 جي باڳ جي اُبھرندي ٿي ڪِرُوبَ رَڪھڻانين ۽ بھبھڙ ترار پھرندي
 جو تہ واٽ جِيآپي جي وَنَ جي سَنبھالن ۽

VII.

جِيآپو سَدائِي جو هي آهي تہ اُهي توڪهي چھرو سَچو
 خُدا ۽ مَسِيح ڪهي جَنهن ڪهي موڪليو آهي سُنڃائين ۽

بُولُ يَسوعَ مَسِيحَ جو ۽

خُدا ۽ دَگيوارو سَگورو ۽ ھيڪڙو پَتِشاھن جو پَتِشاھ سائين جو
 سائين جَنهن جي سَدائِي جي ذات ڪهي جَترا خاصي آهي ۽
 جو اِھڙي اُھاو مين تھو رھي ۽ جاتي ڪوئي پُجي نہ تھو سَگهي
 ۽ جَنهن جي پاڪ جات سبھ ڪَنهن ماڙھو جي نِھار ڪهان
 اِھڙي آرادي ۽ گُجھي آهي تہ نہ ڪَنهن ڪھيس ٿئھو ۽ نہ ٿسي
 تھو سَگهي تَنهن ڪهي وس ۽ مان سَدائِي هُجي آمين ۽ پَران
 دَھني ۽ جو ھڪيو ۽ پراھون ۽ آگاڙو ۽ پورن آھي ۽ پان ڪهي

ڪهان پٽين پنهن جي پيٽ تي تون هلندي ۽ دھوڙ ڪهائيندي
 سڀين ڌينهن تنهن جي چمار جي ۱۵ ۽ انون وڃي رکهندس
 تنهن جي ۽ ان جي وچ منجه ۽ تنهن جي ۽ ان جي انس
 مين اهو جهه ماري تنهن جو سر ماري ۽ تون ان جي ڪهڙي
 ڏاڙهي ۱۶ ۽ زال ڪهي چيائين ته تنهن جي وٽم جا ڏکھ
 انون وڌي وڌيڪ رهندس پيٽ سان تون وٽمندڻ ۽ تنهن جي
 مرس ڏانهن تنهن سڌه تهيندي ۽ هو تنهن جو دهندي هوندو ۽
 ۱۷ ۽ آدم ڪهي چيائين ته چها لاءِ جو پنهن جي جوڙ جي گاله
 ٻنڌهي جنهن ون جي سانگي تو ڪهي فرمايم ته انهي ڪهان
 م ڪهاڙ تڏهن ڪهان ڪهاڙهي تنهن جي لاءِ بهوئي پئي رهي ڏکھ
 سان تون ان ڪهان ڪهائيندي سڀين ڌينهن تنهن جي چمار
 جي ۱۸ ۽ ڪنڌا ۽ آڏيرون تنهن جي لاءِ اڻڇائندي ۽ هننگ
 جي ساوڪ تون ڪهائيندي ۱۹ ۽ تنهن جي منهن جي پگهر
 مين تون ماني ڪهائيندي چيسي توڻي ته تون وري دھوڙ تهيندي
 سوکوه ته انهي ڪهان تون ورتو انهن جهوت تون دھوڙ انهن ۽
 دھوڙ تون وري تهيندي ۲۰ ۽ آدم پنهن جي جوڙ ڪهي حوا
 جو نالو ڏنو چها لاءِ ته اها سڀهن جڙن جي ماءُ ته آهي ۽
 ۲۱ ۽ يهوآه خدائ چيو ته ڏسو آدم اسان جهڙو تهڻو چنگائي ۽
 مندائي جو سدھوارو هائي متان پنهن جو هتھ ڏرگهيڙي جياپي

خُدا جَاني تَهُوَ تَه جَنهن ڏينهن مِين آهين اُن ڪهان ڪهاڻندو تنهن
 مِين نِين اُپتبو ۽ خدا جهڙا تهيندو چنگائي ۽ مندائي جا سُدھوارا ۽
 ۶ ۽ زال ڏتھو ته اهو ون ڪهين لاءِ چنگو آهي ۽ آڪهن ڪهي
 ريجهاڻندڙ ۽ ون سُدھ لهن لڳي موھنو تڏهن اُن جي پھر ڪهان
 وڻهي ڪهاڏھائين ۽ جو مرس سانس هو تنهن ڪهي پڻ ڏنائين
 ۽ ڪهاڏھائين ۽ تڏهن ٻنهن جا نِين اُپتيا ۽ چاتانون ته ننگا
 آھين ۽ بڙ جا پڻ سي پان لاءِ پتڪا جوڙيائون ۽ ۸ ۽ خدا
 ڏينهن جي تهدهڪار مِين باگ منجه ڪهمندڙ جو پڙلاءُ ٻنڌهي آدم
 ۽ اُن جي جو باگ جي وڻن جي وچ خدا جي اڳيان
 لڪي پٽا ۽ ۹ ۽ يھواہ خدا آدم ڏانھ سڏ ڪري چيو ته تون
 ڪاتھي آھين؟ ۱۰ ۽ هن ورائي مِين چيو ته تنهن جو آواج
 ٻڌھم باگ منجه پر آئون ڏرنس سوکوہ ته آئون ننگو آھيان هن
 لاءِ آئون لڪس ۽ ۱۱ ته چيائين ڪنهن چتاريئي ته تون ننگو
 آھين؟ ڪه جَنهن ون جي سانگي فرمايو ماني ته اُن ڪهان مہ
 ڪهاڻج تنهن ڪهان ڪهاڏھئي؟ ۱۲ ۽ آدم چيو ته جا زال ڏني آتھيئيم
 تنهن مون ڪهي ون ڪهان ڏنو ۽ ڪهاڏھم ۽ ۱۳ ۽ يھواہ خدا
 زال ڪهي چيو چھا لاءِ هي ڪيئي؟ ۽ زال چيو ته سڀ مون ڪهي
 ٿھگيو ۽ ڪهاڏھم ۽ ۱۴ ۽ يھواہ خدا سڀ ڪهي چيو ته جو هي
 ڪيئي تون سڀهن ڏھورن ڪهان ۽ سڀهن جانورن جھنگ جي

ڪهي ۽ مڙني جانورن جهنگ جي ڪهي پر آدم لاءِ ڪا سھائين
 اُن جھڙي نه پڙي ۽ ۲۱ تڏھن يھواھ خدا آدم تي ننڍڙ
 ڪپرائي ۽ هو سھي پئو ۽ هڪڙو اُن جي هڏن ڪھان وڌي ماھ
 سان اُن جو ھنڌ بڊھائين ۽ ۲۲ جو ھڏ يھواھ آدم مٿن
 ورتو تنھن ڪھان زال جوڙي آدم وٽ آندي آھس ۽ ۲۳ تڏھن
 آدم چيو ته ھن وير ھڏ منھن جي هڏن ڪنن آھي ۽ ماھ منھن
 جي ماھ ڪھان ھن ڪارن نار چڻي سوکڙو ته نر ڪھان ھي ورتي
 آھي ۽ ۲۴ تنھن لڳ مرس پنھن جي پي ۽ ماءُ ڪهي چھڙي
 پنھن جي جو ڪهي چنڊڙندو ۽ پي هڪڙو ماھ تھيندا ۽
 ۲۵ پي ننگا ھئا آدم ۽ اُن جي جو ۽ لڳي نه ھئا ۽

VI.

۱ ۽ سڀ سبھن جانورن جهنگ جي ڪھان جي يھواھ خدا
 جڙيا چھلي ھو ۽ اُن زال ڪهي چيو ته چھا خدا چيو چي باگ
 جي سبھن وڻن ڪھان م ڪھائجو ۽ ۲ تڏھن زال سڀ ڪهي
 ورائي مڻ چيو ته باگ جي وڻن جي پھر ڪھان آسڻ ڪھائون
 تها ۽ ۳ پر خدا چيو ته جو وڻ باگ جي وچ مڻجھ آھي تنھن
 جي پھر ڪھان م ڪھائجو ۽ ۴ چھجوس متان مري وڃو ۽
 ۵ ته سڀ زال ڪهي چيو مورھن نه مري ويندو ۽ ۵ چھالا جو

- ۱۰ ۽ عدن کھان ھڪڙو درياءُ نڪتو باگ جي رجائن لڳ ۽ اُتھان وِراھجي چار مُنڌھ تھڻو ۽ ۱۱ ۽ پھريڻ جو نالو پھيشون ھو سڄي خويله جي ڏيھ کھي ويڙھي تھو جتي سون پڙپي تھو ۽ ۱۲ ۽ ھن ڏيھ جو سون چنگو آھي ۽ اُت مٽي ۽ سنگِ سلیماني ۽ ۱۳ ۽ ٻئي درياءُ جو نالو گيخون اھو حبش جي ساري ڏيھ کھي ويڙھي تھو ۽ ۱۴ ۽ ٽري درياءُ جو نالو دجله اھو آشور جي اُپھرندي ڏانھون لنگھي تھو ۽ چوتھين درياءُ جو نالو فرات ۽ ۱۵ ۽ يھواھ خدائ مازھو کھي وڻھي عدن جي باگ مڊن رکھڻو جو اُن کھي پوکھي ۽ سنبھالي ۽ ۱۶ ۽ يھواھ خدائ مازھو کھي فرمايو چي سبھن باگ جي وڻن کھان تون کھائندو وٽ ۽ ۱۷ ۽ پر چنگائي ۽ مندائي جي سدھ جي وڻ کھان تون مہ کھاءُ چھا لا تہ جنھن ڏينھ مڊن تون اُن کھان کھائيندين تنھن مڊن تون مري ويندين ۽
- ۱۸ ۽ يھواھ خدائ چيو تہ مازھو جو ھيڪڙو ھڏن چنگو ناھي آئون اُن جھڙي سھائين ڪندوسانس ۽ ۱۹ ۽ يھواھ بھوني کھان سبھ جھنگ جا جانور ۽ اُبھ جا سبھ پکھي جوڙي آدم وٽ آندا تہ ڏسي کھڙا نالا ڏيڻ ۽ جوکو نالو ھڪڙي ھڪڙي جانور کھي ڏنائين سو اُن جو نالو تھڻو ۽
- ۲۰ ۽ آدم نالا ڏنا سبھن ڏھورن کھي ۽ اُبھ جي پکھن

۱ اِهڙِيئي آسمان ۽ دهرتي نبري هئي ۽ جيڪي اُنن مين آهي *
 ۲ ۽ ستين ڏينھ جيڪي خدا ڄڙيل آهي سو پورو تهڻو ۽ ستين
 ڏينھ مين سبھ ڪم جو ڪٽائين تنهن ڪهان اُن ويسانهين کي *
 ۳ خدا ستين ڏينھ ڪهي آسپس ڏني ۽ پوڻ رکھائين چها لاءِ
 جو اُنهي ڏينھ خدا سبھ ڪم جو جوڙائين تنهن ڪهان ويسانهين
 کي آهي *

۴ هي آسمان ۽ دهرتي جي اُچن جي وٺاوي آهي اُنهي
 ڏينھ جنهن مين يهواه خدا دهرتي ۽ آسمان سرجئا هئا * ۽ سبھڪو
 جهنگ جو ساو جو اڳ مين بهوني تي نه هو ۽ سبھڪا جهنگ
 جي ساوڪ جا اڳيان اُسري نه هئي سوڪو ته يهواه خدا بهوني تي
 مين نه وسايا ۽ ڪو ماڙهون نه هو ته بهوني جي پٺياري ڪري *
 ۵ ۽ دهنده دهرتي ڪهان چڙهي ساري بهوني ردي * ۽ يهواه خدا
 ماڙهو ڪهي بهوني جي دھوڙ ڪهان جوڙيو ۽ اُن جي ناڪوڙن
 منجه جياپي جو دم پهوڪائين ۽ ماڙهون جڙو سا تهڻو *
 ۶ ۽ يهواه خدا باگ عدن مين ابهرندي ٿي وھري جو ماڙهون
 جوڙائين سو تن رکھيو * ۷ ۽ يهواه خدا بهوني ڪهان سبھڪنھن
 وه جا ون اڳايا نھارن مين موھنا ۽ ڪھائن مين چنگا ۽ جياپي
 جو ون باگ جي وچ مين ۽ چنگائي ۽ مندائي جي سده جو ون *

سارو ۽ ڏهڙ پنهن جي جات سارو ۽ جيڪي بهوني تي رڙهي تهو
پنهن جي جات سارو ۽ خدا ڏتهو ته چنگو آهي *

۲۶ ۽ خدا چيو ته ماڙهون جوڙئون اسان جي ڏول ۽ هڪجهڙائي

وانگر جو سمنڊر جي مڇهن جي سرداري ڪن ۽ اُبهه جي پڪهن

جي ۽ جانورن جي ۽ ساڄي دهرتي جي ۽ تن جي جيڪي بهوني

متهي رڙهن تها * ۲۷ ۽ خدا ماڙهو کهي پنهن جي ڏول وانگي

سرڄڻو خدا جي هڪجهڙائي سارو سرڄڻو آتھس نر ۽ مادي سرڄڻا

آتھس * ۲۸ ۽ خدا اُنن کهي آسپس ڏني ۽ چين ته پهروارا تهڻو

۽ ودهو ۽ دهرتي کهي بهريو ۽ تات منڇايوس ۽ سمنڊر جي

مڇهن جي سرداري ڪجو ۽ اُبهه جي پڪهن جي ۽ سبهڪنهن جانور

جي جو بهوني تي رڙهي تهو * ۲۹ ۽ خدا چيو ته ڏسو ڏنيماڻو

سبهڪا ساوڪ بچيري جا بهوني متهي آهي ۽ سبهڪو ون جو

اُتس آهي ۽ ون پهروارو ۽ بجائتو ته اوھان کهي کھين ڏئن *

۳۰ ۽ سبهڪنهن جانور دهرتي جي کهي ۽ سبهن اُبهه جي پڪهن

کهي ۽ جيڪي بهوني تي رڙهي تهو جنهن مين جي آهي تنهن

کهي مڙيوئي ساعو سلو ڪهاچ لاءِ ڏنم ۽ ائين تهڻو * ۳۱ ۽ خدا

ڏتهو ته جيڪي اُن سرڄڻو سو گهڻو چنگو آهي ۽ سانجهي تهي ۽

سبهو ڏينه چههون تهڻو *

سُٻهُو ڏينھُ ٿرڻو تھڻو ۽ ۱۴ ۽ خُدا چيو تہ سُجھندا تھڻن اُٻھ جي
بندھن مين ڏينھ جي رات کھان وڇھڙن لاءِ جو مندُون ۽ ڏينھ
۽ ورھ ڏسن ۽ ۱۷ ۽ تہ سُجھندا تھڻن اُٻھ جي بندھن مين دھرتي
تي سؤجھري ڪرڻ لڳي ۽ ائين تھڻو ۽ ۱۲ ۽ خُدا بہ وڏا سُجھندا
جوڙڻا هڪڙو وڏو سُجھندو جو ڏينھ جو راج ڪري ۽ ٻڻو ننڍھڙو
سُجھندو جو رات جو راج ڪري ۽ ۱۷ ۽ خُدا اُنھن کھي اُٻھ
جي بندھن مين رکھيو جو دھرتي تي سؤجھرو ڪن ۽ ۱۸ ۽ تہ
ڏينھ ۽ رات جو راج ڪن ۽ سؤجھرو اوندھ کھان وڇھڙين ۽ خُدا
ڏٺو تہ چنگو آھي ۽ ۱۹ ۽ سانجھي تھي ۽ سُٻهُو ڏينھ چوڻھون
تھڻو ۽ ۲۰ ۽ خُدا چيو تہ جل جڙن رڙھندڙن سان بھرجن ۽
پکھي دھرتي مٽھي اڏامن اُٻھ جي بندھن مين ۽ ۲۱ ۽ خُدا وڏا
منگرچھ سرجڻا ۽ سٻھ جڙا رڙھندڙ جن سان جل بھرڻل آنھين
سٻھڪوئي پنھن جي جات سارو ۽ سٻھوئي پکھي پنھن جي
جات سارو ۽ خُدا ڏٺو تہ چنگو آھي ۽ ۲۲ ۽ خُدا اُنن کھي
آسپس ڏني چي پھروارا تھڻو ۽ وڏھو ۽ جل سمنڊن مين بھريو ۽
پکھي دھرتي تي وڏھن ۽ ۲۳ ۽ سانجھي تھي ۽ سُٻهُو ڏينھ پنجنون
تھڻو ۽ ۲۴ ۽ خُدا چيو تہ دھرتي اُڀڄائي جڙا پنھن جي جات سارو
ڏھور ۽ رڙھندڙ جانور ۽ جھنگ جا مرون پنھن جي جات سارو ۽
ائين تھڻو ۽ ۲۵ ۽ خُدا جھنگ جا مرون سرجڻا پنھن جي جات

پيڏولي ۽ پالهي هئي ۽ اونداه اونهائي متهي هئي ۽ خدا جو
 روح جان متهي ٿرندو هو ۽ ۳ ۽ خدا چيو ته سهاو تهئي ۽
 سهاو تهئو ۽ ۴ ۽ خدا ڏٺو ته سهاو چنگو آهي ۽ خدا
 سهاو کهي اونداه کهان وچهوڙيو ۽ ۵ ۽ خدا سهاو کهي ڏينھ
 جو نالو ۽ اونداه کهي رات جو نالو ڏنو ۽ سانجهي تهي ۽
 سبھو ڏينھ پھريون تهئو ۽ ۶ ۽ خدا چيو ته بندھن تهئي جان
 جي وچ مين جو جان کهي جان مون وچهوڙي ۽ ۷ ۽ خدا
 بندھن جوڙيو ۽ جي جل بندھن جي ھيٺھ هئا سي تن جان
 کھون جي بندھن جي متهي هئا وچهوڙيانين ۽ ائين تهئو ۽
 ۸ ۽ خدا بندھن کهي آسمان جو نالو ڏنو ۽ سانجهي تهي ۽
 سبھو ڏينھ ٻئو تهئو ۽ ۹ ۽ خدا چيو ته جي جل آسمان جي
 ھيٺھ آھين سي ھڪڙي جاءِ مين گڏجن جو سڪي بھوني ڏسجي ۽
 ائين تهئو ۽ ۱۰ ۽ خدا سڪي بھوني کهي دھرتي جو نالو ڏنو ۽
 جان جي گڏجن کهي سمندر جو نالو ڏنائين ۽ خدا ڏٺو ته
 چنگو آهي ۽ ۱۱ ۽ خدا چيو ته دھرتي گاهه اڀائي ساوڪ بجائي ون
 پھروار پنھن جي جات سارو پھلندڙ جن جو ٻج پان مين آهي
 دھرتي تي ۽ ائين تهئو ۽ ۱۲ ۽ دھرتي گاهه اڀايو ساوڪ بجائي پنھن
 جي جات سارو ۽ ون پھلوار جن جو ٻج پان مين پنھن جي
 جات سارو ۽ خدا ڏٺو ته چنگو آهي ۽ ۱۳ ۽ سانجهي تهي ۽

۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۹ ڇهالَ مَنڊَنَ جِي مَنڊائي پُني تَهئي ۽ سادهُوُ ڪهي تُون
 ڏاڏهُوُ ڪرين خُدا آچاري هُنن ۽ چيرن ڪهي پرڪهي تهُوُ *
 ۱۰ ڪهيتري مُنهن جِي خُدا سَنُ آهي جو بهوڙن ڪهي
 بچائي تهُوُ *

۱۱ خُدا سادهُوُ جو آچارُ ڪري تهُوُ ۽ خُدا ڏيهاري ڌمَرجي تهُوُ *
 ۱۲ چيڪرَ نه موٽندو پنهن جِي ترارِ تڪهي ڪري تهُوُ پنهن
 جِي گُليلي ڪهي ساهي تڪي تهُوُ *
 ۱۳ ۽ اُن ڏانهن ڪالَ جا هتھيارَ تڪي تهُوُ پنهن جن ڪانن
 ڪهي ٻرندڙ ڪري تهُوُ *

۱۴ ڏس تہ بچيڙائي ڪهان سنبهالي تهُوُ سو ڪوہ تہ مَنڊائي
 سَنُ ڏهڪئو هو ڏروہ ڪهي چني تهُوُ *
 ۱۵ ڪهڙَ ڪهنڊانين ۽ ڪهوٽرِٻانين ۽ پاڻ بهادَ مين ڪري پئو
 جا ڪهني هُنانين *

۱۶ اُن جِي مَنڊائي سَنڊسِ متهِي تي پوندي اُن جو اندھيرُ
 سَنڊيسِ ٿيرِ تي لهندو *

۱۷ اُنون يهُواہ ڪهي پنهن جِي آچارَ لاءِ ساراهيندس ۽
 يهُواہ تعاليٰ جِي نالي ڪهي گائيندس *

IV.

۱ اَرنبهَ مين خُدا آسمانُ ۽ دهرتي جوڙي آهي * ۲ ۽ دهرتي

زبور ستون *

داؤد جو گيت جو يهواه ڪهي گايانين گوش يمني جي پٿر

جي پيٽي مين *

۱ اي يهواه منهن جا خدا تو تي انون وِساهيان تهو مٽري

منهن جن پوئلڳن ڪهان بچائينم ۽ تارينم *

۲ مٿان شينه وانگر پهاري ۽ جڏهن جهاداؤ نه هجي چيريم *

۳ اي يهواه منهن جا خدا جيڪر اهڙو ڪم ڪيو آهيم جيڪر

مندائي منهن جن ترين تي آهي *

۴ جيڪر پنهن جي ڄاڻائو سان برائي ڪي آهيم ۽ پنهن

جي وري ڪهي ري ڪارن جهڙو اتهم *

۵ ته وري منهن جي ساه جي پٽهيان ڪاهي ۽ وڻهيس ۽

منهن جي جياپي ڪهي دهرتي تي لتاري ۽ منهن جي مان

ڪهي دهوڙ مين وجهي *

۶ اُتھ اي يهواه پنهن جي ڌمڙ مين پان ڪهي مٽهي ڪر

منهن جن وري جي هٿه ڪري جاڳ ۽ آچار ڪر *

۷ ۽ جڏهن ماڙهن جو ميڙاڪو تو ڪهي وڙهيندو تون وڻس

اُبه مون اچ *

۸ يهواه پينڌهن تي نيا ڪندو پرڪهينم اي يهواه منهن جي

سادهيائي ۽ بهوڙائي سارو *

۳ ۽ مُنهن جو ساهُ گهنو تهڙي تهو ۽ تون اي يهواهُ ڪيسين

تائين ۽

۴ ورگر اي يهواهُ مُنهن جي ساهه ڪهي بچاءُ جهوٽائينم تهنه
جي پاچار ڀي لاءِ ۽

۵ جهوٽه ڪال مين تهنه جي سار نه آهي پاتار مين ڪير تو
ڪهي ساراهيندو ۽

۶ دانهم ڪرن ڪهان آئون تهڪو آنيان سڄي رات پنهن جي
پاتھاري ڪهي آسن سان بهجايان تهو پنهن جي وڇھائي ڪهي
ثرمايان تهو ۽

۷ مُنهن جي آڪه گوندر ڪهان دهندي آهي جهني ته
آهي مُنهن جي مڙني اٿرين لاءِ ۽

۸ پري ونجو مون ڪهان مڙيئي مندو جهو ته يهواهُ مُنهن جي
اوچهنڱار جي واکي ڪهي ٻنڌي تهو ۽

۹ يهواهُ مُنهن جي وينتي ٻنڌي تهو يهواهُ مُنهن جي ديا
اگھائي تهو ۽

۱۰ لجن ۽ تڙپهن اپار مڙيئي مُنهن جا ويري اٿانولو موڙي
لجي تهنن ۽

مُنهن جي وڃڻ جي ڪري منهن جي سامهون پنهن جي
واٽ سئين ڪر ۽

۹ سو ڪوڙ ته سندس منهن مين کي سچ ناهي سندن هٿين
مين منڍائي آهي نڙي سندن پٿيل بڻهي آهي پنهن جي
جبهه مٽهي تها ڪن ۽

۱۰ اي خدا ناس ڪرين ، پنهن جن گنتين لاءِ ڪر ،
پنهن جن ڏوهن جي گهٽائي ڪن اڇلائين هن ڪري جو تو
سان ويڙهه تها ڪن ۽

۱۱ ته مڙيئي جي تو تي بهرو سو رڪهن تها سرها هوندا
سدائين ساراهيندا جهو ته تون اُنن جو راکهو آهين ۽ جي تنهن
جي نالي ڪهي پيار رڪهن آندي رهندا ۽

۱۲ هن لاءِ ته تون اي يهوآ سادهو ڪهي آسيس ڏين تهو
ڪهڙي وانگر رجهه سان تون ويڙهينس تهو ۽
زبور چاهون ۽

سُر جهاڻو ڪهي تنبوري سان ڪرام تي ۽ داود جو زبور ۽
۱ اي يهوآ پنهن جي ڏمر مين نه چهيندينم ۽ پنهن جي
کاوڙ مين نه سادھينم ۽

۲ مون تي باجهه ڪر سوکو ته اُنون گومانو آهيان چٽائينم
جهو ته منهن جا هڏا ڪنن تها ۽

میں نے اپنے دل سے اس کو نکال دیا اور اس کو
میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے

میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے
میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے

میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے
میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے

میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے
میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے

میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے
میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے

میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے
میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے

میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے
میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے

میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے
میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے

میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے
میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے

میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے
میں نے اس کے لئے اس کے لئے اس کے لئے

پنجون زبور

سُر جھالو کهي بَانَسِرِي سَانُ ۞ دَاوُدَ جو زبور ۞
 ۱ اي يهواہ منهن جي گالھن تي ڪُن ٿي ۽ منهن جي
 دانہ کهي اُوناءُ ۞

۲ اي منهن جا راجا ۽ منهن جا خُدا منهن جي ليلِ زانن
 جي پِراءَ تي ڪُن ٿي جو تُو کهي آئون دِيا ڪَريان تھو ۞

۳ اي يهواہ پرہ جو واڪو منهن جو بَندہ پِربھاتِ جو پان
 کهي تُو ٿونہ سُدھاريان تھو ۽ تُو کهي ڪھو جئان تھو ۞

۴ سوڪوہ تہ تون اھڙو خُدا ناھين جو مَندائي گھان سرھو
 ھجي بُرو ماڻرھون تُو سان نہ رھندو ۞

۵ ھتھيلا تْنھن جي اکھين سامھون نہ بھندا تون سبھني
 مَندن سان ڪھونسين تھو ۞

۶ ڪوڙن کهي تون ناس ڪندين يهواہ ھڃاري ۽ ٿھڳہ کهي
 بچھان بھائي تھو ۞

۷ پَر آئون تْنھن جي باجھہ جي وڌائي لاءِ تْنھن جي گھر
 مين ايندس ۽ تُو ڪھان ٿرجي تْنھن جي پوٽر ھيڪل مين
 متھو ٿيڪيندس ۞

۸ اي يهواہ پْنھن جي سادھوي مين منهن جو سونھو تھي

زبور چوتھون *

سَر جھالو کھي تَبْزوري سان * داؤد جو زبور *

۱ جڏهين انون تڙ کھي واڳو ڪريان منهن جو ٻنڌه اي منهن
جي سادھي جا خدا سڙھائي مين مون کھي موڪرائي ڏني
مون تي ٻاجھ ڪر ۽ ديا منهن جي ٻنڌه *

۲ اي آدم جا وياو کيسي تائين منهن جي مان کھي لڄ ليه
هوندي ۽ آجائي کھي پيار ڏيندو ۽ ڪوڙ جي اهل ڪندو *

۳ سابهان ڄاڻو ته يھوآ پنهن جي سيوڪ کھي ملھائي تھو
جيڪڏهين انون ان ڏي واڳو ڪريان اھو ٻنڌھندو *

۴ تھڙڪو ۽ ڌوہ نہ ڪريو پنهن جي پاتھارين تي هٿن پنهن جن
مين سوچو ۽ ماتھ ڪريو *

۵ سادھوي جون گھورون گھوريو ۽ يھوآ تي ويسا رکھو *

۶ گھنا چون تها ته ڪير اسان کھي سرھائي ڏيکھاريندو اي

يھوآ پنهن جي منھ جو چمڪاڻ اسان تي لاه *

۷ منهن جي هٿين مين سرھائي وڌي تنهن گھان اڳي ته

انن جو ان ۽ ڌراڪھ جو رس ويجهي تھو *

۸ انون سوگھائي سان لپٽندس ۽ سھي پوندس سو ڪوہ ته

تون رڳو اي يھوآ هتھيڪائي مين وھارينم *

ٲٲٲٲ زبُورُ ٲ

داؤدَ جو زبُورُ جڏهين ٲنهن جي ٲٲٲر اٲشلومَ ڪهان بهڱو ٲ
 ١ اي يهُواَه ڪڏن مَنهن جا وِڀري وَدَهن تها ۽ ڪهنا مَنهن
 جي اُٲٲٲر اُتَهن تها ٲ

٢ ڪهنا مَنهن جي ٲٲٲي ٲون تها تہ يهُواَه وَٲ سَنَدَسِ
 ٲهڙو ٲڪو ناھي ٲ

٣ ٲر اي يهُواَه تون مَنهن جي ٲودھاري ڪهڙي آھين ۽
 مان مَنهن جو ۽ مَنهن جي سِر ڪهي مَتَهي ڪنڌڙُ ٲ

٤ آنون يهُواَه ٲي واڪو ڪريان تھو ۽ مون ڪهي ورائي ٲٲي
 تھو ٲنهن جي ٲوٲر ٲونگر ڪهان ٲ

٥ آنون لٲٲس ۽ سَهي ٲسِ آنون جاڳي اُتَھيس سَو ڪوہ تہ
 يهُواَه مَنهن جو راڪھو آھي ٲ

٦ آنون تہ ٲرچَنَدَسِ سَھسِڀن ماڙھن ڪهان جي ٲودھاري
 مَنهن جي لَھن تها ٲ

٧ اي يهُواَه اُتَھ ۽ واھر ڪرينم سَو ڪوہ تہ تون مَنهن جي مِڙني
 وِڀرين ڪهي ڳلن تي مارين تھو ٲھارين جا ٲنڊَ بهنجين تھو ٲ

٨ يهُواَه وَٲ ٲهڙو ٲڪو آھي تَنهن جي ٲتَھ تي تَنهن جي
 آسِيسِ ٲ

۲ ٻھوئي جا راجا ۽ ڄام پان مين گڏجي اُبتَر يھوآءَ ۽
 سَنَدَسِ مَسِيحِ جي گَنتي ڪن تها *
 ۳ اچو ته سندن نيل ٻهڻچون ۽ سندن رسا جهني اُجهائون *
 ۴ اُبهه تي ويٺهل ڪهي تهو ۽ خداوند متهن گهبا ڪري تهو *
 ۵ انهن ويل ڌمر سان گالھائيندن ۽ اير کاوڙجي تڙپھئل
 ڪندن *

۶ پر مون پنهن جي راجا ڪهي پوٿر ڏونگر صيھون تي
 مڪھڻو آھيم *

۷ انون يھوآءَ جي آگيا پدھري ڪندس يھوآءَ مون ڪهي چيو
 آهي ته تون پُٿرم آھين اچوڪي ڏينھ چنيمائي *

۸ مون ڪهان گھر ته انون پيندھن جو ڪارئي ڪندوسائي ۽
 سڄي ٻھوئي وس مين ڏيندوسائي *

۹ تون انهن ڪهي لوه جي لٽھ سان ٻهڻچندين ڪنڀر جي
 تھانو جان بهوريندين *

۱۰ هائي اي راجائو سرتيا تهئو سنبھالئو اي ٻھوئي جا آچارو *
 ۱۱ يھوآءَ جي پوجا ڪريو ڌڙچنديئي ۽ ڪنبندي سرھائي ڪريو *

۱۲ پُٿر ڪهي چمو متان اھو وڙجي ۽ اوھين آوارا تھي
 ناس تهئو سو ڪو ته ان جو ڌمر اٿانولو ٻرندو سبھاگا آھي مڙيئي

جي ان تي بهروسو رڪھن تها *

٥٠
١. ٻيو ڇا راجا ۽ ٻيو ڇا ڇوڪرو ٻيو ڇا
ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٢. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٣. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٤. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٥. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو

٦. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٧. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٨. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٩. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
١٠. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
١١. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
١٢. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
١٣. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
١٤. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
١٥. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو

١٦. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
١٧. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
١٨. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
١٩. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٢٠. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٢١. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٢٢. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٢٣. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٢٤. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو
٢٥. ٻيو ڇا ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو ڇوڪرو

III.

زبور داؤد جا *

زبور پهرئون *

۱ سگورؤ اهو مازھون جو دھارين جي مت سارو نه هلي ۽
 پاپن جي دگ تي نه بهي ۽ چرچائن جي منڌل مين نه وهي *
 ۲ پر خداوند جي توريت تي سرهو رهي تهو ۽ رات ڏينھ
 سنڌيس توريت کهي سوچي تهو *

۳ اهو انھين ون وانگي هوندو جو پائي جي جهرن جي
 گندهي تي لگايل آهي ۽ پنھن جي ثاني تي پھر گدھي تهو
 جنھن جا پن کومانا نه تها تهئن ۽ سبهه کنھن كم مين پهبنڊو *
 ۴ پر دھاري اهڙا ناھن پر آهي بهه جان آھين جن کهي واءُ
 اڏائي نئي تهو *

۵ تنھن ڪري دھاري نٿاء مين نه جالندا ۽ پاپي سادھن جي
 منڌل مين *

۶ سوکوھ نه خداوند سادھن جي واٽ چاڻي تهو پر دھارين
 جي واٽ چٽ تهيندي *

زبور ٻئون *

۱ چهاکهي راج هل تها کن ۽ پينڏھون آجاو پور نٿن تهئون *

تُون چوڙي مَ ڪَڙي ۽

تُون پَنهن جي پاڙيواري تي ڪوڙي ساڪه مَ ٿي ۽

تُون پَنهن جي پاڙيواري جي گهر ڪهي مَ سِڪُ . پَنهن
جي پاڙيواري جي جوڙ ۽ اُن جو چاڪر ۽ اُن جي چاڪريائي ۽
اُن جو ڏاند ۽ اُن جو گڏهه ۽ جيڪا وٽه اُن جي آهي مَ سِڪُ ۽

II.

آسان جي خداوند يسوع مسيح جي نماز ۽
اي آسان جا بابا جو آسمان مين آنهين تنهن جو نالو پوڙ
تھي رھي ۽ تنهن جي پادشاهي آچي ۽ تنهن جي سده جن
آسمان مين تن دھرتي مين ڪجي ۽ آسان جي ڏنھوڪي ماني
اڄ آسان ڪهي ٿي ۽ آسان جن ڏوھن ڪهي چھوڙ جن
تہ آسپن پُن پَنهن جن ڏھارين ڪهي چھوڙيون تها ۽ آسان
ڪهي پرڪه مين نہ اُن پر مندائي ڪهان چھٽاءُ . چھالاءُ جو
پادشاهي ۽ سگهه ۽ دھاک تنهن جي آهي نٽ پرت آمين ۽

میں نے یہ سب کچھ دیکھا ہے اور اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے

میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے

میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے

میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے
میں نے اس کی وجہ سے اس کی وجہ سے

تون يهواه تنهن جي خدائ جو نالو اواز م وٿه جهوت يهواه
تنهن ڪهي پيدوهو نه تههرائيندو جو ان جو نالو اواز وٿهي تهو ۛ

شبث جو ڏينھ سنڀر جو ان ڪهي پوٿر رکھين ۛ چھه
ڏينھ تون پورھئو ڪر ۽ سڀھ تنهن جو ڪم نباھ . پر ڏينھ ستون
شبث يهواه تنهن جي خدائ جو آهي انهي مين ڪوئي ڪم م
ڪر نه تون نه تنهن جو پٿر نه تنهن جي دهی نه تنهن جو
چاڪر نه تنهن جي چاڪريائي نه تنهن جا ڏهور نه دھاريو جو
تنهن جي درن جي اندر آهي ۛ هن ڪري جو يهواه چھين
ڏينھين آسمان ۽ دھرتي ۽ سمندر ۽ جيڪي انن مين آهي
جوڙيو ۽ ستين ڏينھ ويسانهين کي اتهس . هن لاءِ يهواه
ستون ڏينھ سگورو ۽ پوٿر ڪئو ۛ

تون پنهن جي پي ۽ ماءُ ڪهي مان ٿي ته تنهن جا ڏينھ
ودھن ڏيھ مين جو يهواه تنهن جو خدائ تو ڪهي ڏئي تهو ۛ

تون خون م ڪر ۛ

تون زناه م ڪر ۛ

SINDHI SELECTIONS
IN THE
MUSALMĀN CHARACTER.

I.

ڏهَ حُڪمَ خُدا جَا ۽

خُدا هِي گَالِهَنُونِ ڪِيُونِ چِي

۱

آنُونِ يِهُواھُ تَنھُنَ جو خُدا آنيھِيَان . مونَ سامھُونِ پَنِنِ خُداڻِنِ
کھي مَ رَکھُ ۽

۲

تون پَانِ لاءِ اُکھتي مُورَتِ کي ڪنھن وَتھُ جو ڏولُ جَا مَتھي
اُبھ مِينِ آھي کي ھيٺھِ دھرتي جِي ھيٺھُونِ کي پَانِي مِينِ دھرتي
جِي ھيٺھان مَ جوڙ ۽ تون اُننِ جِي آگِيَانِ مَتھو مَ ٿيڪ ۽
اُنھن جِي پُوجا مَ گر چھا کان تہ آنُونِ يِهُواھُ تَنھُنَ جو خُدا
سارَ پڪھادھو خُدا آنيھِيَانِ پُڏرنِ جِي ڏوہ لاءِ پُٿرنِ مِينِ وِڀرُ
وَتھندڙُ ٿري ۽ چوٽھي پيڙھي تُوڻي تِنِ جِي جِي مونَ سانُ
کھونسَنِ تها ۽ ٻاجھُ ڪندڙُ سھسپِنِ تي جِي مونَ کھي پيارو
تھا کَنِ ۽ مَنھُنَ جَا حُڪمَ مَنجَنِ تها ۽

B

هي پوتهي

هن پانهي ترڻپ نالي صاحب

اسان جي خداوند عيسيٰ مسيح جي

گليسا جي قسيس ۽ سوات انجيل

جي هوڪارنواري

سندهي وائي منجه

جڙيل

اين

وليم وٽس لوندن شهر مين ويٺل چهاپي تهي آهي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Trumpp, Ernst

A Sindhi Reading-Book in the Sanscrit and Arabic Character Compiled by
the Rev. Ernest Trumpp

London 1858

L.as. 404 he

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10572588-8